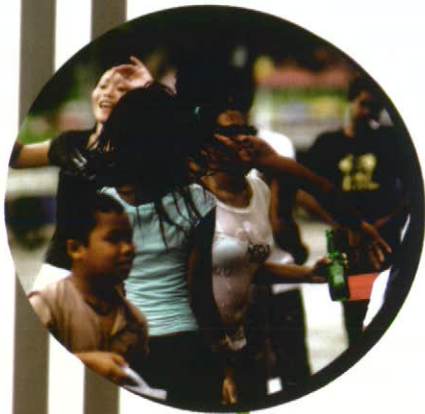

รายงานสถานการณ์ สุราประจำปี 2550

ศวส
Center for Alcohol Studies

สถานการณ์
เด่น การผลักดัน
พ.ร.บ.
ควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ....

- สถานการณ์ด้านอุปสงค์
- สถานการณ์ด้านอุปทาน
- สถานการณ์ด้านผลกระทบ
- สถานการณ์การดำเนินการมาตรการต่างๆ

เรียบเรียงโดย
นพ.บัญญัติ ศรีไพศาล และคณะ
Thailand Alcohol Situation' 2007

isbn 978-974-09-66

รายงานสถานการณ์สุรา
ประจำปี พ.ศ. 2550

เขียนและเรียบเรียงโดย
นพ.บัณฑิต ศรไพศาล และคณะ

รายงานสถานการณ์สุรา ประจำปี พ.ศ. 2550

เขียนและเรียบเรียงโดย
นพ.บัณฑิต ศรีไพศาล
ร.ก.หญิง จุฑาภรณ์ แก้วมุงคุณ
ศุภพงศ์ อัมสรพรพงศ์
กมลลา วัฒนพร
โคกิต นาสืบ
วิภาดา อันล้ำเลิศ

พิมพ์ครั้งที่ 1   พฤศจิกายน 2550   จำนวน 1,000 เล่ม

ISBN   978-974-09-66

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

© ลิขสิทธิ์ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)

สนับสนุนการพิมพ์และเผยแพร่โดย ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)

75/1 ถนนพหลโยธิน แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ (02) 354 4600 โทรสาร (02) 354 4600

www.cas.or.th

พิมพ์ : โชดา สตุดีโอ ศรีอินทร์ แอนด์ พลัสลิงจิ่ง โทร. 08-6313-1445

เอกสารรายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ. 2550 นี้ เป็นฉบับที่สอง เพื่อรวบรวมและนำเสนอข้อมูลเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาจากการบริโภคสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ครอบคลุมบทที่ 1 ข้อมูลด้านอุปสงค์ (Demand) คือ พฤติกรรมผู้บริโภค ในลักษณะของแบบแผนการดื่ม กลุ่มเสี่ยง และทิศทางแนวโน้มของพฤติกรรม, บทที่ 2 ข้อมูลด้านผลกระทบ (Impact) ว่าเกิดผลกระทบอะไรอย่างไร ขนาดปัญหาผลกระทบมีมากน้อยเพียงใด, บทที่ 3 ข้อมูลด้านอุปทาน (Supply) ในลักษณะการผลิต การนำเข้า การจำหน่าย และการส่งเสริมการขายในลักษณะต่างๆ ตลอดจนการโฆษณา เพื่อให้รู้ทันสถานการณ์การเคลื่อนไหวของฝ่ายธุรกิจสุราที่จ้องเพิ่มยอดขาย อันจะนำไปสู่การออกแบบนโยบายที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการควบคุม ป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างครบวงจร และบทที่ 4 ข้อมูลด้านการดำเนินงานเพื่อควบคุมปัญหาสุราของภาครัฐและภาคสังคม

ในแต่ละปีจะมีข้อมูลเพิ่มขึ้นมากน้อยไม่เท่ากัน ในเอกสารรายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ. 2549 ซึ่งเป็นเล่มแรกได้รวบรวมข้อมูลอดีตก่อนหน้านั้นหลายปี จึงมีข้อมูลมากจำนวนหนึ่ง ในปี พ.ศ. 2550 นี้ มีข้อมูลใหญ่ๆ ที่มีการรายงานอยู่สองข้อมูล ได้แก่ ผลการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2549 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ดูได้ในบทที่ 1 และผลการประเมินภาวะโรคและปัจจัยเสี่ยง ปี 2547 ของกระทรวงสาธารณสุข ในบทที่ 2 ส่วนฐานข้อมูลผลกระทบและอุปทานที่มีข้อมูลประจำปีก็จะได้เพิ่มข้อมูลปีล่าสุดนับจากรายงานฉบับปีที่แล้ว เขียนอยู่ในบทที่ 2 และ 3 และมีข้อมูลพอสมควรอีกเรื่องหนึ่ง คือ การดำเนินนโยบายต่างๆ เพื่อควบคุมปัญหาสุรา ได้เขียนไว้ในบทที่ 4 แต่ได้แยกข้อมูลการขับเคลื่อนเพื่อการผลักดันพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ไว้ในส่วนรายงานสถานการณ์เด่นปี 2550 อีกบทหนึ่ง เนื่องจากมีข้อมูลจำนวนมากและเป็นสถานการณ์ที่โดดเด่น เพื่อให้ผู้อ่านสะดวกที่จะสืบค้นและศึกษา ส่วนภาคผนวกได้รวบรวมเอกสารต้นฉบับต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้อ้างอิงได้ภายหลังไว้เช่นเคย ศูนย์วิจัยปัญหาสุราจะรวบรวมและนำเสนอข้อมูลที่มีอยู่ในเอกสารฉบับนี้ให้มากที่สุดในแต่ละปี บางปีจะมีข้อมูลมาก บางปีมีข้อมูลน้อยแล้วแต่สถานการณ์การมีอยู่ของข้อมูล ส่วนงานวิจัยย่อยๆ นั้น เมื่อรวบรวมได้ระดับหนึ่งและสามารถสังเคราะห์ข้อสรุปรวมได้ ก็จักนำเสนอต่อไป

คณะผู้จัดทำ

พฤศจิกายน 2550

สารบัญ

บทที่ 1 สถานการณ์ด้านอุปสงค์	หน้า 9-19
บทที่ 2 สถานการณ์ด้านพลกระทบ	21-31
บทที่ 3 สถานการณ์ด้านอุปทาน	33-40
บทที่ 4 สถานการณ์ด้านการดำเนินการควบคุม การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	43-47
บทที่ 5 รายงานสถานการณ์เด่นปี 2550 เรื่อง การผลักดัน พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ....	49-67
ภาคผนวก	w-1
ภาคผนวก 1	
ร่าง พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่...) พ.ศ...	w-3
ภาคผนวก 2	
กฎกระทรวง กำหนดชนิดของสุรา และอัตราภาษีสุรา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550	w-11

ภาคผนวก 3

ร่าง พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่...) พ.ศ...

w-15

ภาคผนวก 4

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

w-23

ภาคผนวก 5

ร่าง พระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

w-27

ภาคผนวก 6

13 ล้านเสียง พลังประชานลงชื่อสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

w-45

ภาคผนวก 7

166 นักวิชาการ จาก 28 สถาบันทั่วประเทศ สนับสนุนการห้ามโฆษณา
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ ตลอด 24 ชั่วโมง

w-49

ภาคผนวก 8

รายชื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ลงคะแนนวาระที่ 1 เพื่อรับหลักการ
ร่าง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 มีนาคม 2550

w-63

บทที่ 1

สถานการณ์ด้านอุปสงค์ ของการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (Demand)

• ผลการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2549

1. สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการสำรวจอนามัยและสวัสดิการอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ. 2517 โดยในช่วงแรกได้ดำเนินการสำรวจทุกปีจนถึงปี พ.ศ. 2521 และตั้งแต่ พ.ศ. 2524 - 2544 ได้ดำเนินการสำรวจทุก 5 ปี และสืบเนื่องจากรัฐบาลได้ดำเนินการโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หรือ "โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค" ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบสาธารณสุขของประเทศไทย ดังนั้น กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ขอความร่วมมือจากสำนักงานสถิติแห่งชาติให้จัดทำ การสำรวจอนามัยและสวัสดิการทุกปี ระหว่างปี พ.ศ. 2546 - 2550 ซึ่งการสำรวจครั้งนี้ นับเป็นการสำรวจครั้งที่ 14
2. การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2549 ครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Two - Stage Sampling โดยมีจังหวัดเป็นสตราตัม ชุมชมอาคาร (ในเขตเทศบาล) และหมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) เป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง และครัวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่สอง ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 2,045 ชุมชมอาคาร/หมู่บ้าน 25,985 ครัวเรือน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์สมาชิกทุกคนในครัวเรือนตัวอย่างโดยพนักงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ระหว่างเดือนมกราคม - มิถุนายน พ.ศ. 2549 การประมวลผลข้อมูลดำเนินการตามหลักสถิติศาสตร์ โดยนำข้อมูลที่ได้จากครัวเรือนตัวอย่าง คำนวณตามสูตรในการประมาณค่าที่เหมาะสมกับวิธีการเลือกตัวอย่าง โดยมีการถ่วงน้ำหนักข้อมูล (Weight) เพื่อให้ได้ค่าประมาณของประชากรทั้งประเทศ (หมายเหตุ - การปิดเศษทศนิยมแต่ละครั้งเป็นอิสระจากกัน ทำให้การรวมตัวเลขอาจไม่เท่ากันได้บ้างเล็กน้อย)
3. ผลการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2549 สำรวจในประชาชน 11 ปีขึ้นไป แต่ศูนย์วิจัยปัญหาสุรานำข้อมูลประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปมาวิเคราะห์ เนื่องจากเยาวชนอายุ 11 - 14 ปี มีอัตราการบริโภคเพียงร้อยละ 0.7 ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับอายุอื่นๆ หากวิเคราะห์รวมกันจะไปถึงให้ตัวเลขเฉลี่ยรวมต่ำกว่าความเป็นจริง และเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลการสำรวจเมื่อปี 2539, 2544 และ 2547 ได้ ซึ่งสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป, แต่การเก็บข้อมูลกลุ่มประชากรอายุ 11 - 14 ปี ยังมีความจำเป็น เพราะมีประโยชน์มากในการติดตามดูแนวโน้มในอนาคตว่า กลุ่มวัยรุ่นอายุน้อยมีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นเพียงใด จาก การวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่า คนไทยโดยปกติดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประมาณเกือบหนึ่งในสาม กว่าครึ่งของเพศชายดื่ม โดยเพศชายดื่มประจำมากกว่าดื่มนานๆ ครั้ง ส่วนเพศหญิงดื่มเกือบหนึ่งในสิบ และดื่มนานๆ ครั้งมากกว่าดื่มประจำ

ผู้ที่อยู่นอกเขตเทศบาลตึ้มมากกว่าผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลเล็กน้อย ทั้งผู้ที่อยู่ในและนอกเขตเทศบาลจะตึ้มประจำมากกว่าตึ้มนานๆ ครั้ง กลุ่มอายุน้อย (15 - 19 ปี) จะตึ้มนานๆ ครั้ง เมื่ออายุมากขึ้น (20 - 29 ปี) จะมีสัดส่วนผู้ที่ตึ้มประจำเดือนและประจำสัปดาห์มากขึ้น และกลายเป็นผู้ที่ตึ้มทุกวันหรือเกือบทุกวันมากที่สุดเมื่ออายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงจำนวนและความชุกของผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามแบบแผนการตึ้ม (ไม่ตึ้ม - ตึ้มประจำ - นานๆ ครั้ง) และปัจจัยด้านเพศ, อายุ และเขตการปกครอง

	รวม		ไม่ตึ้ม		ตึ้ม		ตึ้ม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ตึ้มประจำ		ตึ้มนานๆ ครั้ง	
							จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทั่วราชอาณาจักร 15 ปีขึ้นไป	50,353,800	100	34,471,100	68.5	15,882,600	31.5	9,297,200	18.5	6,585,500	13.1
เพศ										
ชาย	24,429,800	100	11,096,000	45.4	13,333,800	54.6	8,401,500	34.4	4,932,700	20.2
หญิง	25,924,000	100	23,375,000	90.2	2,548,900	9.8	895,900	3.5	1,652,900	6.4
อายุ ปี										
15-19	5,244,000	100	4,521,900	86.2	722,000	13.8	355,200	6.8	366,800	7.0
20-24	5,317,900	100	3,534,200	66.5	1,783,700	33.5	1,027,700	19.3	756,000	14.2
25-29	5,353,200	100	3,362,600	62.8	1,990,500	37.2	1,142,400	21.4	848,200	15.8
30-34	5,463,900	100	3,360,700	61.5	2,103,200	38.5	1,274,000	23.3	829,200	15.2
35-39	5,516,900	100	3,389,500	61.4	2,127,400	38.6	1,205,200	21.9	922,300	16.7
40-44	5,256,800	100	3,203,400	60.9	2,053,400	39.1	1,286,200	24.5	767,100	14.6
45-49	4,734,300	100	3,000,500	63.4	1,733,800	36.6	1,024,900	21.6	708,900	15.0
50-54	3,788,700	100	2,481,700	65.5	1,307,000	34.5	786,700	20.8	520,400	13.7
55-59	2,855,700	100	2,027,100	71.0	828,600	29.0	480,400	16.8	348,100	12.2
60 ปีขึ้นไป	6,822,500	100	5,589,500	81.9	1,233,000	18.1	714,500	10.5	518,500	7.6
เขตการปกครอง										
ในเขตเทศบาล	15,643,100	100	11,017,400	70.4	4,625,700	29.6	2,735,000	17.5	1,890,900	12.1
นอกเขตเทศบาล	34,710,600	100	23,453,600	67.6	11,257,000	32.4	6,562,400	18.9	4,694,700	13.5

ที่มา : ข้อมูลจากรายงานการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2549 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
วิเคราะห์และจัดทำตารางนำเสนอเฉพาะประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

4. จากตารางที่ 1 พบว่า ในปี 2549 ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 15,882,600 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 แบ่งเป็นดื่มประจำ 9,297,200 คน หรือร้อยละ 18.5 และดื่มนานๆ ครั้ง 6,585,500 คน หรือร้อยละ 13.1
5. เพศชายดื่มมากกว่าเพศหญิงกว่าห้าเท่า โดยที่เพศชายดื่ม 13,333,800 คน คิดเป็นร้อยละ 54.6 ของเพศชาย ขณะที่เพศหญิงดื่ม 2,458,900 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ของเพศหญิง; ทั้งนี้เพศชายนิยมดื่มประจำร้อยละ 34.4 มากกว่าดื่มนานๆ ครั้ง ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 20.2 ส่วนเพศหญิงนิยมดื่มนานๆ ครั้ง คือร้อยละ 6.4 มากกว่าดื่มประจำซึ่งมีอยู่เพียงร้อยละ 3.5
6. กลุ่มอายุ 15 - 19 ปี นิยมดื่มแบบนานๆ ครั้งมากกว่าดื่มประจำ โดยที่ดื่มนานๆ ครั้งร้อยละ 7.0 ขณะที่ดื่มประจำร้อยละ 6.8, ประชาชนอายุ 20 ปีขึ้นไป นิยมดื่มประจำมากกว่าดื่มนานๆ ครั้ง
7. พื้นที่นอกเขตเทศบาลมีความชุกของผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าพื้นที่ในเขตเทศบาลเล็กน้อย โดยที่ผู้ที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลดื่ม 11,257,000 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 ขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลดื่ม 4,625,700 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ทั้งผู้ที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลและในเขตเทศบาลดื่มประจำมากกว่าดื่มนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.9 และ 17.5 ตามลำดับ
8. จากข้อมูลการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2549 พบว่า เยาวชนอายุ 11 - 14 ปี ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวม 28,300 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7, แยกเป็นดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวัน 2,400 คน คิดเป็นร้อยละ 0.06, ดื่ม 1 - 2 ครั้ง/สัปดาห์ 3,200 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1, ดื่ม 1 - 2 ครั้ง/เดือน 5,800 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 และดื่มนานๆ ครั้ง 16,800 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ของประชากรวัย 11 - 14 ปี ซึ่งกลุ่มอายุนี้เป็นผู้ริเริ่มดื่มหรือทดลองดื่มเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 2 : ตารางแสดงความชุกของผู้ที่ดื่มประจำ จำแนกตามความถี่ของการดื่มประจำ และ ปัจจัยด้านเพศ, อายุ และเขตการปกครอง

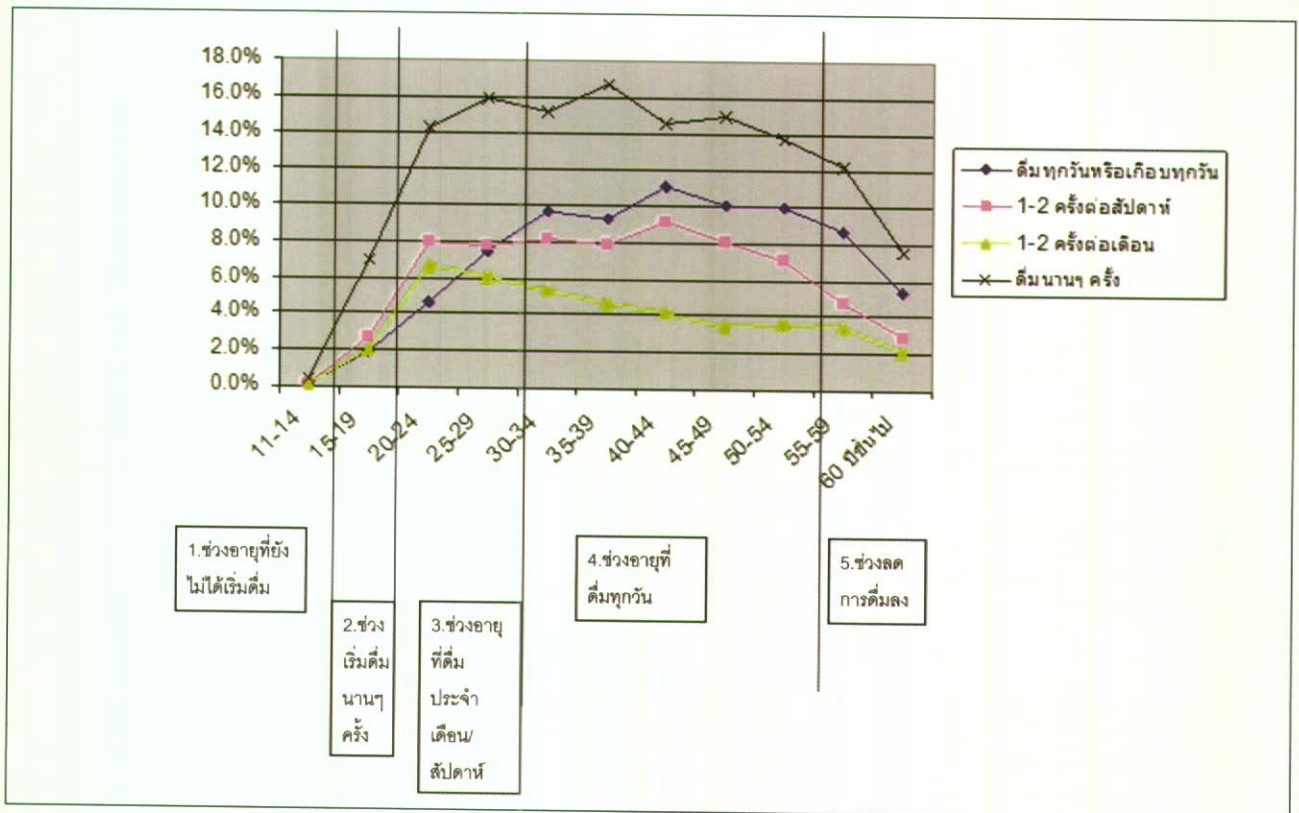
	รวม		ดื่มประจำ		ดื่มประจำ					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวัน*		ดื่ม 1-2 ครั้ง / สัปดาห์		ดื่ม 1-2 ครั้ง / เดือน	
					จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทั่วประเทศ 15 ปีขึ้นไป	50,353,800	100	9,297,200	18.5	3,853,300	7.7	3,345,400	6.6	2,098,500	4.2
เพศ										
ชาย	24,429,800	100	8,401,500	34.4	3,507,600	14.3	3,073,000	12.6	1,820,900	7.5
หญิง	25,924,000	100	895,900	3.6	345,800	1.4	272,400	1.1	277,700	1.1
อายุ (ปี)										
15-19	5,244,000	100	355,200	6.8	102,400	2.0	144,300	2.8	108,500	2.1
20-24	5,317,900	100	1,027,700	19.3	249,100	4.7	424,800	8.0	353,800	6.7
25-29	5,353,200	100	1,142,400	21.4	401,200	7.5	415,300	7.8	325,900	6.1
30-34	5,463,900	100	1,274,000	23.3	528,900	9.7	449,800	8.2	295,300	5.4
35-39	5,516,900	100	1,205,200	21.9	512,900	9.3	435,600	7.9	256,700	4.7
40-44	5,256,800	100	1,286,200	24.5	583,800	11.1	485,200	9.2	217,200	4.1
45-49	4,734,300	100	1,024,900	21.6	479,800	10.1	383,900	8.1	161,200	3.4
50-54	3,788,700	100	786,700	20.8	380,000	10.0	268,600	7.1	138,100	3.6
55-59	2,855,700	100	480,400	16.8	247,600	8.7	134,800	4.7	98,000	3.4
60 ปีขึ้นไป	6,822,500	100	714,500	10.5	367,600	5.4	203,100	3.0	143,800	2.1
เขตการปกครอง										
ในเขตเทศบาล	15,643,100	100	2,735,000	17.5	1,055,500	6.8	1,078,600	6.9	600,900	3.8
นอกเขตเทศบาล	34,710,600	100	6,562,400	18.9	2,797,800	8.1	2,266,800	6.5	1,497,800	4.3

ที่มา : ข้อมูลจากรายงานการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2549 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
วิเคราะห์และจัดทำตารางนำเสนอเฉพาะประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

หมายเหตุ : *ข้อมูลดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวันนี้ นำข้อมูลดื่มทุกวัน และดื่ม 3 - 4 ครั้ง/สัปดาห์ มารวมวิเคราะห์ด้วยกัน เนื่องจากศูนย์วิจัยปัญหาสุราวิเคราะห์แล้วว่าผู้ตอบดื่ม 3 - 4 ครั้ง/สัปดาห์น่าจะมีพฤติกรรมใกล้เคียงกับผู้ดื่มทุกวันคือผู้ติดสุรานั่นเอง ส่วนผู้ที่ดื่ม 1 - 2 ครั้ง/สัปดาห์ น่าจะเป็นพฤติกรรมของคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ดื่มในลักษณะเข้าสังคม/สังสรรค์ประจำสัปดาห์ และเมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของข้อมูล พบว่าการวิเคราะห์ ข้อมูลในลักษณะนี้อธิบายพฤติกรรมต่างๆ ได้ดีกว่า

9. จากตารางที่ 2 พบว่า เมื่อมองกลุ่มผู้ที่ดื่มประจำแล้วพบว่า ความชุกของผู้ที่ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวันมากที่สุดทั้งในภาพรวมเพศชายและหญิง โดยที่ในภาพรวมมีผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกวันหรือเกือบทุกวัน ร้อยละ 7.7 ขณะที่ผู้ที่ดื่มทุกสัปดาห์ ร้อยละ 6.6 และดื่มทุกเดือน ร้อยละ 4.2 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งประเทศ; เพศชายดื่มประจำทุกวันหรือเกือบทุกวัน ร้อยละ 14.3 ขณะที่ดื่มทุกสัปดาห์ ร้อยละ 12.6 และดื่มทุกเดือน ร้อยละ 7.5, แม้เพศหญิงซึ่งมีผู้ที่ดื่มประจำน้อยกว่าดื่มมานานๆ ครั้ง แต่ในกลุ่มที่ดื่มประจำยังคงเป็นผู้ที่ดื่มทุกวันมากกว่าผู้ที่ดื่มทุกเดือนและทุกสัปดาห์เช่นเดียวกับเพศชาย; ผู้ดื่มประจำที่อยู่นอกเขตเทศบาลจะดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.1 ขณะที่ผู้ดื่มประจำในเขตเทศบาลดื่มทุกสัปดาห์ (ร้อยละ 6.9) พอๆ กับดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวัน (ร้อยละ 6.8) และมากกว่าดื่มทุกเดือน;

แผนภูมิที่ 1 : แผนภูมิแสดงความชุกของผู้บริโภคแอลกอฮอล์ จำแนกตามแบบแผนการดื่ม (ความถี่) และอายุ

ที่มา : รายงานการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2549 ของสำนักงานสถิติ ประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป

10. และเมื่อวิเคราะห์อิทธิพลของอายุ (ดูตารางที่ 2 และ แผนภูมิที่ 1) จะพบว่า ผู้บริโภคที่อายุน้อยจะนิยมดื่มนานๆ ครั้ง แต่เมื่ออายุมากขึ้นจะดื่มเพิ่มขึ้นเป็นทุกเดือน ทุกสัปดาห์ และทุกวันตามลำดับ ดังนี้

- ช่วงอายุที่ 1 ช่วงยังไม่ได้เริ่มดื่ม คือ กลุ่มอายุ 11 - 14 ปี ดื่มทุกรูปแบบ ร้อยละ 0.7
- ช่วงอายุที่ 2 ช่วงเริ่มดื่มนานๆ ครั้ง คือ กลุ่มอายุ 15 - 19 ปี ดื่มนานๆ ครั้งมากกว่าดื่มประจำ คือ ดื่มนานๆ ครั้งร้อยละ 7.0, ขณะที่ดื่มประจำ คือ ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวัน, ดื่มทุกสัปดาห์ และดื่มทุกเดือน รวมกัน ร้อยละ 6.8
- ช่วงอายุที่ 3 ช่วงดื่มประจำเดือนและสัปดาห์ คือ กลุ่มอายุ 20 - 29 ปี ดื่มประจำมากกว่าดื่มนานๆ ครั้ง คือ ดื่มประจำ ร้อยละ 19.3 - 21.4, ดื่มนานๆ ครั้ง ร้อยละ 14.2 - 15.8 แต่ยังคงดื่มทุกวันไม่มากนักน้อยกว่าดื่มทุกเดือนหรือทุกสัปดาห์ (หมายเหตุ - ตั้งแต่อายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไปจนตลอดชีวิต ผู้ที่มีพฤติกรรมการดื่มประจำจะมากกว่าผู้ที่มีพฤติกรรมการดื่มนานๆ ครั้ง)

- ช่วงอายุที่ 4 ช่วงตีตมทุกวัน คือ กลุ่มอายุ 30 - 54 ปี ตีตมทุกวันหรือเกือบทุกวันมากกว่าตีตมทุกเดือนหรือทุกสัปดาห์ โดยที่ตีตมทุกวันหรือเกือบทุกวัน ร้อยละ 9.7 - 11.1 ขณะที่ตีตมทุกสัปดาห์ ร้อยละ 7.9 - 9.2 และตีตมทุกเดือน ร้อยละ 3.4 - 5.4
- กลุ่มอายุ 50 - 54 ปี และ 60 ปีขึ้นไป เริ่มมีสัดส่วนผู้ตีตมที่ลดลง

11. อาจแปลความหมายโดยสรุปได้ว่า คนไทยมีคนตีตมเครื่องตีตมแอลกอฮอล์เกือบหนึ่งในสาม และนิยมตีตมประจำมากกว่าตีตมนานๆ ครั้ง นิยมตีตมทุกวันหรือเกือบทุกวันมากกว่าทุกสัปดาห์และทุกเดือน เพศชายตีตมมากกว่าเพศหญิงกว่า 5 เท่า ผู้ที่อยู่นอกเขตเทศบาลตีตมมากกว่าผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลเล็กน้อย และหากก้าวเข้าไปมีประสบการณ์การคลุกคลีกับสุราแล้ว เมื่ออายุมากขึ้นจะมีผลให้ตีตมมากขึ้น จนกลายเป็นวังวน ตีตม - ดิด - เสื่อมถอย ถอนตัวได้ยาก ทำให้ตอกย้ำความสำคัญของแนวคิดเรื่องการป้องกันการตีตมตั้งแต่อายุยังน้อย
12. เมื่อศึกษาวิเคราะห์ประเภทเครื่องตีตมแอลกอฮอล์ที่ผู้บริโภคนิยมตีตม จำแนกตามเพศ เขตการปกครอง และอายุ พบว่า เบียร์เป็นที่นิยมอันดับหนึ่งโดยทั่วไปในทุกรูปแบบการตีตม รองลงมาคือเหล้าขาวและเหล้ากลั่น โดยที่เหล้าขาวเป็นที่นิยมมากกว่าในกลุ่มผู้ที่ตีตมทุกวันหรือเกือบทุกวันในเพศชายและผู้ที่อยู่นอกเขตเทศบาล และเหล้ากลั่นเป็นที่นิยมมากกว่าในเพศหญิงและผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาล โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : ตารางแสดงประเภทเครื่องตีตมแอลกอฮอล์ที่นิยมตีตมของผู้บริโภค จำแนกตามแบบแผนพฤติกรรม การตีตมเปรียบเทียบภาพรวม เพศ และเขตการปกครอง

	ภาพรวม	ตีตมทุกวันหรือเกือบทุกวัน	ตีตม 1-2 ครั้ง/สัปดาห์	ตีตม 1-2 ครั้ง/เดือน	ตีตมนานๆ ครั้ง
ทั่วประเทศ	100%	100%	100%	100%	100%
เหล้าหมัก	9.4%	11.0%	9.2%	8.8%	8.6%
เบียร์	66.6%	53.1%	69.0%	70.7%	72.0%
ไวน์	2.6%	1.6%	1.8%	1.7%	3.9%
เหล้ากลั่น*	35.3%	31.2%	40.9%	36.0%	34.8%
เหล้าขาว	39.0%	52.7%	40.5%	37.3%	30.7%
ยาดองเหล้า	4.9%	6.7%	4.6%	4.0%	4.4%
อื่นๆ	0.0%	0.1%	0.0%	0.0%	0.0%
ชาย	100%	100%	100%	100%	100%
เหล้าหมัก	9.5%	10.8%	9.2%	8.5%	9.1%
เบียร์	65.8%	53.9%	69.2%	70.8%	70.2%
ไวน์	1.9%	1.3%	1.5%	1.4%	2.7%

ตารางที่ 3 (ต่อ)	ภาพรวม	ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวัน	ดื่ม 1-2 ครั้ง/สัปดาห์	ดื่ม 1-2 ครั้ง/เดือน	ดื่มเบาๆ ครั้ง
เหล้ากลั่น	36.6%	31.6%	41.7%	36.4%	37.0%
เหล้าขาว	41.8%	53.3%	41.1%	39.7%	34.9%
ยาดองเหล้า	4.7%	6.2%	4.3%	3.7%	4.1%
อื่นๆ	0.0%	0.1%	0.0%	0.0%	0.0%
หญิง	100%	100%	100%	100%	100%
เหล้าหมัก	8.8%	13.6%	9.5%	10.8%	7.3%
เบียร์	71.1%	44.9%	67.5%	70.0%	77.3%
ไวน์	6.3%	4.8%	4.7%	3.9%	7.4%
เหล้ากลั่น	28.9%	27.4%	31.8%	33.1%	28.0%
เหล้าขาว	23.9%	45.7%	33.3%	21.7%	18.1%
ยาดองเหล้า	6.3%	10.8%	8.2%	6.0%	5.1%
อื่นๆ	0.1%	0.1%	0.1%	0.0%	0.1%
ในเขตเทศบาล	100%	100%	100%	100%	100%
เหล้าหมัก	6.5%	8.8%	6.6%	6.6%	5.2%
เบียร์	79.9%	66.2%	82.7%	85.8%	84.1%
ไวน์	4.8%	2.2%	2.3%	3.3%	8.2%
เหล้ากลั่น	51.9%	44.6%	58.0%	52.4%	52.2%
เหล้าขาว	16.0%	29.6%	15.7%	13.3%	9.4%
ยาดองเหล้า	4.1%	6.5%	4.3%	1.6%	3.4%
อื่นๆ	0.0%	0.0%	0.2%	0.0%	0.0%
นอกเขตเทศบาล	100%	100%	100%	100%	100%
เหล้าหมัก	10.5%	11.8%	10.4%	9.8%	10.0%
เบียร์	61.2%	48.1%	62.6%	64.7%	67.1%
ไวน์	1.7%	1.4%	1.5%	1.1%	2.1%
เหล้ากลั่น	28.6%	26.1%	32.7%	29.4%	27.8%
เหล้าขาว	48.4%	61.4%	52.2%	47.0%	39.3%
ยาดองเหล้า	5.3%	6.7%	4.8%	4.9%	4.8%
อื่นๆ	0.0%	0.2%	0.0%	0.0%	0.0%

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจจรรยาบรรณและสวัสดิการ พ.ศ. 2549 จัดทำเป็นตารางศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ข้อมูลประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป)

- หมายเหตุ :
- ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ สำหรับประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่ม เมื่อคำนวณแล้วเปอร์เซ็นต์รวมกันจึงเกินร้อย
  - * เหล้ากลั่น ในนิยามของสำนักงานสถิติแห่งชาติ คือ แอลกอฮอล์ที่ผลิตด้วยกระบวนการกลั่น โดยไม่นับรวมเหล้าขาว

13. จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมทั้งประเทศ เบียร์เป็นที่นิยมอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 66.6 ของผู้ดื่ม ตามมาด้วย เหล้าขาว และเหล้ากลั่น คิดเป็นร้อยละ 39.0 และ 35.3 ตามลำดับ
14. เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มที่ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวันจะพบว่า กลุ่มที่ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวันที่อยู่นอกเขตเทศบาล จะนิยมดื่มเหล้าขาวเป็นอันดับหนึ่ง (ร้อยละ 61.4) และเบียร์เป็นอันดับสอง (ร้อยละ 48.1) ส่วนผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกวันหรือเกือบทุกวัน ทั้งในภาพรวมทั้งราชอาณาจักร และเพศชายและหญิง จะนิยมเลือกดื่มเบียร์ เท่าๆ กับเหล้าขาว (ร้อยละ 44.9 - 53.3) และนิยมตามมาด้วยเหล้ากลั่น (ร้อยละ 27.4 - 31.6) แต่สำหรับผู้ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวันในเขตเทศบาล จะนิยมดื่มเบียร์เป็นอันดับหนึ่ง (ร้อยละ 66.2) ตามมาด้วยเหล้ากลั่น (ร้อยละ 44.6) ส่วนเหล้าขาวตามมาเป็นอันดับสาม (ร้อยละ 29.6)
15. โดยสรุปเบียร์เป็นที่นิยมอันดับหนึ่งขึ้นพื้นที่ ตามมาด้วยเหล้าขาวและเหล้ากลั่นแล้วแต่กรณี โดยที่เหล้าขาวนิยมในหมู่ผู้ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวัน ผู้ชายและผู้บริโภคนอกเขตเทศบาล ส่วนเหล้ากลั่นเป็นที่นิยมในหมู่ผู้หญิงและผู้บริโภคในเขตเทศบาล

• **ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการสำรวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ 4 ครั้ง**

16. ข้อมูลการวิเคราะห์แนวโน้มการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นี้ นำมาจากการสำรวจจรรยาและสวัสดิการ พ.ศ. 2539, การสำรวจพฤติกรรมกรรมการสุบหรือและการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2544, การสำรวจพฤติกรรมกรรมการสุบหรือและการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2547, และการสำรวจจรรยาและสวัสดิการ พ.ศ. 2549 รวมทั้งหมด 4 การสำรวจจะระยะเวลารวมทั้งสิ้น 10 ปี
17. เมื่อศึกษาข้อมูลแนวโน้มของความชุกของผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบแผนการดื่มต่างๆ ในเวลา 10 ปี พบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมกรรมการดื่มประจำเพิ่มขึ้น ขณะที่ผู้ที่มีพฤติกรรมกรรมการดื่มนานๆ ครั้งลดลง และในกลุ่มที่ดื่มประจำ มีการย้ายจากการดื่มทุกเดือนเป็นดื่มทุกสัปดาห์และทุกวัน ดูรายละเอียดได้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : ตารางแสดงแนวโน้มความชุกของผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำแนกตามแบบแผนการดื่ม เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2539, 2544, 2547 และ 2549

	ปี 2539		ปี 2544		ปี 2547		ปี 2549		ความต่าง 10 ปี
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
ทั่วประเทศ	43,392,400	100	46,941,400	100	49,438,900	100	50,353,800	100	
ไม่ดื่ม	29,736,400	68.5	31,643,100	67.4	33,276,900	67.3	34,471,100	68.5	0%
ดื่ม	13,656,000	31.5	15,298,300	32.6	16,162,000	32.7	15,882,600	31.5	0%
ดื่มประจำ	7,310,500	16.8	7,716,700	16.4	8,808,000	17.8	9,297,200	18.5	+10%
ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวัน	2,669,300	6.2	2,732,700	5.8	3,175,400	6.4	3,853,300	7.7	+24%
ดื่ม 1-2 ครั้ง/สัปดาห์	2,386,000	5.5	2,641,700	5.6	3,004,800	6.1	3,345,500	6.6	+20%
ดื่ม 1-2 ครั้ง/เดือน	2,255,200	5.2	2,342,300	5.0	2,627,800	5.3	2,098,500	4.2	-19%
ดื่มบางๆ ครั้ง	6,454,500	14.6	7,581,600	16.2	7,354,000	14.9	6,585,500	13.1	-10%

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้แก่ การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2539, การสำรวจพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2544, การสำรวจพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2547 และการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2549

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

- จากตารางที่ 4 พบว่า ความชุกของผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่ากับร้อยละ 31.5 ในปี 2539 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 32.6 และ 32.7 ในปี 2544 และ 2547 และลดกลับลงมาเป็นร้อยละ 31.5 ในปี 2549 เมื่อคิดเทียบกับปี 2539 เท่ากับไม่มีการเปลี่ยนแปลงในสัดส่วนความชุกของผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม
- สัดส่วนของผู้ที่ดื่มประจำเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16.8 ในปี 2539 เป็นร้อยละ 18.5 ในปี 2549 คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ขณะที่สัดส่วนความชุกของผู้ที่ดื่มนานๆ ครั้งลดลงจากร้อยละ 14.6 ในปี 2539 เป็นร้อยละ 13.1 ในปี 2549 คิดเป็นลดลงร้อยละ 10
- เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มที่ดื่มประจำ พบว่า ความชุกของผู้ที่ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวัน และผู้ที่ดื่มประจำทุกสัปดาห์ 1 - 2 ครั้ง เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 24 (จากร้อยละ 6.2 เป็นร้อยละ 7.7) และร้อยละ 20 (จากร้อยละ 5.5 เป็นร้อยละ 6.6) ตามลำดับ
- อาจตีความได้ว่า โดยภาพรวมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2539 ถึง 2547 แต่ด้วยการดำเนินการเพื่อควบคุมปัญหาสุราที่เข้มข้นตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา ส่งผลให้ภาพรวมการดื่มลดกลับมาที่สัดส่วนเดิมในปี 2549 ที่สัดส่วนเท่ากับปี 2539 แต่เมื่อดูในรายละเอียดอาจอธิบายได้ว่า การดำเนินงานอาจทำให้

ลดผู้ที่ดื่มมานานๆ ครั้งให้เลิกดื่มได้ แต่ไม่สามารถลดผู้ที่ดื่มประจำซึ่งมากขึ้นได้ และในผู้ที่ดื่มประจำนั้นก็มีแนวโน้มการขยับจากสัดส่วนผู้ที่ดื่มทุกเดือน เป็นผู้ที่ดื่มทุกสัปดาห์และทุกวันมากขึ้น

22. เมื่อศึกษาข้อมูลเปรียบเทียบแนวโน้ม 10 ปีของการดื่มประจำของประชากร จำแนกตามเพศ กลุ่มอายุต่างๆ และเขตการปกครอง พบว่า แนวโน้มการดื่มประจำเพิ่มขึ้นทั้งสองเพศ โดยเพศหญิงมากกว่าเพศชาย 3 เท่า แนวโน้มการดื่มประจำเพิ่มขึ้นอย่างมากโดยเฉพาะในเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ตอนต้น และแนวโน้มการดื่มประจำเพิ่มขึ้นในเขตเทศบาลเท่ากับกับนอกเขตเทศบาล ดูรายละเอียดในจากตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : ตารางแสดงแนวโน้มความชุกของผู้ที่ดื่มแบบประจำของประชากรกลุ่มอายุต่างๆ เปรียบเทียบระหว่างปี 2539, 2544, 2547 และ 2549

	ปี 2539	ปี 2544	ปี 2547	ปี 2549	ความต่าง 10 ปี
กัวราษอาานจักร	16.8%	16.4%	17.8%	18.5%	+10%
เพศ*					
ชาย	28.3%	30.3%	31.1%	31.5%	11%
หญิง	2.3%	2.8%	2.7%	3.0%	30%
อายุ					
11-14 ปี	0.0%	N.A.%	0.0%	0.3%	คำนวณไม่ได้ (มาก)
15-19 ปี	4.7%	4.6%	6.7%	6.8%	+45%
20-24 ปี	15.0%	15.7%	16.7%	19.3%	+29%
25-29 ปี	20.1%	20.0%	23.3%	21.3%	+6%
30-34 ปี	22.1%	20.6%	22.4%	23.3%	+5%
35-39 ปี	22.0%	21.7%	15.0%	21.8%	-1%
40-44 ปี	20.9%**	20.4%**	22.0%	24.5%	+17%
45-49 ปี			21.3%	21.6%	+3%
50-54 ปี	18.6%**	17.3%**	19.5%	20.8%	+12%
55-59 ปี			16.6%	16.8%	-10%
60 ปีขึ้นไป	11.6%	10.3%	9.5%	10.5%	-9%
เขตการปกครอง*					
ในเขตเทศบาล	15.8%	15.2%	16.5%	17.5%	+11%
นอกเขตเทศบาล	17.1%	17.1%	18.5%	18.9%	+11%

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ, เรียบเรียงโดยศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

หมายเหตุ :

- N.A. คือ ไม่มีข้อมูล
- * วิเคราะห์ข้อมูลอายุ 15 ปีขึ้นไป
- ** ในการสำรวจปี 2539 และ 2544 สำนักงานสถิติแห่งชาติวิเคราะห์ข้อมูลเป็นช่วงอายุ 40 - 49 และ 50 - 59 ปี

23. จากตารางที่ 5 พบว่า จากปี 2539 - 2549 ความชุกของผู้ที่ดื่มประจำ (ดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวัน, ดื่ม 1 - 2 ครั้ง สัปดาห์, ดื่ม 1 - 2 ครั้ง/เดือน) เพิ่มขึ้นในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลเท่ากัน คือเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 (จากร้อยละ 15.8 เป็นร้อยละ 17.5 ในเขตเทศบาล, จากร้อยละ 17.1 เป็นร้อยละ 18.9 นอกเขตเทศบาล) แต่เพิ่มขึ้นในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย 3 เท่า โดยที่เพศหญิงเพิ่มขึ้นร้อยละ 30 (จากร้อยละ 2.3 ในปี 2539 เป็นร้อยละ 3 ในปี 2549) และเพศชายเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 (จากร้อยละ 28.3 เป็นร้อยละ 31.5) และที่สำคัญมีการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในกลุ่มเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ตอนต้น คือ กลุ่มอายุ 11 - 14 ปี (จากร้อยละ 0 เป็นร้อยละ 0.3), 15 - 19 ปี (จากร้อยละ 4.7 เป็นร้อยละ 6.8) และ 20 - 24 ปี (จากร้อยละ 15.0 เป็นร้อยละ 19.3) คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 29-45 นับว่าเป็นสัญญาณอันตรายที่บ่งชี้ความเลวร้ายของแนวโน้มของสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหมู่เด็กและเยาวชน ซึ่งสะท้อนว่าขณะนี้เด็กและเยาวชนกำลังถูกมอมเมาให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมาก หากรัฐและสังคมไม่มีมาตรการใดๆ ที่เพียงพอ อนาคตเด็กไทยคงจะเป็นซีเหล้าเต็มเมือง
24. โดยสรุปนอกจากที่พฤติกรรมการดื่มประจำจะเพิ่มขึ้นโดยภาพรวมแล้ว เด็ก เยาวชน และผู้หญิง คือกลุ่มเฉพาะที่น่าเป็นห่วง เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีอัตราการเติบโตของผู้ที่มีพฤติกรรมการดื่มประจำมากกว่ากลุ่มอื่น

บทที่ 2

สถานการณ์ด้านผลกระทบ ของการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (Impact)

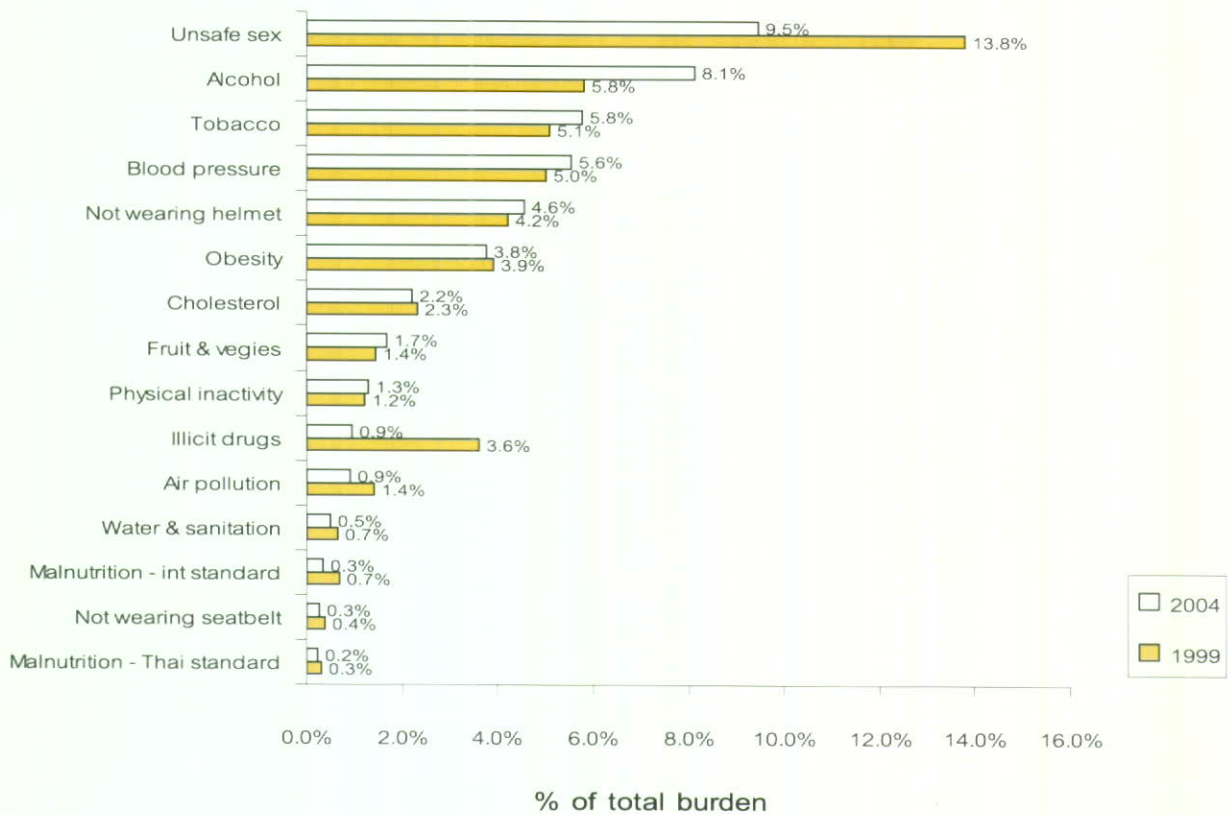
• ผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพและสังคมโดยรวม

1. ดัชนีชี้วัดปัญหาของโรคที่คุ้นเคยในอดีตมักแสดงในรูปของอัตราป่วย หรืออัตราตาย การวัดขนาดปัญหาแต่เพียงสองส่วนนั้นยังไม่ครอบคลุมปัญหาหรือภาระ (Burden) อื่นๆ ที่เกิดจากโรคต่างๆ เช่น การพิการ การตายก่อนวัยอันควร เป็นต้น องค์การอนามัยโลกได้ศึกษาภาระโรค (Burden of diseases) ของประชากรโลก ปี พ.ศ. 2533 และ 2543 โดยมีดัชนีวัดสุขภาพแบบองค์รวม กล่าวคือ การพิจารณาจะครอบคลุมความสูญเสียที่เกิดจากการตายก่อนวัยอันควร (Year of life lost) และความสูญเสียจากการป่วยหรือพิการ (Year lived with disability) ดัชนีนี้เรียกว่า ปีสุขภาวะที่สูญเสียปรับด้วยความบกพร่องทางสุขภาพ (Disability - adjusted life year - DALYs)¹ ด้วยการให้หลักคิดและดัชนีชี้วัดแบบใหม่นี้ทำให้สามารถวัดผลกระทบหรือภาระที่แท้จริงที่โรคต่างๆ ได้ก่อไว้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. โครงการศึกษาภาระโรคและปัจจัยเสี่ยงของประชาชนไทย พ.ศ. 2547 โดยคณะทำงานศึกษาภาระโรคและการบาดเจ็บที่เกิดจากพฤติกรรมสุขภาพและปัจจัยเสี่ยง (Burden of Disease Working Group) สำนักนโยบายสาธารณสุขระหว่างประเทศ (International Health Policy Program) กระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการศึกษาระยะโรคและปัจจัยเสี่ยงของประชาชนไทยเป็นครั้งที่สอง โดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2547 (ออกรายงาน พ.ศ. 2550) หลังจากได้ดำเนินการศึกษาครั้งแรกโดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2542 (ออกรายงาน พ.ศ. 2547)
3. ผลการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี 2542 และ 2547 พบว่าภาระโรค (Burden of Diseases) ในภาพรวมทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 คือ จากภาระโรครวม 9.5 ล้านดอลลี่ (DALYs) ในปี 2542 เป็น 9.9 ล้านดอลลี่ ในปี 2547 โดยที่เพศชายเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 จาก 5.6 ล้านดอลลี่ เป็น 5.7 ล้านดอลลี่ และเพศหญิงเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7 คือ จาก 3.9 ล้านดอลลี่ เป็น 4.2 ล้านดอลลี่

¹ภาระโรคและปัจจัยเสี่ยงของประชาชนไทย พ.ศ. 2542

4. แต่เมื่อแยกภาระโรคที่เกิดจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ แล้วจะพบว่าการดื่มสุราคือปัจจัยเสี่ยงลำดับสองของปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาระโรคทั้งหมด และมีอัตราการเพิ่มของการก่อให้เกิดภาระโรคเป็นลำดับหนึ่ง ดูรายละเอียดได้จากแผนภูมิที่ 2 และตารางที่ 6

แผนภูมิที่ 2 : กราฟแสดงสัดส่วนของการมีส่วนก่อให้เกิดภาระโรคของประเทศไทยของปัจจัยเสี่ยงต่างๆ เปรียบเทียบระหว่างปี 2542 และ 2547

ที่มา : ข้อมูลจากการรายงานของคณะทำงานศึกษาภาระโรคและการบาดเจ็บที่เกิดจากพฤติกรรมสุขภาพและปัจจัยเสี่ยง ปี 2542 และ 2547 (ออกรายงาน ปี 2547 และ 2550 ตามลำดับ)

5. จากแผนภูมิที่ 2 จะพบว่าภาระโรคที่เกิดจากการดื่มสุราคือร้อยละ 5.8 ของภาระโรคทั้งหมด นับเป็นลำดับที่สองในปี 2542 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.1 ยังคงลำดับที่สองในปี 2547 ใกล้เคียงกับภาระโรคที่เกิดจากปัจจัยเสี่ยงลำดับหนึ่ง คือ การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งก่อให้เกิดภาระโรคร้อยละ 9.5 ในปี 2547

ตารางที่ 6 : ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของภาระโรคของปัจจัยเสี่ยงต่างๆ และอัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับระหว่างปี 2542 และ 2547

ปัจจัยเสี่ยง	ปี 2542			ปี 2547			จำนวนค่าเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	ลำดับที่ของอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น
	จำนวน DALYs (ค่า*)	ร้อยละ	ลำดับที่ของการมีส่วนก่อภาระโรค	จำนวน DALYs (ค่า*)	ร้อยละ	ลำดับที่ของการมีส่วนก่อภาระโรค		
รวมทุกปัจจัยเสี่ยง	9,500,000	100		9,900,000	100		+4.2	
1.เพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย	1,311,000	13.8	1	940,500	9.5	1	-28.3	9
2.การดื่มสุรา	551,000	5.8	2	801,900	8.1	2	+45.5	1
3.การสูบบุหรี่	484,500	5.1	3	574,200	5.8	3	+18.5	2
4.ความดันโลหิตสูง	475,000	5.0	4	554,400	5.6	4	+16.7	3
5.การไม่สวมหมวกกันน็อก	399,000	4.2	5	455,400	4.6	5	+14.1	4
6.ภาวะโรคอ้วน	370,500	3.9	6	376,200	3.8	6	+1.5	7
7.คลอเลสเทอรอลสูง	218,500	2.3	8	217,800	2.2	7	-0.3	8
8.การไม่ทานผักและผลไม้	133,000	1.4	9	138,600	1.7	8	+4.2	5
9.การไม่ออกกำลังกาย	114,000	1.2	10	118,800	1.3	9	+4.2	5
10.การใช้สารเสพติด	342,000	3.6	7	89,100	0.9	10	-73.9	10

ที่มา : ข้อมูลจากการรายงานของคณะทำงานศึกษาภาระโรคและการบาดเจ็บที่เกิดจากพฤติกรรมสุขภาพและปัจจัยเสี่ยง ปี 2542 และ 2547 (ออกรายงาน ปี 2547 และ 2550 ตามลำดับ)

เรียบเรียงเป็นตารางโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

หมายเหตุ : ค่า (DALY) เท่ากับ ปีสุขภาวะที่สูญเสียไป

- จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยเสี่ยงการดื่มสุราหรือการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังคงลำดับที่สองในการก่อให้เกิดภาระโรคของประเทศไทย โดยเพิ่มจาก 551,000 ค่า คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.8 ในปี 2542 เป็น 801,900 ค่า ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.1 ในปี 2547 หากคิดเป็นอัตราการเพิ่มของการก่อให้เกิดภาระโรคจะสูงถึงร้อยละ 45.5 สูงกว่าอัตราการเพิ่มของภาระโรคโดยรวมที่มีอัตราการเพิ่มเพียงร้อยละ 4.2 ถึงเกือบ 11 เท่า (10.8 เท่า) จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าอันตรายจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทยยังมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างน่าใจหาย สูงกว่าปัจจัยเสี่ยงอื่นๆ ทั้งหมด หากการเติบโตของผลกระทบจากการดื่มสุรายังมีแนวโน้มเติบโตขนาดนี้ในอนาคตอันใกล้ การดื่มสุราคงจะกลายเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาระโรคเป็นลำดับที่หนึ่งอย่างแน่นอน และจะเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อประเทศอย่างใหญ่หลวง
- เมื่อจำแนกการก่อให้เกิดภาระโรคจากปัจจัยเสี่ยงการดื่มสุราระหว่างเพศชายและหญิง พบว่า ภาระโรคที่เกิดจากการดื่มสุราเพิ่มขึ้นทั้งในเพศชายและหญิง โดยเพศชายเพิ่มมากกว่าเพศหญิงถึง 10 เท่า ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 : ตารางแสดงการก่อให้เกิดภาวะโรคของปัจจัยเสี่ยงการดื่มสุร่า จำแนกตามเพศ เปรียบเทียบระหว่างปี 2542 และ 2547

IWF	ปี 2542				ปี 2547				จำนวนดาลีเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
	ภาวะโรคจากทุกปัจจัยเสี่ยง (ดาลี)	ภาวะโรคจากการดื่มสุร่า			ภาวะโรคจากทุกปัจจัยเสี่ยง (ดาลี)	ภาวะโรคจากการดื่มสุร่า			
		จำนวน DALYs (ดาลี*)	ร้อยละ	ลำดับที่ของการมีส่วนร่วมก่อนการโรค		จำนวน DALYs (ดาลี*)	ร้อยละ	ลำดับที่ของการมีส่วนร่วมก่อนการโรค	
รวมสองเพศ	9,500,000	551,000	5.8	2	9,900,000	801,900	8.1	2	45.5
เพศชาย	5,600,000	511,000	9.2	2	5,700,000	760,000	13.3	1	48.7
เพศหญิง	3,900,000	40,000	1.0	10	4,200,000	41,900	1.0	9	4.8

ที่มา : ข้อมูลจากการรายงานของคณะทำงานศึกษาภาวะโรคและการบาดเจ็บที่เกิดจากพฤติกรรมสุขภาพและปัจจัยเสี่ยง ปี 2542 และ 2547 (ออกรายงานปี 2547 และ 2550 ตามลำดับ)

เรียบเรียงเป็นตารางโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุร่า

หมายเหตุ : ดาลี (DALY) เท่ากับ ปีสุขภาวะที่สูญเสียไป

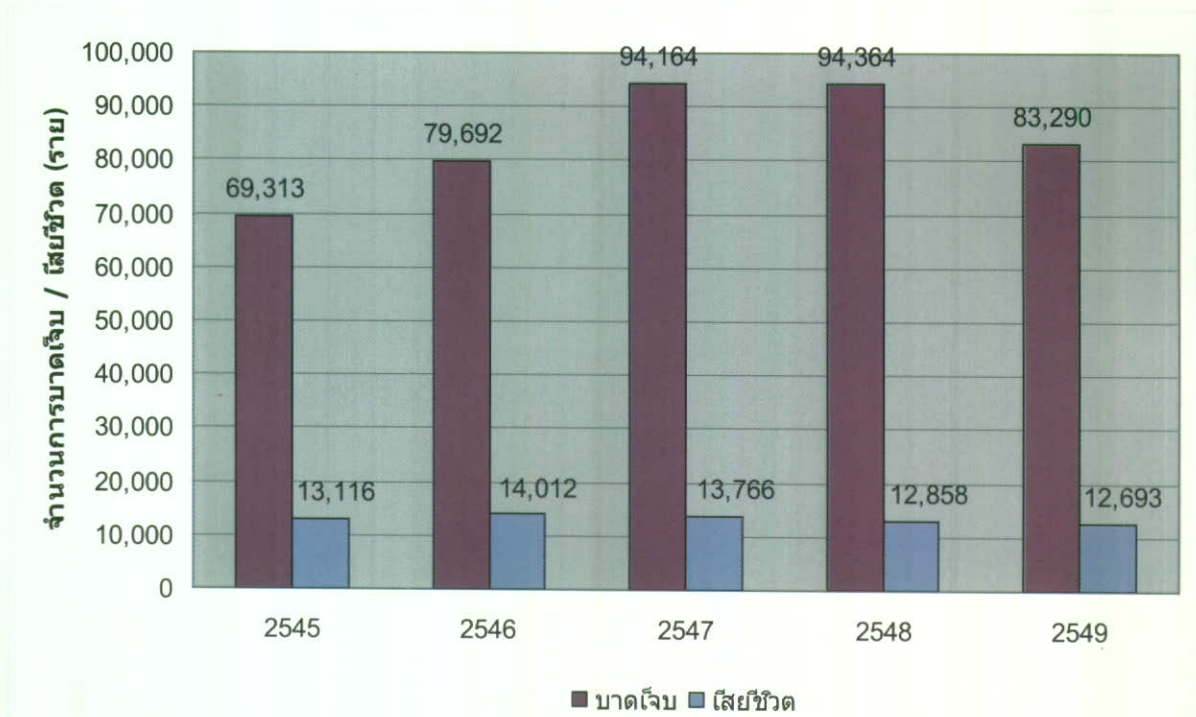
- จากตารางที่ 7 พบว่า ในเพศชาย การดื่มสุร่าก่อให้เกิดภาวะโรค 570,000 ดาลี คิดเป็นร้อยละ 13.3 ในปี 2547 นับเป็นลำดับที่หนึ่งของเพศชาย ขยับเพิ่มจากการก่อให้เกิดภาวะโรค 511,000 ดาลี คิดเป็นร้อยละ 9.2 ซึ่งเป็นลำดับสองในปี 2542 ทำลายสถิติชิงแชมป์แห่งพฤติกรรมกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยที่เคยเป็นลำดับหนึ่งในปี 2542; ส่วนเพศหญิง การดื่มสุร่าก่อให้เกิดภาวะโรค 40,000 ดาลี คิดเป็นร้อยละ 1.0 นับเป็นลำดับที่ 10 ในปี 2542 และเพิ่มการก่อภาวะโรคเป็น 41,900 ดาลี คิดเป็นร้อยละ 1.0 ขยับขึ้นเป็นลำดับที่ 9 ในปี 2547; เมื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของการก่อให้เกิดภาวะโรคหน่วยเป็นดาลี (ปีสุขภาวะที่สูญเสียไป) ระหว่างปี 2542 และปี 2547 พบว่า อัตราการเพิ่มของดาลีจากการดื่มสุร่าในเพศชายสูงถึงร้อยละ 48.7 คิดเป็น 10 เท่าของเพศหญิงที่มีอัตราการเพิ่มของดาลีจากการดื่มสุร่าร้อยละ 4.8

• ผลกระทบด้านอุบัติเหตุ

- จากการรายงานสถิติอุบัติเหตุจรรยาทางบกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานจำนวนการบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจรรยาทางบก ช่วงปี 2545 - 2549 พบว่า จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจรรยาทางบกเพิ่มขึ้นจากปี 2545 จนถึง 2547 และชะลอตัวในปี 2548 และเริ่มลดลงในปี 2549 ขณะที่จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจรรยาทางบกลดลงอย่างต่อเนื่องนับจากปี 2546 อาจเป็นสัญญาณทางบวกของผลของการดำเนินการเพื่อควบคุมปัญหาอุบัติเหตุและปัญหาสุร่าของประเทศไทย (ซึ่งสาเหตุสำคัญหนึ่งของอุบัติเหตุจรรยาทางบกคือการดื่มสุร่าแล้วขับขี่ยานพาหนะ) ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 : กราฟแสดงสถิติการบาดเจ็บ/เสียชีวิต จากอุบัติเหตุจากรถทางบกช่วงปี 2545 - 2549

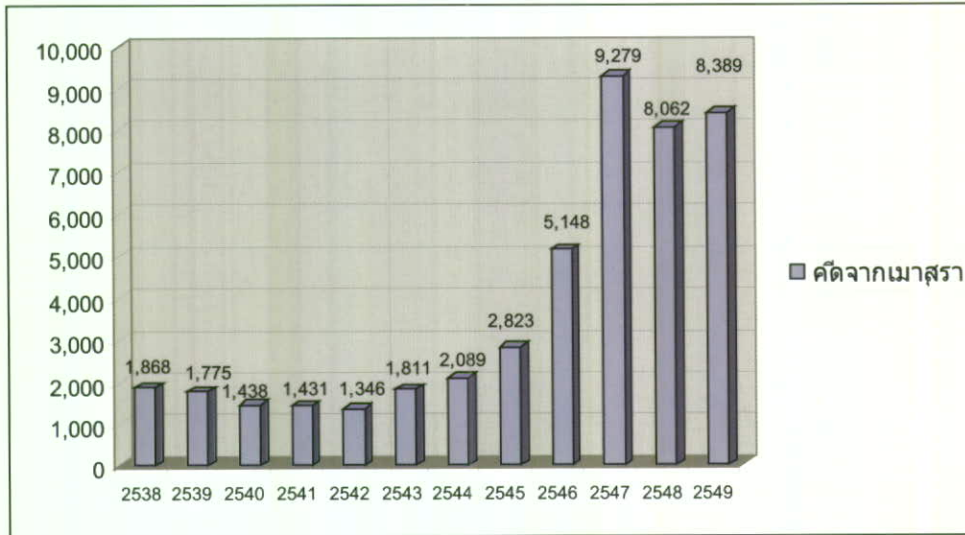

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

10. จากแผนภูมิที่ 3 พบว่า จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากรถทางบกในปี 2545 เท่ากับ 69,313 ราย เพิ่มขึ้นเป็น 79,692 และ 94,164 ราย ในปี 2546 และ 2547 จากนั้นทรงตัวที่ 94,364 ราย ในปี 2548 และลดลงเป็น 83,290 ราย ในปี 2549 ขณะที่จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางบกเท่ากับ 13,116 ราย ในปี 2545 เพิ่มขึ้นเป็น 14,012 ราย ในปี 2546 และเริ่มลดลงหลังจากนั้นเป็นต้นมา โดยมีจำนวนผู้เสียชีวิตเท่ากับ 13,766, 12,858 และ 12,693 ในปี 2547, 2548 และ 2549 ตามลำดับ; ตัวเลขนี้อาจอธิบายได้ว่าแนวโน้มของการเกิดอุบัติเหตุจากรถทางบกเริ่มลดลงจากการดำเนินมาตรการต่างๆ อย่างเข้มข้นของทั้งภาครัฐและภาคสังคมในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งรวมถึงมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับการควบคุมปัญหาสุราด้วย ทั้งการตรวจจับเมาแล้วขับ การรณรงค์ดื่มไม่ขับ/เมาไม่ขับ การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 05.00 - 22.00 น. การขึ้นภาษีสรรพสามิตสุรา การห้ามจำหน่ายสุราในปั้มน้ำมัน เป็นต้น
11. ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการเก็บสถิติคดีจากรถทางบกในพื้นที่ที่วราชนาจักร พบว่าคดีอุบัติเหตุจากรถที่มีสาเหตุจากการดื่มสุราเพิ่มขึ้น 7 เท่า นับจากปี 2542 - 2547 แล้วเริ่มลดลงและทรงตัวในปี 2548 - 2549 ดังแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4 : กราฟแสดงจำนวนคดีอุบัติเหตุจากรถที่มีสาเหตุจากการดื่มสุรา ระหว่างปี 2538 - 2549

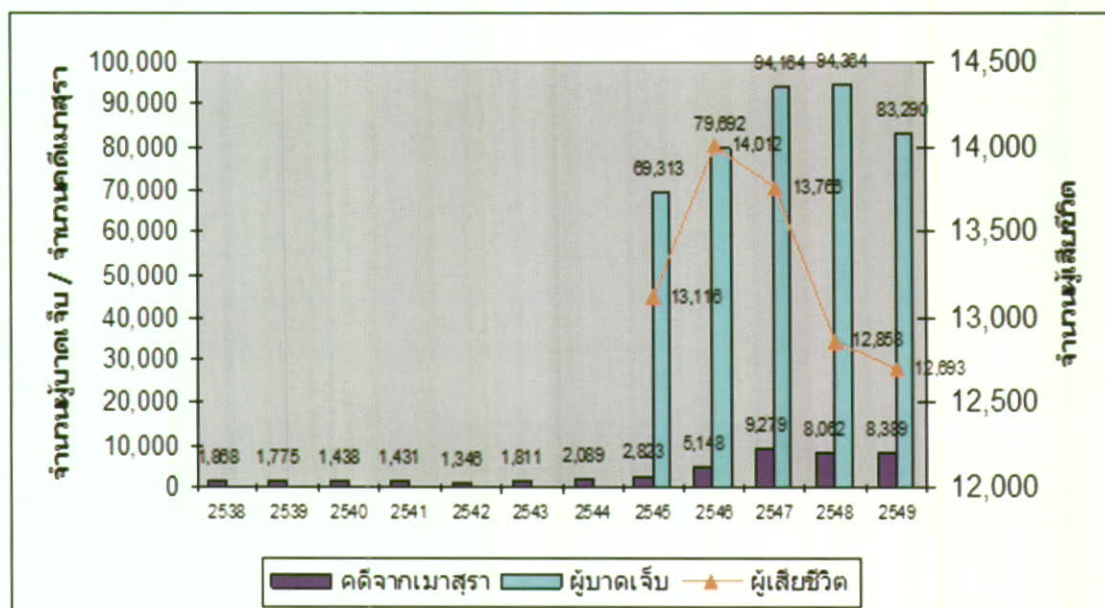

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

12. จากแผนภูมิที่ 4 พบว่า หากนับจากปี 2542 จำนวนคดีอุบัติเหตุที่มีสาเหตุจากการดื่มสุราเพิ่มขึ้นอย่างมากตั้งแต่ว่าปี พ.ศ. 2543 จนถึง ปี พ.ศ. 2547 โดยเพิ่มขึ้นคิดเป็น 7 เท่า ในเวลา 5 ปี จากจำนวน 1,346 คดี ในปี พ.ศ. 2542 เป็น 9,279 คดี ในปี พ.ศ. 2547 และลดลงเป็น 8,062 คดี ในปี พ.ศ. 2548 และเพิ่มขึ้นเป็น 8,389 คดี ในปี พ.ศ. 2549
13. เมื่อนำข้อมูลสถิติการบาดเจ็บและการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางบก และจำนวนคดีอุบัติเหตุที่มีสาเหตุจากการดื่มสุรา พบว่า หลังจากที่มีการดำเนินมาตรการต่างๆ อย่างจริงจังทั้งภาครัฐและภาคสังคม ตั้งแต่ว่าปี 2545 จำนวนคดีอุบัติเหตุจากรถทางบกที่มีสาเหตุจากการดื่มสุรา และจำนวนผู้บาดเจ็บและผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางบก ล้วนลดลงตั้งแต่ว่าปี 2547 - 2549 เป็นต้นมา ดูรายละเอียดในแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 : กราฟแสดงจำนวนคดีอุบัติเหตุที่มีสาเหตุจากการดื่มสุรา จำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบก

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

14. จากแผนภูมิที่ 5 จะเห็นว่ามี การเปลี่ยนแปลงของตัวเลขหลายตัวที่น่าจะมีความสัมพันธ์กัน คือ มีการดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุและปัญหาสุราดังแต่ปี 2545 ปี 2547 จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกเริ่มลดลง ขณะที่จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรที่มีสาเหตุจากการดื่มสุราเริ่มลดลงในปี 2548 และจำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรเริ่มชะลอการเพิ่มในปี 2548 และลดลงในปี 2549; เมื่อคำนวณการเปลี่ยนแปลงนับจากปี 2547 ถึงปี 2549 พบว่า จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกที่มีสาเหตุจากการเมาสุราลดลงร้อยละ 9.4 จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลงร้อยละ 11.5 และจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรลดลงร้อยละ 7.8 สรุปได้ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 : ตารางแสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรจากการเมาสุรา, จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจร และจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจร เทียบระหว่างปี 2547 และ 2549

กรณี	ปี 2547	ปี 2549	เปลี่ยนแปลง
จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรจากการเมาสุรา	9,279	8,389	-9.4%
จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจร	94,164	83,290	-11.5%
จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจร	13,766	12,693	-7.8%

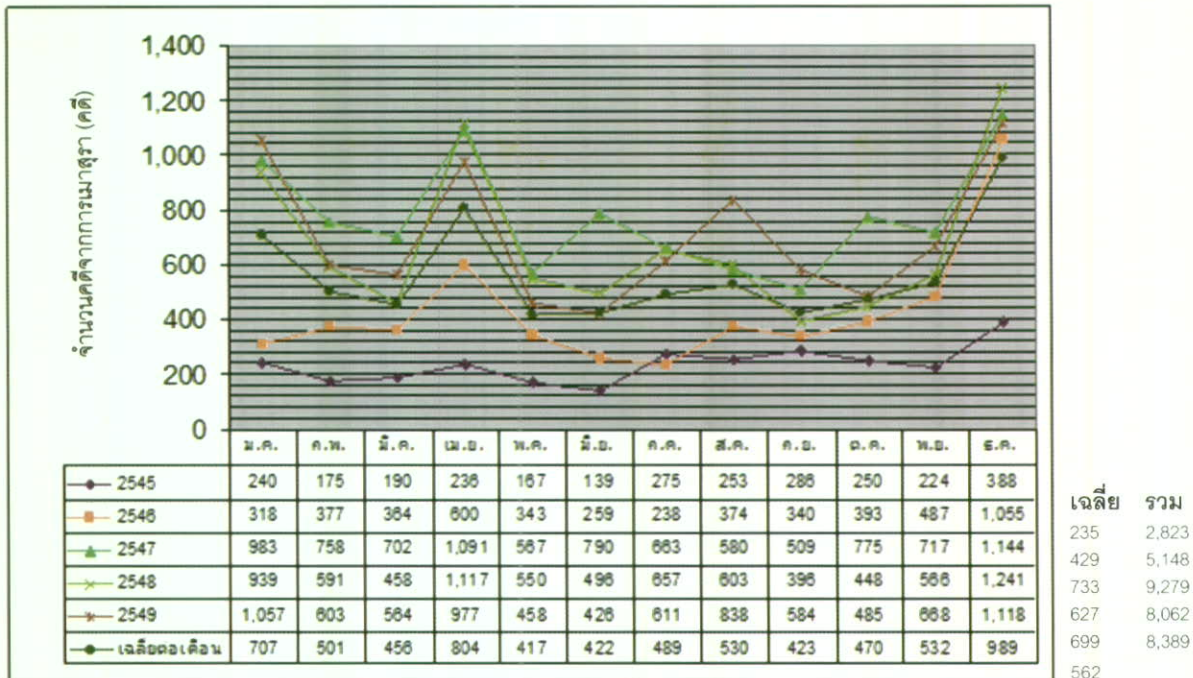
ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

• แอลกอฮอล์กับอุบัติเหตุในช่วงเทศกาล

15. คนไทยดื่มสุรามากในเทศกาลต่างๆ อย่างชัดเจน เป็นผลให้เกิดคดีอุบัติเหตุจราจรเพิ่มขึ้นตามมา ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 6 และ 7

แผนภูมิที่ 6 : กราฟและตารางแสดงจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกที่มีสาเหตุจากการเมาสุร่าจำแนกตามเดือนที่เกิดคดีเปรียบเทียบ ปี 2545 - 2549

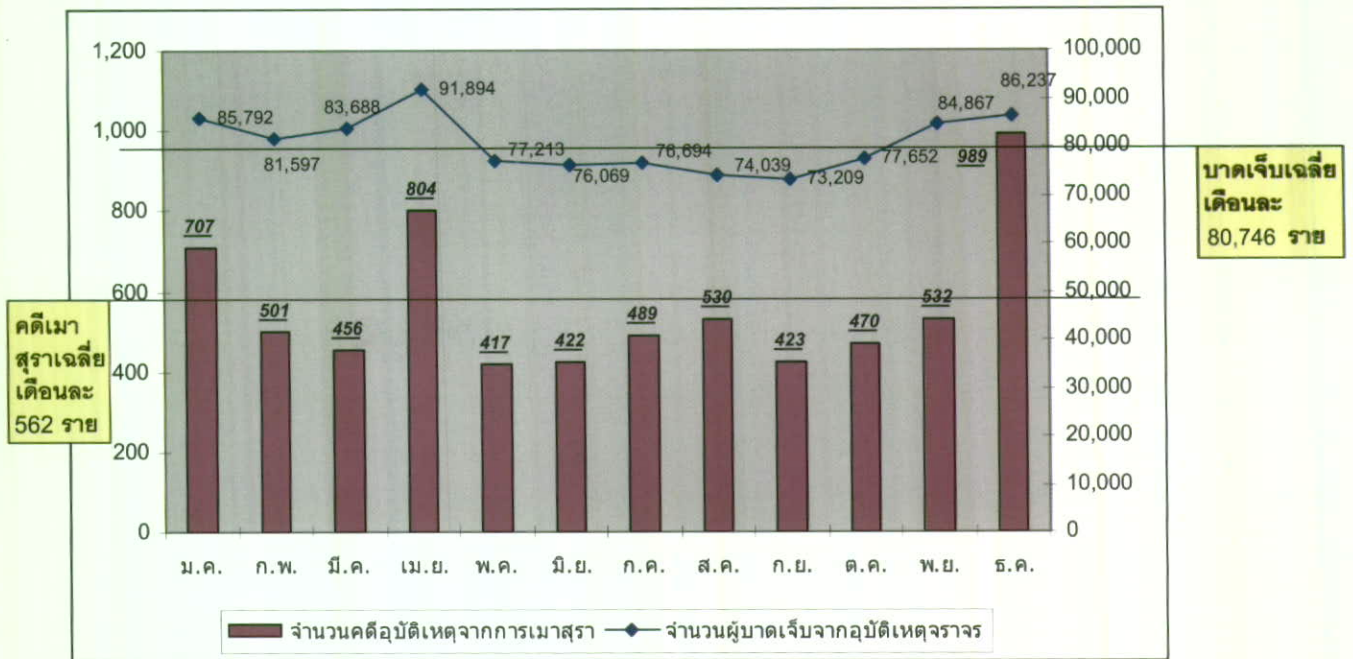
ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

16. จากแผนภูมิที่ 6 พบว่า จำนวนคดีอุบัติเหตุที่มีสาเหตุจากการดื่มสุราเมื่อจำแนกรายเดือนจะพบว่ามีลักษณะสูงโด่งในเดือนเมษายน และ ธันวาคม - มกราคม ซึ่งเป็นเดือนที่คนไทยฉลองเทศกาลใหญ่สองเทศกาลคือ เทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลปีใหม่ โดยที่ข้อมูลเฉลี่ยปี 2545 - 2549 เดือนเมษายน มีจำนวนคดีอุบัติเหตุจากการเมาสุราโดยเฉลี่ย 804 คดี และ เดือน ธันวาคม - มกราคม จำนวนคดีอุบัติเหตุจากการเมาสุราโดยเฉลี่ย 848 คดี (เฉลี่ยจาก 989 และ 707) ขณะที่ค่าเฉลี่ยตลอดปีอยู่ที่ 562 คดีต่อเดือน

17. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสัดส่วนการเกิดคดีอุบัติเหตุจราจรที่มีสาเหตุจากการดื่มสุราจำแนกรายเดือน กับสัดส่วนจำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรทางบกจำแนกรายเดือน พบว่า เดือนที่มีเทศกาลที่มีการฉลองด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากจะมีจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกที่มีสาเหตุจากการดื่มสุรา และจำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรทางบกสูงโด่งอย่างชัดเจน ซึ่งได้แก่ เดือนเมษายน มีการฉลองเทศกาลสงกรานต์ และ เดือนธันวาคม - มกราคม มีการฉลองเทศกาลปีใหม่ ดังแผนภูมิที่ 7

แผนภูมิที่ 7 : กราฟแสดงจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกที่มีสาเหตุจากการดื่มสุรา (เฉลี่ย 2545 - 2549) และ สัดส่วนจำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรทางบก จำแนกรายเดือน (เฉลี่ย 2545 - 2548)

ที่มา : จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกที่มีสาเหตุจากการดื่มสุรา จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรทางบก จากกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

18. จากแผนภูมิที่ 7 พบว่าจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกที่มีสาเหตุจากการดื่มสุราจำแนกรายเดือน กับจำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรทางบกจำแนกรายเดือน มีลักษณะที่เพิ่มขึ้นในเดือนเมษายน และ ธันวาคม - มกราคม ทั้งสองข้อมูลต่างกันที่การแกว่งตัวของจำนวนคดีอุบัติเหตุจากการเมาสุรามีสูงกว่าการแกว่งตัวของจำนวนผู้บาดเจ็บ อธิบายได้ว่าการเกิดการบาดเจ็บค่อนข้างคงที่ไม่แกว่งตัวมากในแต่ละเดือน ขณะที่การเมาสุราแล้วเกิดอุบัติเหตุมีมาก ด้วยเหตุการณ์ฉลองในช่วงเทศกาลสงกรานต์และปีใหม่ด้วยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่กระนั้นก็ตาม แม้จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจะแกว่งตัวไม่มากในแต่ละเดือน แต่จะเห็นได้ว่าเดือนเมษายน และ ธันวาคม - มกราคม ที่มีคดีอุบัติเหตุจากการเมาสุรามากก็ทำให้จำนวนผู้บาดเจ็บมากขึ้นเช่นกัน (เป็นสามเดือนที่จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรสูงที่สุด คือ เดือนเมษายน 91,894 เดือนธันวาคม 86,237 และเดือนมกราคม 85,792)

• ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

19. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์ลดการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจากการดื่มแอลกอฮอล์ โดยทำการสำรวจพฤติกรรมเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ (สถานแรกรับและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน) ที่มีประสบการณ์ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวนทั้งสิ้น 1,298 ราย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Multi - Stage Random Sampling จากประชากรเด็กและเยาวชนที่มีประสบการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานพินิจทั่วประเทศ จำนวน 4,455 คน ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม - กันยายน พ.ศ. 2549 (หมายเหตุ - ขณะที่ดำเนินการศึกษาสถานพินิจทั่วประเทศ (สถานแรกรับ 34 แห่ง ศูนย์ฝึกฯ 17 แห่ง) มีเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น 6,126 คน แบ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 4,455 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 และผู้ไม่เคยมีประสบการณ์ดื่มฯ 1,671 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3)
20. เด็กและเยาวชนที่เข้าสถานพินิจทั่วประเทศร้อยละ 72.7 มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพียงร้อยละ 27.3 เท่านั้นที่ไม่เคยมีประสบการณ์การดื่มฯ ขณะที่ผลจากการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และดื่มสุราของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2547 พบว่า เด็กและเยาวชนทั่วไปอายุ 11 - 19 ปี ยังไม่เคยมีประสบการณ์การดื่มเลยถึงร้อยละ 91.7 และเคยมีประสบการณ์การดื่มฯ เพียงร้อยละ 8.3 หมายถึงเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ มีประสบการณ์การดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเด็กและเยาวชนทั่วไปในวัยเดียวกันถึงเกือบ 9 เท่า (8.6 เท่า = 72.7 / 8.3)
21. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ที่มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระบุว่าดื่มเบียร์ ร้อยละ 89.5, ดื่มวิสกี้/บรันดี ร้อยละ 76.6, ดื่มเหล้าขาว/ยาตองเหล้า ร้อยละ 58.2, ดื่ม RTD (Ready to Drink = เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผสมแล้วพร้อมดื่ม) ร้อยละ 37.3, ดื่มเหล้าพื้นบ้าน ร้อยละ 34.1, ดื่มไวน์ ร้อยละ 21.3 และดื่มอื่นๆ ร้อยละ 0.4 (ข้อคำถามนี้ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ); และตอบคำถามว่าดื่มชนิดใดเป็นชนิดใดเป็นส่วนใหญ่ (ข้อคำถามนี้ตอบได้เพียงข้อเดียว) พบว่า เด็กและเยาวชน ร้อยละ 56.2 ตอบว่าดื่มเบียร์เป็นส่วนใหญ่ รองลงมา คือ วิสกี้/บรันดี ร้อยละ 22.6 และเหล้าขาว/ยาตองเหล้า ร้อยละ 17.2 ตามลำดับ
22. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจที่มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะดื่มบ่อยและดื่มหนัก โดยที่ดื่มเบียร์ประจำ (ดื่มประจำ หมายถึง ดื่มเดือนละ 1 - 2 ครั้ง จนถึงดื่มทุกวัน) ร้อยละ 73.0, ดื่มวิสกี้/บรันดีประจำ ร้อยละ 57.8 และดื่มเหล้าขาว/ยาตองเหล้าประจำ ร้อยละ 52.8 ซึ่งเด็กและเยาวชนเหล่านี้จะมีพฤติกรรมดื่มหนักมาก คือ ดื่มครั้งละ 5 แก้วหรือมากกว่า (ดื่มแบบเมาหัวราน้ำ) ถึงร้อยละ 67.1 ในผู้ที่ดื่มเบียร์, ร้อยละ 69.5 ในผู้ที่ดื่มวิสกี้/บรันดี และร้อยละ 47.0 ในผู้ที่ดื่มเหล้าขาว/ยาตองเหล้า
23. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ที่มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยอมรับว่ากระทำความผิดขณะดื่ม ร้อยละ 34.8 (ของ 1,298 ราย) ขณะที่ร้อยละ 40.8 (ของ 1,298 ราย) ระบุว่ากระทำความผิดภายใน 5 ชั่วโมงหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
24. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีส่วนสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 9

ตารางที่ 9 : ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างฐานความผิดในเด็กและเยาวชน และการกระทำผิดระหว่างที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ฐานความผิด	รวม		กระทำผิดระหว่างดื่ม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชีวิตและร่างกาย	320	100	179	55.9
เพศ	199	100	92	46.2
อาวุธ วัตถุระเบิด	99	100	41	41.4
ทรัพย์	499	100	176	35.3
ความสงบสุข	24	100	7	31.3
ยาเสพติดให้โทษ	359	100	40	29.2
อื่นๆ	16	100	5	11.1
รวม	1,288	100	448	34.8

ที่มา : ผลการวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ลดการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจากการดื่มแอลกอฮอล์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

25. จากตารางที่ 9 พบว่า การกระทำผิดระหว่างดื่มพบมากที่สุดในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ถึงร้อยละ 55.9 ของคดีในลักษณะนี้ รองลงมาคือ ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ, อาวุธ วัตถุระเบิด, ทรัพย์, ความสงบสุข, ยาเสพติดให้โทษ และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 46.2, 41.4, 35.3, 31.3, 29.2 และ 11.1 ตามลำดับ

บทที่ 3

สถานการณ์ด้านอุปทาน ของการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (Supply)

• ขนาดตลาดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ประมาณการโครงสร้างตลาดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยข้อมูลโครงสร้างตลาดของปริมาณการจำหน่าย การผลิต และการนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ศูนย์วิจัยปัญหาสุราวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 10 พบว่าปริมาณการผลิตในตารางที่ 10 ไม่ได้สะท้อนการดื่ม ณ ปีที่ผลิตเท่าที่ควร เพราะมีการผลิตสินค้าประเภทสุรากลั่นสต็อกไว้ล่วงหน้าเมื่อรู้ว่าจะมีการขึ้นภาษี ทำให้ปีที่ผลิตล่วงหน้ามีการผลิตมาก และปีหลังถัดมา มีการผลิตน้อย จึงไม่สะท้อนปริมาณการดื่มได้ดีเท่ากับปริมาณการจำหน่าย แต่ตัวเลขปริมาณการผลิตเบียร์/ไวน์/สุราแช่ ซึ่งไม่สามารถผลิตและเก็บสต็อกข้ามปีได้ จึงสะท้อนปริมาณการดื่มได้ดีกว่า แต่เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบปริมาณการผลิตและจำหน่ายเบียร์จะพบว่า ปริมาณการผลิตเบียร์มากกว่าปริมาณการจำหน่ายเบียร์ สะท้อนว่าปริมาณการผลิตจำนวนหนึ่งถูกนำไปจัดจำหน่ายยังต่างประเทศ ปริมาณการผลิตเบียร์จึงไม่สะท้อนปริมาณการดื่มได้ชัดเจนเช่นกัน ดังนั้น ศูนย์วิจัยปัญหาสุราจึงได้นำข้อมูลการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรมสรรพสามิต ซึ่งมีข้อมูลจำหน่ายของ **สุราขาว / สุราผสม / สุราปรุงพิเศษ / สุราพิเศษ (รวมวิสกี้, บรั่นดี, ลิเคียว, รัม, สุราจีน) / เบียร์ และ ไวน์** มาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลปริมาณการผลิต**สุราพื้นเมือง** (เนื่องจากสุราพื้นเมืองไม่สามารถผลิตและเก็บสต็อกได้นานข้ามปี เพราะเป็นสุราหมัก และไม่ได้ผลิตเพื่อการส่งออกแบบชัดเจน จึงน่าจะสะท้อนปริมาณการดื่มในประเทศได้ดี) และข้อมูลปริมาณ**สุรานำเข้า**จากต่างประเทศ (ซึ่งวิเคราะห์แนวโน้มแล้วไม่ได้มีพฤติกรรมนำเข้ามาเก็บสต็อกหลบเลี่ยงภาษีแต่อย่างใด จึงน่าจะสะท้อนปริมาณการดื่มได้ดีเช่นกัน) เพื่อสะท้อนภาพปริมาณการดื่มให้ใกล้เคียงที่สุด ดังแสดงตัวเลขรายละเอียดไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 : ตารางแสดงประมาณการโครงสร้างการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ด้วยโครงสร้างปริมาณ การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตในประเทศไทย (สุราขาว, สุราผสม, สุราปรุงพิเศษ, เบียร์, ไวน์) ปริมาณ การผลิตสุราพื้นเมือง และปริมาณสุรานำเข้าจากต่างประเทศ (ดำนดิตร))

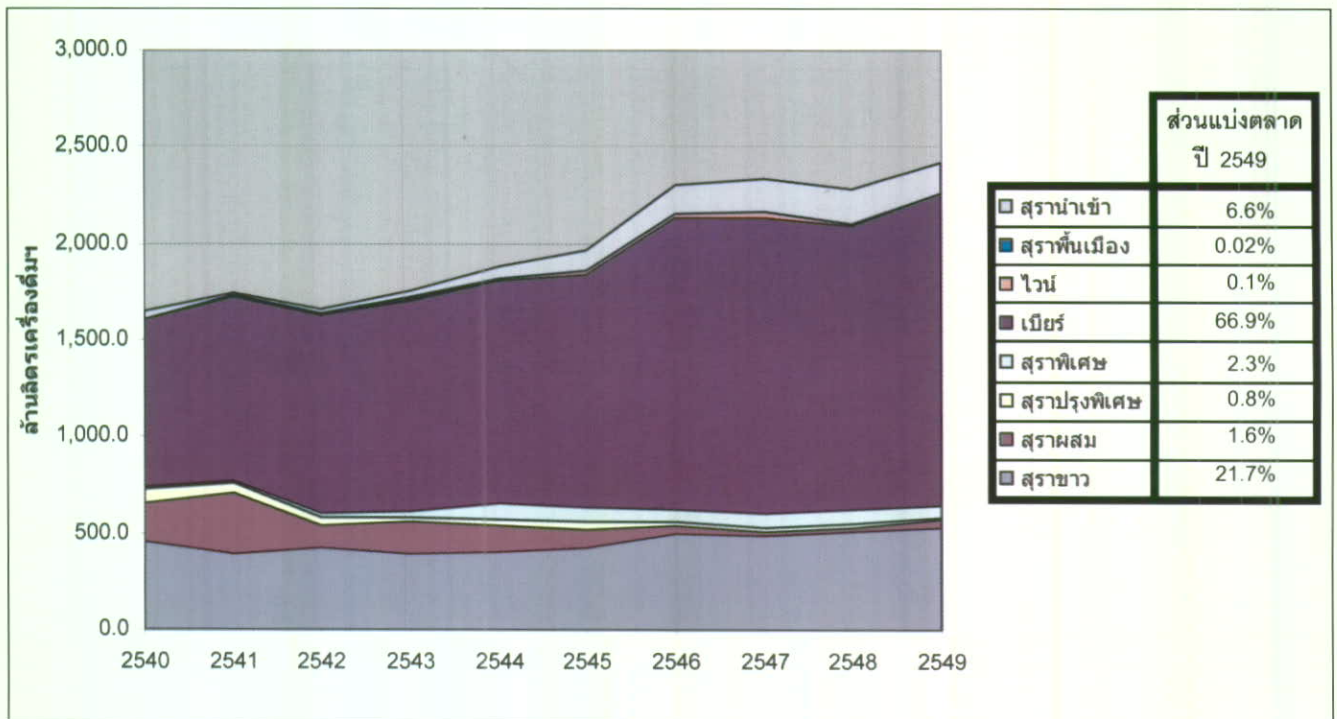
ปี พ.ศ.	ปริมาณการจำหน่าย					ปริมาณการผลิต	ปริมาณการนำเข้าสุรานำเข้า	รวมปริมาณการจำหน่ายสุราที่ผลิตในประเทศไทย และปริมาณการนำเข้าสุราจากต่างประเทศ	ประเภทสินค้า	ปริมาณการจำหน่ายสุราที่ผลิตในประเทศไทย สุราพื้นเมือง และสุรานำเข้าต่อหัวประชากร
	สุราขาว	สุราผสม	สุราปรุงพิเศษ	สุราพิเศษ	เบียร์					
2540	449.7	204.1	72.6	10.2	863.9	3.9	0.00	1,649.5	60,816,227	27.1
2541	389.9	315.1	52.4	16.9	950.3	4.3	0.08	1,746.6	61,466,178	28.4
2542	419.7	116.7	44.4	17.8	1,032.2	7.2	0.30	1,663.0	61,661,701	27.0
2543	395.3	167.1	19.3	27.2	1,092.2	15.4	0.76	1,752.0	61,878,746	28.3
2544	404.8	130.3	31.1	83.5	1,158.7	11.0	2.29	1,876.2	62,308,887	30.1
2545	421.6	99.1	34.0	84.2	1,195.6	21.3	3.97	1,960.8	62,799,872	31.2
2546	495.5	39.3	19.9	71.3	1,506.7	22.6	3.55	2,297.6	63,079,765	36.4
2547	489.6	21.7	19.0	69.2	1,531.7	32.6	5.61	2,331.2	61,973,621	37.6
2548	507.1	24.2	17.6	78.6	1,468.7	3.3	0.34	2,276.6	62,418,054	36.5
2549	527.1	39.9	18.9	55.2	1,621.1	1.7	0.42	2,424.2	62,828,706	38.6
ส่วนแบ่งตลาด ปี 49	21.7%	1.6%	0.8%	2.3%	66.9%	0.1%	0.02%	100.0%	6.6%	

ที่มา : กรมสรรพสามิต

เรียบเรียงเป็นตารางโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

- ข้อมูล สุราขาว / สุราผสม / สุราปรุงพิเศษ / สุราพิเศษ / เบียร์ / ไวน์ เป็นข้อมูลยอดขายจำหน่ายสุราในประเทศไทย จากกรมสรรพสามิต

แผนภูมิที่ 8 : กราฟแสดงแนวโน้มประมาณการโครงสร้างส่วนแบ่งตลาดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ใช้ข้อมูลการจำหน่ายสุราขาว / สุราผสม / สุราปรุงพิเศษ / เบียร์ และไวน์ และข้อมูลการผลิตสุราพื้นเมือง และข้อมูลนำเข้าสุราจากต่างประเทศ) ระหว่างปี 2540 - 2549

ที่มา : กรมสรรพสามิต

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

- จากแผนภูมิที่ 8 พบว่าแนวโน้มภาพรวมตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขยายตัวตลอด โดยตลาดเบียร์ขยายตัวมากที่สุด อันดับสอง คือ สุราขาว และ อันดับสาม คือ สุรานำเข้า และส่วนแบ่งตลาดปี 2549 คือ เบียร์ ร้อยละ 66.9, สุราขาว ร้อยละ 21.7, สุรานำเข้า ร้อยละ 6.6 และประเภทอื่นๆ รวมกัน ร้อยละ 7.8

ข้อมูลโครงสร้างปริมาณการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตในประเทศ และปริมาณการนำเข้าจากต่างประเทศ

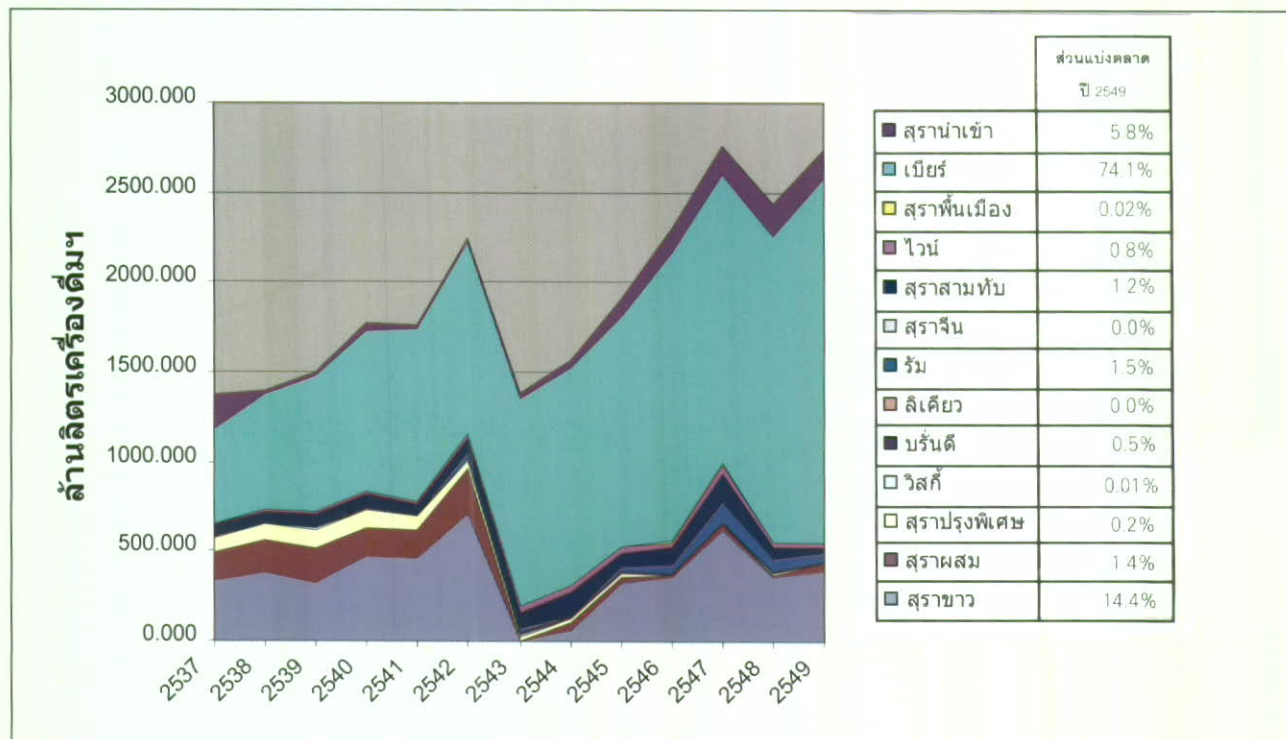
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุราได้นำข้อมูลปริมาณการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย และปริมาณสุรานำเข้าจากต่างประเทศมาไว้ให้ท่านผู้อ่านที่สนใจได้ใช้ศึกษา ข้อมูลในตารางที่ 11 ข้างล่างนี้ จะมีข้อมูลปี 2549 เพิ่มเติมขึ้น จากข้อมูลในรายงานสถานการณ์สุราประจำปี 2549 ที่มีข้อมูลถึงปี 2548

ตารางที่ 11 : ตารางแสดงปริมาณการผลิตในประเทศและสุรณำเข้าจากต่างประเทศ (ล้านลิตร) ปี พ.ศ. 2537 - 2548

ปี พ.ศ.	สุรณว	สุรณวม	สุรณวม พิเศษ	วิสกี้	บรันดี	ลิคยว	รัม	สุรณัม	สุรณัมกับ ไวน์	สุร พื้บว	เบียร์	สุรณำเข้า	สุรณวม พิเศษ แล่นำเข้า (อันลิต)	สุรณวม พิเศษ นำเข้ดว เบียร์
2537	330.452	159.086	83.393	1.682	4.872	0.000	0.000	0.300	69.647	0.491	521.976	193.907	1,371.1	59,095,419
2538	378.099	183.039	86.024	2.446	6.636	0.000	0.000	0.000	68.694	0.000	641.086	19.975	1,391.2	59,460,382
2539	321.000	193.657	102.323	7.733	7.690	0.000	0.000	0.000	76.629	0.000	756.893	28.500	1,503.4	60,116,182
2540	473.323	161.381	94.369	4.253	7.127	0.011	0.000	0.000	89.348	0.000	883.705	45.147	1,769.8	60,816,227
2541	457.756	155.539	81.793	1.929	5.541	0.027	0.000	0.199	65.868	0.075	964.939	17.643	1,762.8	61,466,178
2542	704.983	251.445	55.044	4.615	6.417	0.015	32.931	1.136	79.005	0.302	1,060.531	24.448	2,242.4	61,661,701
2543	0.000	5.235	22.500	5.243	8.586	0.005	29.890	0.363	92.512	0.760	1,165.401	34.699	1,391.2	61,878,746
2544	57.055	42.175	22.500	3.854	9.965	0.000	5.550	0.497	129.706	2.288	1,212.844	54.569	1,573.8	62,308,887
2545	318.671	32.348	25.388	0.436	10.266	0.000	24.967	0.006	82.418	3.969	1,283.513	101.605	1,915.3	62,799,872
2546	352.831	12.083	0.496	0.431	10.924	0.000	50.769	0.000	100.702	3.554	1,603.988	138.731	2,301.4	63,079,765
2547	623.352	23.765	5.170	0.957	16.196	0.000	111.740	0.016	162.197	5.610	1,603.988	161.812	2,759.1	61,973,621
2548	353.165	12.801	6.295	0.530	11.023	0.000	76.076	0.000	68.997	0.340	1,708.978	176.692	2,437.2	62,418,054
2549	393.301	38.142	4.659	0.165	14.685	0.000	41.759	0.000	33.574	0.417	2,030.602	159.876	2,739.6	62,828,706
สัดส่วน ปี 49	14.4%	1.4%	0.2%	0.01%	0.5%	0.0%	1.5%	0.0%	1.2%	0.02%	74.1%	5.8%	100.0%	

ที่มา : กรมสรรพสามิต

แผนภูมิที่ 9 : กราฟแสดงแนวโน้มโครงสร้างส่วนแบ่งตลาดการบริโภคผลิตและนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างปี 2540 - 2549

- จากแผนภูมิที่ 9 พบว่า แนวโน้มการผลิตและนำเข้าคล้ายแนวโน้มการจำหน่ายและนำเข้า เพียงแต่มีการขึ้นลงที่มากกว่า เนื่องจากมีการผลิตเพื่อเก็บสต็อกไว้ก่อนที่จะมีการขึ้นภาษี เพื่อที่จะเสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่า
- หากเปรียบเทียบข้อมูลในตารางที่ 11 นี้ กับตาราง 11 ข้างต้น จะพบว่า แนวโน้มการเพิ่มขึ้นระยะยาวคล้ายกัน ต่างกันที่แนวโน้มปริมาณการผลิตมีการแกว่งตัวขึ้นลงมากกว่า เพราะปัญหาการผลิตเก็บสต็อกล่วงหน้าเพื่อหลบเลี่ยงภาษี และปริมาณการผลิตโดยรวมและปริมาณการผลิตต่อหัวประชากรจะสูงกว่า เพราะปริมาณการผลิตได้ครอบคลุมปริมาณการจำหน่ายในประเทศและต่างประเทศไว้ด้วยกัน และส่วนแบ่งตลาดจากตัวเลขประมาณการโครงสร้างการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เบียร์มีส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 66.9, สุราขาว ร้อยละ 21.7 และสุรานำเข้า ร้อยละ 6.6 ขณะที่ส่วนแบ่งตลาดจากข้อมูลการผลิตและนำเข้า พบว่า เบียร์มีส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 74.1, สุราขาว ร้อยละ 14.4 และสุรานำเข้า ร้อยละ 5.8 อธิบายได้ว่าเมื่อใช้ตัวเลขปริมาณการจำหน่ายเบียร์ซึ่งต่ำกว่าตัวเลขการผลิต ทำให้ตัวเลขส่วนแบ่งตลาดของเบียร์ต่ำลง จึงทำให้ตัวเลขส่วนแบ่งตลาดสุราขาวและสุรานำเข้าสูงขึ้น

ข้อมูลโครงสร้างเม็ดเงินภาษีสรรพสามิตที่รัฐเก็บได้จากการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตในประเทศและที่นำเข้าจากต่างประเทศ

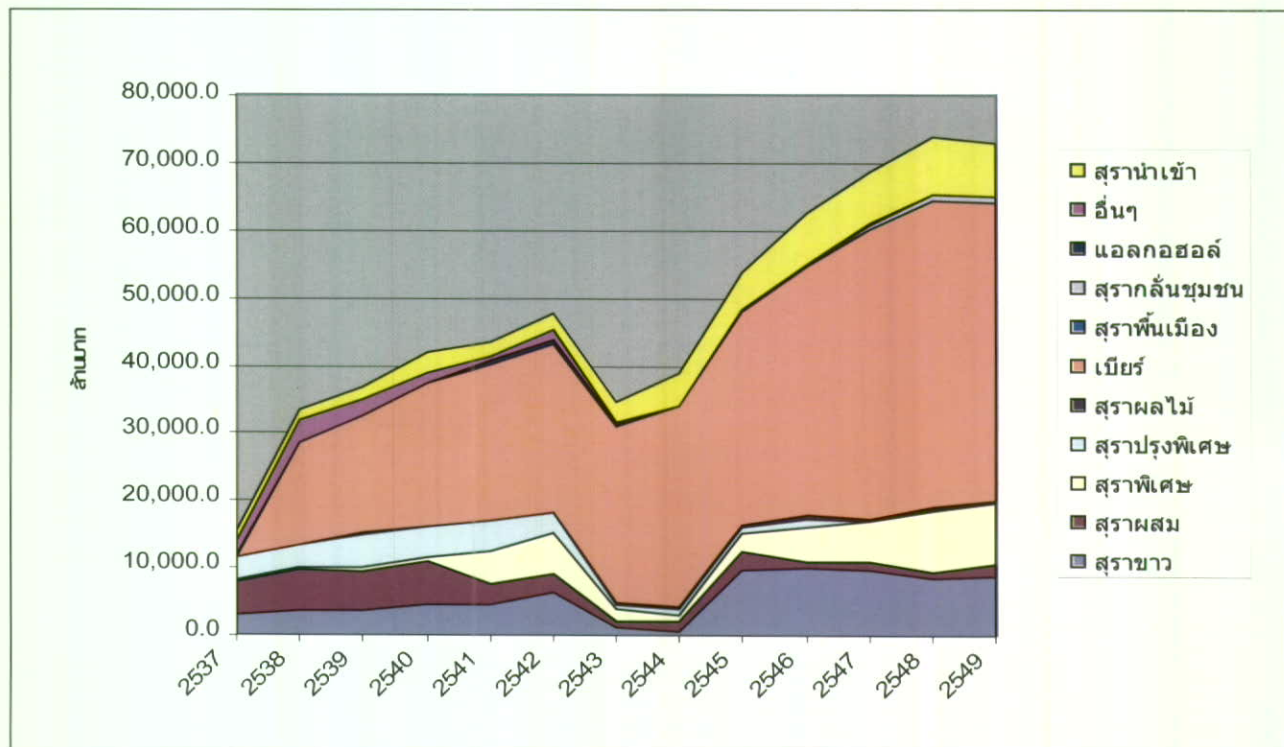
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา ได้นำข้อมูลเม็ดเงินภาษีที่รัฐจัดเก็บจากการผลิตและนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาไว้ให้ท่านผู้อ่านที่สนใจได้ใช้ศึกษา ข้อมูลในตารางที่ 12 ข้างล่างนี้ จะมีข้อมูลปี 2549 เพิ่มเติมขึ้นจากข้อมูลในรายงานสถานการณ์สุราประจำปี 2549 ที่มีข้อมูลถึงปี 2548

ตารางที่ 12 : ตารางแสดงเม็ดเงินภาษีสรรพสามิตที่เก็บจากการผลิตและนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2537 - 2549 จำแนกตามประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	สุรขาว	สุรขาว	สุรพิเศษ	สุรประพิศ	สุรผลไม้	เบียร์	สุรพันธุ์เมือง	สุรกลั่นชุมชน	แอลกอฮอล์	อื่นๆ	สุรนำเข้า	รวมภาษีและนำเข้า
2537	3,116.1	4,730.6	304.6	3,494.1	21.6	0.0	0.0	0.0	94.9	2,166.4	1,458.3	15,386.7
2538	3,760.6	5,910.7	358.8	3,361.6	31.1	15,084.5	0.0	0.0	28.0	3,255.8	1,556.3	33,347.5
2539	3,671.4	5,662.8	728.8	4,986.4	56.6	17,325.1	0.0	0.0	15.0	2,400.6	2,018.1	36,864.8
2540	4,425.6	6,486.4	588.5	4,630.2	77.6	21,346.9	0.0	0.0	4.7	1,508.2	2,915.6	41,983.6
2541	4,444.7	3,135.3	4,813.0	4,688.8	84.0	23,134.3	0.0	0.0	330.3	662.7	2,098.7	43,391.6
2542	6,322.5	2,858.7	5,953.2	3,018.7	182.8	24,949.4	0.0	0.0	440.0	1,659.5	2,365.0	47,749.8
2543	1,240.5	856.9	1,755.6	718.3	210.7	26,395.3	0.0	0.0	118.5	341.1	3,033.7	34,670.5
2544	631.1	1,477.7	1,081.0	666.4	319.9	29,919.5	0.0	0.0	24.3	4.2	4,728.4	38,852.5
2545	9,743.4	2,858.4	2,636.8	865.9	335.7	31,601.2	107.7	0.0	27.2	38.4	5,675.8	53,890.4
2546	10,140.4	900.6	5,012.1	1,184.7	635.3	36,942.2	119.8	200.5	35.9	9.3	7,437.4	62,618.2
2547	9,875.8	963.7	6,105.6	181.5	294.0	42,689.3	69.4	787.3	34.6	3.2	7,864.1	68,868.4
2548	8,619.8	770.7	9,310.8	90.2	289.8	45,410.4	34.5	874.9	41.2	0.1	8,587.2	74,029.7
2549	8,865.0	1,720.1	9,110.0	231.7	166.4	44,114.6	14.3	834.6	40.3	4.5	7,770.0	72,871.5
ปี 49 (ร้อยละ)	12.2%	2.4%	12.5%	0.3%	0.2%	60.5%	0.0%	1.1%	0.1%	0.0%	10.7%	100.0%

ที่มา : กรมสรรพสามิต
เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

แผนภูมิที่ 10 : กราฟแสดงแนวโน้มโครงสร้างเม็ดเงินภาษีสรรพสามิตที่รัฐเก็บได้จากการผลิต และนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปี 2537 - 2549

ที่มา : กรมสรรพสามิต

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

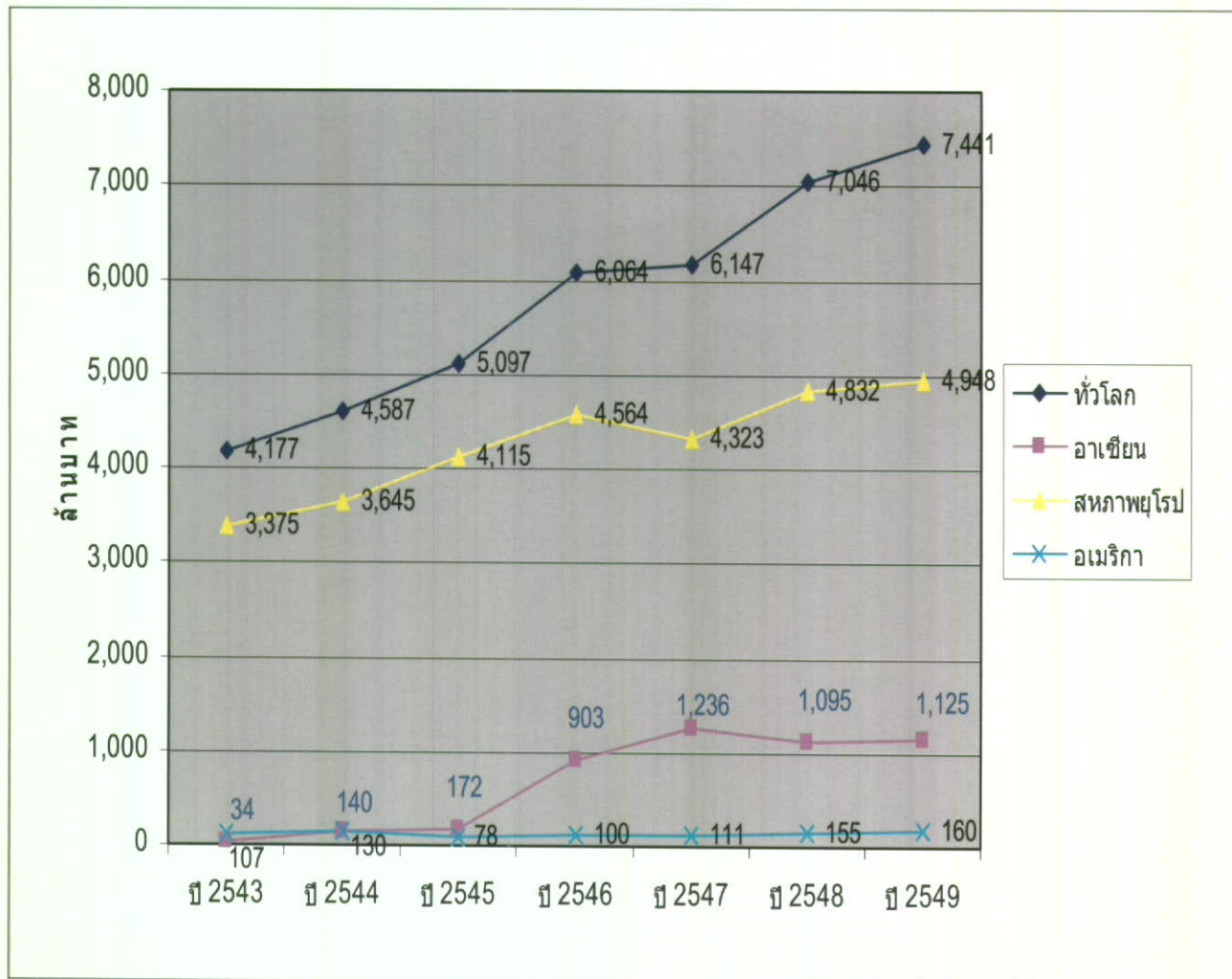
7. จากตารางที่ 12 และ แผนภูมิที่ 10 พบว่าแนวโน้มของภาษีจะคล้ายแนวโน้มการผลิตและนำเข้า เนื่องจากภาษีสรรพสามิตจัดเก็บจากการผลิตและนำเข้าโดยตรง ข้อสังเกตคือ จะเห็นว่าส่วนแบ่งขนาดของเม็ดเงินสุรขาวจะน้อยกว่าสุราประเภทอื่น เนื่องจากสุรขาวเป็นสุราที่เสียภาษีต่ำที่สุด ต่ำกว่าสุราประเภทอื่นมาก (ปี 2549 สุรขาวเสียภาษี 70 บาทต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ เบียร์ข้างเสียภาษี 365 บาทต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ แสงโสมเสียภาษี 400 บาทต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ เบียร์สิงห์เสียภาษี 538 บาทต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ แบล็กเลเบลเสียภาษี 959 บาทต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์, และหลังขึ้นภาษีสุรขาวปี 2550 สุรขาวเสียภาษีเพิ่มขึ้นเป็น 110 บาทต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ซึ่งยังน้อยกว่าสุราประเภทอื่นมาก ทำให้ยังคงส่วนแบ่งการจำหน่ายได้ไม่เสื่อมคลาย แม้ไม่ต้องโฆษณา)

• โครงสร้างตลาดสุรานำเข้าจากต่างประเทศ

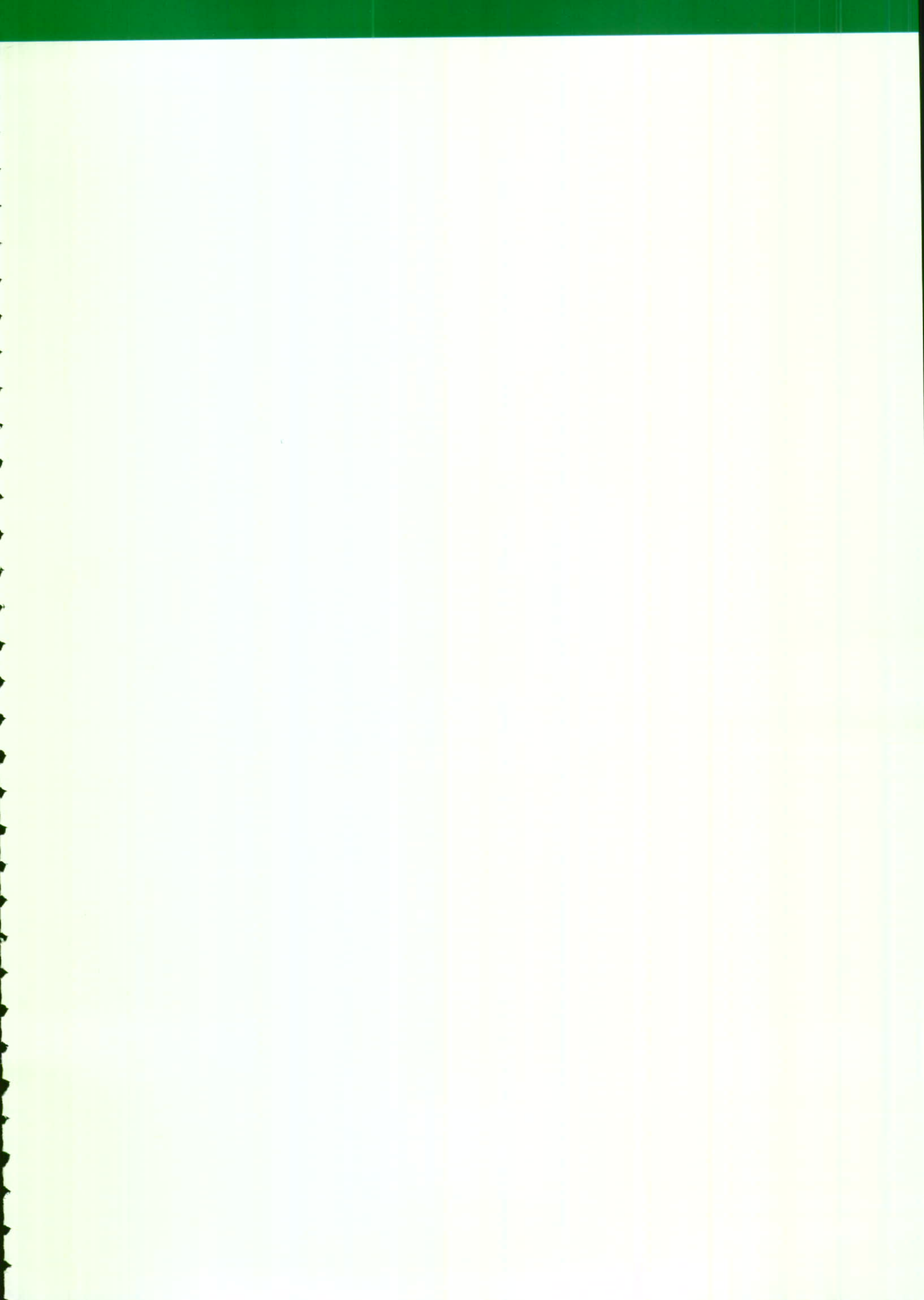
8. การเฝ้าติดตามผลมูลค่าและโครงสร้างตลาดสุรานำเข้า สามารถช่วยให้เราติดตามผลสัมฤทธิ์ของกลยุทธ์ การตลาดสุราระดับโลก และผลกระทบของกลไกการค้าระหว่างประเทศได้ทันทั่วทั้งที่ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรานำข้อมูลมูลค่าการนำเข้าสุราจากต่างประเทศ จำแนกตามแหล่งนำเข้า จากศูนย์ข้อมูลและเทคโนโลยี ร่วมกับกรมศุลกากร อ่างในงานทบทวนองค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมอุปทานของการบริโภคสุรา ของ รศ.ดร.ฉัตรสุมน พงศมณีปัญญา (2550) ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวโน้มการนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอด โดยเพิ่มขึ้นจากกลุ่มประเทศอาเซียนในปี 2546 หลังจากที่มีการประกาศใช้เขตการค้าเสรีอาเซียน

(AFTA) ซึ่งทำให้มีการย้ายฐานผลิตจากประเทศยุโรปมาผลิตในประเทศแถบอาเซียน (ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย) เพื่อจะได้สิทธิประโยชน์จากการลดภาษีศุลกากรสำหรับสุรานำเข้าจากประเทศในแถบอาเซียนด้วยตนเอง จากร้อยละ 60 เหลือเพียงร้อยละ 5 ดังจะเห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการนำเข้าสุรจากแหล่งต่างๆ เป็นรายปี ในแผนภูมิที่ 11

แผนภูมิที่ 11 : กราฟแสดงมูลค่าการนำเข้าสุรจากต่างประเทศ จำแนกตามแหล่งนำเข้า

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลและเทคโนโลยี ร่วมกับกรมศุลกากร อังใน จิตรสุมน พุฒิมิถุน, 2550

บทที่ 4

สถานการณ์ด้านการดำเนินการ ควบคุมการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (Intervention)

1. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาได้มีการดำเนินมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สำคัญๆ ดังนี้ การเพิ่มโทษเมาแล้วขับ การขึ้นภาษีสรรพสามิตสุรารชาว บรันดี และสุราผสม การเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ... และการผลักดันร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...
2. คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่...) พ.ศ... ซึ่งมีสาระสำคัญคือ การเพิ่มโทษผู้ขับขี่ขณะเมาสุรา ดังนี้ ผู้ใดขับขี่รถขณะเมาสุราหรือของมีเมา ต้องโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับตั้งแต่ 5,000 - 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ปรับเพิ่มจากเดิม จำคุกไม่เกิน 3 เดือน ปรับตั้งแต่ 2,000 - 10,000 บาท) และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่า 6 เดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่
ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 5 ปี และปรับตั้งแต่ 20,000 บาทถึง 100,000 บาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่
ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปี ถึง 6 ปี และปรับตั้งแต่ 40,000 ถึง 100,000 บาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าสองปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่
ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ปี ถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ 60,000 ถึง 200,000 บาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่
ซึ่งร่างนี้ได้ผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาติและมีมติรับหลักการในวาระที่ 1 ไปแล้วเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 และมีการแปรญัตติและผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในวาระที่ 2 และ 3 แล้ว ขณะนี้รอเพียงการลงพระปรมาภิไธย เพื่อออกเป็นกฎหมายนำไปบังคับใช้ต่อไป (สถานการณ์ ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2550) ดูรายละเอียดของพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่...) พ.ศ... ได้ในภาคผนวกที่ 1
3. คณะรัฐมนตรีมีมติให้ปรับขึ้นอัตราภาษีสรรพสามิต และกระทรวงการคลังได้ออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสุราและอัตราภาษีสุราครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2550 โดยกำหนดให้เพิ่มอัตราภาษีสำหรับสุรารชาว ดังนี้ คือ อัตราภาษีตามปริมาณแอลกอฮอล์ จาก 70 เป็น 110 บาทต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ และอัตราภาษีตามมูลค่าจากร้อยละ 25 เป็นร้อยละ 50, สำหรับสุราผสม อัตราภาษีตามปริมาณแอลกอฮอล์ จาก 240 เป็น 280 บาทต่อลิตร

แอลกอฮอล์บริสุทธิ์ และอัตราภาษีตามมูลค่าคงเดิมที่ ร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 50 และสำหรับสุราพิเศษประเภท
บรันดี อัตราภาษีตามปริมาณแอลกอฮอล์คงเดิมที่ 400 บาทต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ และอัตราภาษีตามมูลค่า
จากร้อยละ 40 เป็นร้อยละ 45 (ดูภาคผนวก 2) และสามารถดูวิวัฒนาการของการขึ้นอัตราภาษีสรรพสามิตของ
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทต่างๆ ได้ดังตารางที่ 13 และ 14 ต่อไปนี้

4. จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า **สุราขาวถูกขึ้นภาษีต่ำกว่าสุราประเภทอื่นถึง 30 เท่า** สุราขาวเก็บภาษี 100 บาท
ต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์มาตั้งแต่ปี 2534 และมีการลดภาษีเป็น 70 บาท ในปี 2546 เพื่อส่งเสริมสุราชุมชน
ซึ่งพ่วงสุราขาวเข้าไปเป็นประเภทเดียวกับสุราชุมชนทำให้สุราขาวได้ลดภาษีลง ทั้งที่สุราประเภทอื่นๆ ถูกขึ้นภาษี
ทั้งหมด และขณะนี้เพิ่งจะขึ้นกลับมาเป็น 110 บาทต่อลิตร ซึ่งมากกว่าเมื่อ 16 ปีที่แล้วเพียง 10%; ขณะที่สุราพิเศษ
(แสงโสม, โกลเด็นไนท์ เป็นต้น) และสุราปรุงพิเศษ (แม่โขง) เสียภาษีจาก 100 บาทต่อลิตร ณ ปี 2534 เป็น
400 บาทต่อลิตรในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าสุราขาวเสียภาษีต่ำกว่าสุราประเภทอื่นถึง 30 เท่า
5. จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า **เบียร์ไม่ได้ถูกขึ้นภาษีเลย ทั้งที่ส่วนแบ่งตลาดของผู้บริโภคสูงสุด** เบียร์ไม่ได้ถูก
ขึ้นภาษีในครั้งนี้และไม่ได้ถูกขึ้นภาษีมานานแล้ว ตั้งแต่ปี 2544 หรือ 6 ปีที่แล้ว ทั้งที่เบียร์เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ที่นิยมบริโภคมากที่สุด โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนและนักดื่มหน้าใหม่จะเริ่มดื่มเบียร์มากที่สุด โดยเบียร์มีส่วนแบ่ง
ตลาดถึง 70% (นับตามลิตรการผลิต) ซึ่งขณะนี้เก็บภาษีตามมูลค่าอยู่ที่ 55% (เพดานอยู่ที่ 60%) หากไม่ขึ้นภาษี
เบียร์จะทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหการบริโภคได้เท่าที่ควร
6. ข้อเสนอแนะในการปรับภาษีภายใต้ พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493
  - a) รัฐควรขึ้นภาษีสรรพสามิตตามปริมาณของสุราขาว และสุราผสมให้เต็มเพดานที่ 400 บาทต่อลิตร
แอลกอฮอล์ ยิ่งขึ้นสูงเต็มเพดานเร็วเท่าใด คนยิ่งติดสุราขาวลดลง
  - b) ขึ้นภาษีสรรพสามิตตามมูลค่าของเบียร์จากร้อยละ 55 เป็นร้อยละ 60 โดยเร็ว เพื่อลดปัญหาการบริโภค
เบียร์ (ซึ่งครองส่วนแบ่งการตลาดสูงสุด นิยมดื่มมากที่สุด)

ตารางที่ 13 : ตารางแสดงวิวัฒนาการของอัตราภาษีสรรพสามิตสุรตามปริมาณ

	ปี 2535	ปี 2536	ปี 2537*	ปี 2538	ปี 2539*	ปี 2540*	ปี 2541*	ปี 2542	ปี 2543*	ปี 2544*	ปี 2545	ปี 2546*	ปี 2547	ปี 2548*	ปี 2549	ปี 2550*
สุราขาว	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	70	70	70	70	110
สุราผสม	100	100	100	100	100	150	150	150	150	240	240	240	240	240	240	280
สุราพิเศษ	100	100	100	100	100	150	150	150	150	240	240	240	240	400	400	400
สุราปรุงพิเศษ	100	100	100	100	100	150	150	150	150	240	240	240	240	400	400	400
สุราแช่พื้นเมือง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	70	70	70	70	70
สุรากลั่นชุมชน	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	70	70	70	70	70
สุรากลั่น	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
-ใช้ใบสุรเทศ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
-ใช้ใบการแพทย์	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05
วิสกี้	100	100	100	100	100	150	150	150	150	240	240	240	240	400	400	400
บรันดี	100	100	100	100	100	100	150	150	150	150	190	190	240	240	400	400
เบียร์	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
ไวน์	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

ที่มา : กฎกระทรวง ฉบับที่ 103 (พ.ศ. 2534) กฎกระทรวง ฉบับที่ 107 (พ.ศ. 2537) กฎกระทรวง ฉบับที่ 110 (พ.ศ. 2539) กฎกระทรวง ฉบับที่ 111 (พ.ศ. 2539) กฎกระทรวง ฉบับที่ 113 (พ.ศ. 2540) กฎกระทรวง ฉบับที่ 114 (พ.ศ. 2541) กฎกระทรวง ฉบับที่ 117 (พ.ศ. 2543) กฎกระทรวง ฉบับที่ 118 (พ.ศ. 2544) กฎกระทรวง ฉบับที่ 119 (พ.ศ. 2544) และกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสุราและอัตราภาษีสุรา พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสุราและอัตราภาษีสุรา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550 *หมายเหตุ : หน่วยมูลค่าคิดเป็นร้อยละ, หน่วยปริมาณ คิดเป็นบาทต่อลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์

ที่มา : กรมสรรพสามิต

เรียบเรียงโดย : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

ตารางที่ 14 : ตารางแสดงวิวัฒนาการของอัตราภาษีสรรพสามิตสุราตามมูลค่า

	ปี 2535	ปี 2536	ปี 2537*	ปี 2538	ปี 2539*	ปี 2540*	ปี 2541*	ปี 2542	ปี 2543*	ปี 2544*	ปี 2545	ปี 2546*	ปี 2547	ปี 2548*	ปี 2549	ปี 2550*
สุราขาว	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	25	25	25	25	50
สุราพลม	28	28	28	28	28	35	35	35	35	45	45	50	50	50	50	50
สุราพิเศษ	28	28	28	28	28	35	35	35	35	45	45	50	50	50	50	50
สุรารูปพิเศษ	28	28	28	28	28	35	35	35	35	45	45	50	50	50	50	50
สุราแช่พื้นเมือง	20	20	20	20	20	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
สุรากลั่นชุมชน	28	28	28	28	28	35	35	35	35	35	35	50	50	50	50	50
สุรากลั่น	10	10	10	6	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
-ใช้ในอุตสาหกรรม	-	-	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
-ใช้ในราชการ	-	-	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1
วิสกี้	24	24	24	240	28	35	35	35	35	45	45	50	50	50	50	50
บรันดี	20	20	20	240	20	25	25	25	25	30	30	35	35	40	40	45
เบียร์	48	48	48	100	48	50	53	53	53	55	55	55	55	55	55	55
ไวน์	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

ที่มา : กฎกระทรวง ฉบับที่ 103 (พ.ศ. 2534) กฎกระทรวง ฉบับที่ 107 (พ.ศ. 2537) กฎกระทรวง ฉบับที่ 110 (พ.ศ. 2539) กฎกระทรวง ฉบับที่ 111 (พ.ศ. 2539) กฎกระทรวง ฉบับที่ 113 (พ.ศ. 2540) กฎกระทรวง ฉบับที่ 114 (พ.ศ. 2541) กฎกระทรวง ฉบับที่ 117 (พ.ศ. 2543) กฎกระทรวง ฉบับที่ 118 (พ.ศ. 2544) กฎกระทรวง ฉบับที่ 119 (พ.ศ. 2544) และกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสุราและอัตราภาษีสุรา พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสุราและอัตราภาษีสุรา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 และกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสุราและอัตราภาษีสุรา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550 *หมายเหตุ : หน่วยมูลค่า คิดเป็นร้อยละ. หน่วยปริมาณ คิดเป็นบาทต่อลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์

7. คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ... ซึ่งมีสาระสำคัญ 4 ประการ คือ
- เพิ่มคำนิยาม "ราคาขาย ณ โรงงานสุรา"
    - หมายความว่า ราคาที่ขายหรือพึงขายออกจากโรงงานสุราที่แท้จริง ซึ่งเป็นราคาตามปกติในทางธุรกิจโดยสุจริตและเปิดเผย
  - ยังคงระบบการคิดภาษีแบบเดิม (ระบบสองเลือกหนึ่ง) คือ คิดทั้งแบบตามปริมาณ และแบบตามมูลค่า (Ad Valorem Rate) แล้วเลือกวิธีที่ได้ภาษีมากกว่า
  - แก้ไขเพิ่มเติมหลักการในการประกาศมูลค่าของสุรา เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีสุรา
    - ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าไม่เป็นไปตามกลไกตลาดหรือไม่สามารถหาราคาที่แท้จริงได้ ซึ่งได้มีการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการ (ปลัดกระทรวงการคลัง, อธิบดีกรมสรรพสามิต, อธิบดีกรมสรรพากร, อธิบดีกรมศุลกากร หรือผู้แทน) อธิบดีกรมสรรพสามิตจึงมีอำนาจประกาศมูลค่าของสุราดังกล่าว
  - ปรับเพิ่มเพดานภาษี เป็นเพดานอัตราภาษีตามปริมาณแอลกอฮอล์ เท่ากับ 1,000 บาทต่อลิตร แอลกอฮอล์บริสุทธิ์ และเพดานอัตราภาษีตามมูลค่า เท่ากับ ร้อยละ 90
- ขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นตอนตีความโดยกฤษฎีกา รายละเอียดดูศึกษาได้จากภาคผนวกที่ 3
8. การผลักดันพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากและมีรายละเอียดที่น่าศึกษาเรียนรู้มาก จึงเขียนแยกเป็นรายงานสถานการณ์เด่น ในบทที่ 5

บทที่ 5

รายงานสถานการณ์เด่น ปี 2550 เรื่อง การผลักดันพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

จากการประชุมคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ (คบอช.) ในวันที่ 26 พฤษภาคม 2548 โดยมีรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธาน ที่ประชุมมีมติให้จัดทำร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ขึ้น หลังจากนั้นมีการแต่งตั้งคณะทำงานโดยมี ศ.แสวง บุญเฉลิมวิภาส เป็นประธานและมี ศ.เกียรติคุณ นพ.วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ เป็นที่ปรึกษา ทำการร่าง โดยหากมีปัญหาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คณะทำงานไม่เชี่ยวชาญจะมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญเข้ามาให้ข้อมูลเป็นระยะๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านกฎหมาย ด้านสื่อสารการตลาด การโฆษณา การคลัง (โดยกระทรวงการคลัง) การรักษาโดยแพทย์ เป็นต้น จนเกิดการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่ Draft (ร่าง) 1 จนเป็น Draft 9 และได้นำเสนอ Draft 9 นี้ต่อคณะรัฐมนตรีในวันที่ 24 มกราคม 2549 หลังจากนั้นมีการประชุมคณะกรรมการด้านกฎหมาย ด้านวิชาการและคณะทำงานร่างอีกครั้งก่อนที่จะนำร่างนี้ไปรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder) ทั้ง 4 ภูมิภาคทั่วประเทศ 7 จังหวัด ได้แก่ ขอนแก่น เชียงใหม่ พิษณุโลก ชลบุรี กรุงเทพฯ นครศรีธรรมราช และสงขลา) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เชิญมีทั้งภาครัฐและเอกชน โดยในส่วนของเอกชนมีกลุ่มตัวแทนบริษัทผู้ผลิต ผู้นำเข้า และผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งตัวแทนจากภัตตาคาร ร้านอาหาร โรงแรมรวมอยู่ด้วย อีกทั้งมีการนำร่างนี้เผยแพร่ในเว็บไซต์และจุลสารของสำนักโรคไม่ติดต่อ และได้จัดส่งร่างนี้ไปยังหน่วยงานระดับกระทรวงทั้งหมด 20 กระทรวง รวมถึงผู้ประกอบการสวนกลางเพื่อให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หลังจากนั้นนำข้อคิดเห็นมาปรับแก้ครั้งที่ 10 (Draft 10) กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอ Draft 10 ไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณารับหลักการ และมอบหมายให้ท่านรองนายก (นายโสมจิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์) เป็นประธานจัดประชุม เพื่อพิจารณาร่างร่วมกับรัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ อีก 6 กระทรวง (ศึกษาธิการ, พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ยุติธรรม, พาณิชย, อุตสาหกรรม, สาธารณสุข) ในวันที่ 24 ตุลาคม 2549 มีการแก้ไขอีกครั้งเป็น Draft 11 ส่งเข้าคณะรัฐมนตรีมีมติรับหลักการให้กฤษฎีกาตรวจพิจารณา กฤษฎีกา (ประชุม 7 ครั้ง) พิจารณาแล้วเสร็จส่งเข้าคณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อขอทราบความคิดเห็น และมีการจัดประชุมเพื่อรณรงค์พระราชบัญญัตินี้อีกครั้งทั่วประเทศ (4 ภูมิภาค) วันที่ 13 มีนาคม 2550 ส่งร่างฉบับปัจจุบันเข้าคณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบตามกฤษฎีกาเสนอและส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติ พิจารณาก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป ระหว่างนี้ได้มีการจัดประชุมและเสวนาอีก 2 ครั้ง โดยคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติและกรรมาธิการพาณิชย์ และสุดท้ายได้ส่งร่างเข้าสภานิติบัญญัติในวันที่ 28 มีนาคม

2550 โดยที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเห็นด้วย 98 เสียง ไม่เห็นด้วย 34 เสียง งดออกเสียง 5 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ 31 คน (รายชื่อได้จากภาคผนวกที่ 4) เพื่อพิจารณาในรายละเอียดก่อนเสนอสภานิติบัญญัติเพื่อพิจารณาต่อไป

โดยสรุปร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ผ่านการประชุมคณะกรรมการใหญ่ๆ ดังนี้

1. คณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์แห่งชาติ (คบอช.)
2. คณะทำงานร่างพระราชบัญญัติเครื่องตีมีแอลกอฮอล์
3. คณะรัฐมนตรี
4. คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ด้านวิชาการและคณะทำงานร่างพระราชบัญญัติ
5. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
6. รับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทั่วประเทศ
7. คณะกรรมการสาธารณสุข
8. คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติ
9. คณะกรรมการพาณิชย์ (จัดเสวนา)

รวมแล้วทั้งสิ้นนับเฉพาะการประชุมและเสวนาใหญ่ๆ ประมาณ 30 ครั้ง รวมแล้วใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 1 ปี 10 เดือน ก่อนที่จะเสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สรุปประเด็นเนื้อหาที่สำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พ.ศ...

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พ.ศ... แบ่งเป็น 7 หมวด 48 มาตรา โดยสามารถสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

- หมวด 1 ว่าด้วย คณะกรรมการนโยบายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์แห่งชาติ
- หมวด 2 ว่าด้วย คณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์
- หมวด 3 ว่าด้วย สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์
- หมวด 4 ว่าด้วย การควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์
- หมวด 5 ว่าด้วย การบำบัดผู้ติดสุรา
- หมวด 6 ว่าด้วย อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่
- หมวด 7 ว่าด้วย บทกำหนดโทษ

(ดูรายละเอียดของพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พ.ศ... ในภาคผนวกที่ 5)

ประเด็นของเนื้อหาที่สำคัญในการควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ จะอยู่ที่หมวด 4 ตั้งแต่มาตราที่ 25 จนถึงมาตราที่ 34 สรุปเนื้อหา ได้ดังนี้

- มาตรา 25 เป็นมาตราที่ควบคุมบรรทัดฐานและกำหนดให้มีคำเตือน (Warning Label)
- มาตรา 26,27,28 เป็นกลุ่มมาตรการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ โดยที่
  - มาตรา 26 เน้นการจำกัดสถานที่จำหน่าย (Place)
  - มาตรา 27 เน้นการจำกัดเวลาจำหน่าย (Time)

มาตรา 28 จำกัดการจำหน่ายแก่บุคคล (Person) คือการจำกัดอายุขั้นต่ำในการซื้อและจำกัดการขายแก่บุคคลที่เมา

มาตรา 29 เป็นมาตรการควบคุมวิธีการขาย และการส่งเสริมการขายในรูปแบบต่างๆ ที่จะทำให้เกิดการจูงใจให้ซื้อและดื่มมากเกินไป เช่น การลด แลก แจก แถม

มาตรา 30 เป็นมาตราปรับเปลี่ยนบริบทและสิ่งแวดล้อมในการดื่มโดยจำกัดสถานที่ดื่ม

มาตราที่ 31-34 เป็นมาตรการควบคุมการโฆษณา โดยที่

มาตรา 31 ควบคุมการโฆษณาทั้งทางตรง ทางแฝงของทั้งภาพ ชื่อและเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านสื่อต่างๆ

มาตรา 32,33 ป้องกันการแฝงโฆษณาโดยการใช้เครื่องหมายของผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปโฆษณาบนสินค้าอื่น เช่น น้ำ, ไซดา, เสื้อ เป็นต้น

มาตรา 34 ป้องกันการโฆษณาแฝงด้วยการใช้ชื่อหรือเครื่องหมายบริษัท

หลักการและเหตุผล

ประกอบพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

หลักการและเหตุผลประกอบพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... จะกล่าวถึงเหตุผลสนับสนุนพระราชบัญญัตินี้ 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนที่ 1 เป็นเหตุผลและหลักการทางวิชาการ และอีกส่วนคือพลังประชาชนที่เห็นชอบและผลักดันพระราชบัญญัตินี้

เหตุผลเชิงวิชาการประกอบพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

เหตุผลทางวิชาการจะกล่าวถึงเหตุผลในภาพรวมของพระราชบัญญัตินี้ กับเหตุผลประกอบพระราชบัญญัตินี้รายมาตรา ดังนี้

1. เหตุผลเชิงวิชาการประกอบพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ในภาพรวม

● จากการศึกษานโยบายและการดำเนินการของประเทศต่างๆ พบว่า วัตถุประสงค์และเป้าหมายสำคัญของนโยบายการควบคุมการบริโภคและผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สำคัญ คือ

- (1) การลดนักดื่มหน้าใหม่ โดยการเลื่อนอายุการเริ่มดื่มของเยาวชนให้นานที่สุด
- (2) การลดปริมาณการดื่มของประชากรโดยรวม และ
- (3) การลดอันตรายจากการดื่ม เช่น อุบัติเหตุ ความรุนแรง และปัญหาสุขภาพ¹

● โดยมีกลุ่มมาตรการที่สำคัญ 3 กลุ่มมาตรการ^{2,3} คือ

- (1) กลุ่มมาตรการลดอุปทาน ได้แก่ มาตรการกำหนดราคาและภาษี (Pricing and Taxation), มาตรการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ (Regulating the Physical Availability of Alcohol), มาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย (Regulating Alcohol Promotion), มาตรการปรับเปลี่ยนบริบทและสิ่งแวดล้อมในการดื่ม (Modifying the Drinking Context) และ มาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริบทระหว่างประเทศ (The International Context of Alcohol Policy)

¹น.พ.ยงยุทธ ขจรธรรม และ คณะ, 2547.

²Babor TF, Caetano R, Casswell S, et al. 2003.

³WHO. 2004.

- (2) กลุ่มมาตรการลดอุปสงค์ ได้แก่ มาตรการด้านการศึกษาและการรณรงค์ (Education and Persuasion Campaign) และมาตรการทางสังคมในชุมชน (Community Intervention) และ
- (3) กลุ่มมาตรการลดผลกระทบ ได้แก่ มาตรการลดและป้องกันปัญหาสังคมที่เกิดจากการบริโภค (Decreasing and Preventing Social Problems), มาตรการการรักษาและการให้การช่วยเหลือโดยเร็ว (Treatment and Early Intervention Services)

โดยมีหลักการของการออกมาตราการ คือ ต้องใช้หลายมาตรการที่เหมาะสมร่วมกัน เนื่องจากไม่มีมาตรการใดที่จะมีประสิทธิภาพผลสมบูรณ์โดยไม่ต้องอาศัยมาตรการอื่นๆ ร่วมด้วย และไม่มีมาตรการใดไม่ได้ผลเลย

สรุป จากหลักการและมาตรการต่างๆ ที่สากลใช้ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... มีครอบคลุมเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นมาตรการทางภาษี ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของกระทรวงการคลัง มาตรการลดอุปทานในบริบทระหว่างประเทศ มาตรการทางสังคมและชุมชน ดูสรุปได้จากตารางที่ 15

ตารางที่ 15 : ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกรอบหลักการควบคุมแอลกอฮอล์ที่เป็นมาตรฐานสากล กับ พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

วัตถุประสงค์	มาตรการที่เป็นมาตรฐานสากล	สอดคล้องกับมาตรา...ใน พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...											แนวทางปฏิบัติ / ผู้รับผิดชอบ		
		25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35			
ลดอุปทาน	มาตรการกำหนดราคาและภาษี														- ขึ้นภาษีโดยกระทรวงการคลัง
	มาตรการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ (ได้แก่ - มาตรการจำกัดสถานที่เวลาจำหน่าย และบุคคลที่สามารถซื้อได้)		/	/	/										- พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
	มาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย (ได้แก่ - มาตรการจำกัดการโฆษณา ทั้งทางตรงและทางแฝง, - มาตรการจำกัดการส่งเสริมการขายรูปแบบต่างๆ, - มาตรการป้องกันการโฆษณาแฝงโดยใช้เครื่องหมายสินค้าและบริษัท)					/		/	/	/	/				- พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
	มาตรการปรับเปลี่ยนบริบทและสิ่งแวดล้อมการดื่ม (ได้แก่ - มาตรการจำกัดสถานที่ดื่ม)						/								- พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
	มาตรการลดอุปทานในบริบทระหว่างประเทศ														- ดำเนินมาตรการทางภาษ้นำเข้าโดยกระทรวงการคลัง และอื่นๆ
ลดอุปสงค์	มาตรการด้านการศึกษาและการรณรงค์ (ได้แก่ - มาตรการติดฉลากคำเตือน)	/													พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
	มาตรการทางสังคมโดยชุมชน														- ดำเนินนโยบายชุมชนเข้มแข็งโดยกระทรวง พ.ม.และอื่นๆ
ลดความรุนแรง	มาตรการลดและป้องกันปัญหาสังคมที่เกิดจากการดื่ม (ได้แก่ ตรวจจับมาแล้วซ้ำ)														- เพิ่มบทลงโทษทางกฎหมายเป็นร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่...) พ.ศ...
	มาตรการรักษาและให้การช่วยเหลือโดยเร็ว												/		พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. เหตุผลหลักฐานทางวิชาการประกอบพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ราชอาณาจักร

• เหตุผลความจำเป็นและประสิทธิผลของมาตรการจำกัดสถานที่จำหน่ายและดื่ม⁴ (มาตรา 26 และ 30 ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- (1) สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าจะถูกกฎหมายหรือผิดกฎหมาย แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ สถานบริการ หรือร้านจำหน่ายพร้อมดื่ม (On - premise) คือ ร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีสถานที่ให้ดื่มได้ภายในร้านนั้น และร้านค้า หรือร้านจำหน่ายกลับไปดื่ม (Off - premise) คือ ร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่มีที่ให้ดื่มในร้านนั้น
- (2) การควบคุมสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มทำได้หลายวิธี ได้แก่ (1) การผูกขาดโดยรัฐ (2) ใช้ระบบการขอใบอนุญาตจำหน่าย และ (3) เปิดเสรีการจำหน่าย โดยที่ไม่มีการควบคุมใดๆ
- (3) แนวคิดการผูกขาดการจำหน่ายโดยรัฐ เริ่มต้นในศตวรรษที่ 19 ในระบบที่เรียกว่า 'Gothenburg system' และต่อมาเป็นฐานของระบบผูกขาดร้านค้า (Off-premise) ของประเทศสวีเดน ระบบนี้เคยใช้ในบางช่วงเวลาในบางส่วนของประเทศอังกฤษ และในประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ปัจจุบันระบบผูกขาดร้านจำหน่ายโดยรัฐนี้ยังมีอยู่ในบางส่วนของประเทศอเมริกา ในส่วนใหญ่ของประเทศแคนาดา ในกลุ่มประเทศนอร์ดิก ยุโรปตะวันออก (เช่น รัสเซีย) แอฟริกาใต้ คอสตาริกา และบางส่วนของประเทศอินเดีย⁵ ประเทศเหล่านี้เป็นตัวอย่างให้สรุปได้ว่า ระบบร้านจำหน่ายโดยรัฐซึ่งมักจะเปิดจนหนาแน่นและจำกัดชั่วโมงการจำหน่าย มักจะสามารถควบคุมการจำหน่ายให้เยาวชนและคนเมาได้ดีกว่าร้านจำหน่ายโดยเอกชน
- (4) ในประเทศฟินแลนด์ ผลสรุปจากการวิเคราะห์ข้อมูลต่อเนื่องตามเวลา 7 ครั้ง พบว่ามีการเพิ่มขึ้นของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างสม่ำเสมอหลังจากที่ร้านจำหน่ายกลับไปดื่มของรัฐ (State - owned off - premise outlets) ถูกแทนที่ด้วยร้านจำหน่ายของเอกชน (Privately - owned outlets)⁶ และหลังจากมีการเปลี่ยนจากการขายเบียร์เฉพาะในร้านจำหน่ายของรัฐ ไปจำหน่ายได้ในร้านชำทั่วไป พบว่า การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 46 ในปีถัดมา และปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องจากแอลกอฮอล์ก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน⁷
- (5) มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เพิ่มขึ้นอย่างมากในประเทศสวีเดน ในช่วงที่มีการจำหน่ายเบียร์เข้มข้นขนาดกลางในร้านขายของชำแทนการจำหน่ายเพียงเฉพาะในร้านค้าของรัฐในช่วงปี 1965 - 1977⁸ ปรัชญาการนี้พบในประเทศฟินแลนด์เช่นกัน คือ หลังจากที่มีการอนุญาตให้จำหน่ายเบียร์เข้มข้นขนาดกลางได้ในร้านขายของชำ การดื่มของเยาวชนอายุระหว่าง 13 - 17 ปีมีมากขึ้น⁹
- (6) พบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงกับบาร์ชัดเจน และยังพบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงกับการจำหน่ายในร้านจำหน่ายกลับไปดื่มเช่นกัน¹⁰
- (7) งานวิจัยหลายชิ้นที่พบว่าการเมาแล้วขับสัมพันธ์กับบาร์และร้านอาหาร¹¹ และในบางประเทศสัมพันธ์กับบาร์ที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีความเข้มข้นสูง¹²

⁴Babor TF, Caetano R, Casswell S, et al. 2003.

⁵Room 2000. ; อ้างใน Babor et al. 2003.

⁶Wagenaar and Holder 1995; อ้างใน Babor et al. 2003.

⁷Makela et al. 2002; อ้างใน Babor et al. 2003.

⁸Nilsson, 1984; อ้างใน Babor et al. 2003.

⁹Valli, 1998; อ้างใน Babor et al. 2003.

¹⁰Stevenson et al. 1999, Gorman et al.2001, Lipton and Gruenewald 2002. ; อ้างใน Babor et al. 2003.

¹¹Stockwell et al. 1993; อ้างใน Babor et al. 2003.

¹²Gruenewald et al. 1999, 2000; อ้างใน Babor et al. 2003.

- (8) งานวิจัยในปี ค.ศ. 1987 พบว่าเมื่อรัฐนอร์ธ แคโรไลนา ประเทศสหรัฐอเมริกา อนุญาตให้จำหน่ายสุรากลั่นใน Pub และร้านอาหาร มีผลให้การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงขึ้นร้อยละ 6 - 8 และอุบัติเหตุจากการเมาสุราสูงขึ้นร้อยละ 16 - 24¹³
- (9) งานวิจัยของ Gruenewald and Treno (2000) พบว่าตำแหน่งที่ตั้งของร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อยู่ใกล้ถนนหลวง จะมีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจรที่เกิดจากแอลกอฮอล์มากกว่าร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแบบเดียวกันที่ตั้งอยู่ในเมืองที่มีการอยู่อาศัยที่หนาแน่น และมีหลายงานวิจัยที่พบว่าปัญหาที่เกี่ยวกับแอลกอฮอล์ เช่น การเกิดอุบัติเหตุจราจร¹⁴ การบาดเจ็บอื่นๆ ของคนเดินเท้า¹⁵ และการทำร้ายร่างกายที่รุนแรง¹⁶ จะเกิดขึ้นในที่ซึ่งมีพื้นที่ที่สามารถดื่มเครื่องดื่มได้เป็นจำนวนมาก
- (10) ข้อมูลองค์การอนามัยโลกสำรวจประเทศต่างๆ ทั่วโลก พบว่าร้อยละ 60.9 ของประเทศทั่วโลกมีการจำกัดสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น นอร์เวย์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เป็นต้น¹⁷
- (11) การจำกัดสถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับคนทั่วไป ลดพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงจากการดื่มเครื่องดื่มฯ ทั้งในที่ทำงาน ที่สาธารณะ และสภาพแวดล้อมสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ ลดการบาดเจ็บและการหย่อนสมรรถภาพในการทำงานของผู้ที่ดื่มสุรา และเป็นการส่งสัญญาณว่าสุราไม่ใช่สินค้าธรรมดา ไม่เหมาะสมกับบางสถานที่และบางสถานการณ์
- (12) มีงานวิจัยในประเทศออสเตรเลียบ่งชี้ว่า ร้อยละ 68 ของสำนักงาน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสำนักงาน และคนที่ทำงานในสำนักงานดังกล่าวจะดื่มน้อยกว่าสำนักงานที่ปล่อยให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่ทำงาน
- (13) ข้อมูลองค์การอนามัยโลกสำรวจประเทศต่างๆ ทั่วโลก พบว่า แม้ว่าจะมีงานวิจัยที่สะท้อนผลของการจำกัดสถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มาก แต่ประเทศส่วนใหญ่ทั่วโลกมีมาตรการห้ามดื่มเครื่องดื่มฯ ในสถานที่หลายๆ แห่ง โดยที่ร้อยละ 72.2 ห้ามดื่มในสถานศึกษา ร้อยละ 57.8 ห้ามดื่มในสถานบริการสาธารณสุข ร้อยละ 64.2 ห้ามดื่มในสถานที่ราชการ ร้อยละ 52.7 ห้ามดื่มในสำนักงาน ร้อยละ 54.6 ห้ามดื่มในยานพาหนะขนส่งมวลชน ร้อยละ 52.6 ห้ามดื่มในสถานที่ชมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 38.0 ห้ามดื่มในถนนหรือสวนสาธารณะ ร้อยละ 37.7 ห้ามดื่มในกิจกรรมบันเทิง เช่น การจัดคอนเสิร์ต ตัวอย่างของประเทศที่มีการจำกัดสถานที่ดื่มต่างๆ เหล่านี้ เช่น นอร์เวย์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เป็นต้น¹⁸
- (14) ข้อมูลเหล่านี้บ่งชี้ว่าการแพร่หลายของสถานที่จำหน่ายหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากขึ้น ทำให้ปัญหาการบริโภคและผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การกำหนดให้มีมาตรการจำกัดสถานที่จำหน่ายและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

¹³น.พ.ยงยุทธ ขจรธรรม และคณะ 2547.

¹⁴Jewell and Brown 1995, Gruenewald et al. 1996; ช้างโน ช้างโน Babor et al. 2003.

¹⁵LaScala et al. 2001; ช้างโน ช้างโน Babor et al. 2003.

¹⁶Alaniz et al. 1998, Steveson et al. 2001; ช้างโน ช้างโน Babor et al. 2003.

¹⁷WHO. 2004.

¹⁸WHO. 2004.

● **เหตุผลความจำเป็นและประสิทธิผลของมาตรการจำกัดวันเวลาจำหน่าย¹⁹ (มาตรา 27 ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์)**

- (15) การเปลี่ยนแปลงวันเวลาการจำหน่ายสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเวลาการเกิดอุบัติเหตุ และความรุนแรงได้ และอาจลดจำนวนปัญหาที่เกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้²⁰ และการศึกษาในแถบตะวันตกของประเทศออสเตรเลีย²¹ และประเทศไอซ์แลนด์²² พบการเพิ่มขึ้นของการเมาแล้วขับและอุบัติเหตุแปรตามการเพิ่มชั่วโมงจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (16) ในประเทศสวีเดนช่วงทศวรรษที่ 1980 พบว่ามีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลงหลังจากมีนโยบายปิดการจำหน่ายในวันเสาร์ หลังจากมีการศึกษาพบว่าการจำหน่ายในวันเสาร์สัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของความรุนแรงในครอบครัวและการเมาในที่สาธารณะ²³ ต่อมาพบการจำหน่ายแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 หลังจากที่มีการเปิดให้มีร้านจำหน่ายสุราได้ในวันเสาร์²⁴
- (17) มีงานวิจัยพบว่า การปิดจำหน่ายสุราชั่วคราวเพื่อรองรับการเลือกตั้งในประเทศแม็กซิโก ตั้งแต่เที่ยงคืนวันศุกร์จนถึงสิบโมงเช้าของวันจันทร์ ปรากฏว่าลดคนอเมริกันที่เดินข้ามประเทศลงถึงร้อยละ 35 และลดจำนวนผู้ทำผิดกฎหมายมีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด²⁵
- (18) ข้อมูลองค์การอนามัยโลกสำรวจประเทศต่างๆทั่วโลก พบว่า ร้อยละ 27.5 ของประเทศต่างๆ ทั่วโลก มีการจำกัดวันจำหน่าย และ ร้อยละ 47.3 ของประเทศต่างๆ ทั่วโลกมีการจำกัดเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเทศเหล่านี้ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ นอร์เวย์ ฟินแลนด์ สวีเดน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินโดนีเซีย เป็นต้น²⁶
- (19) ข้อมูลเหล่านี้บ่งชี้ว่าการเพิ่มขึ้นของวันและเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลให้การบริโภคและผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มฯเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการกำหนดให้มีมาตรการจำกัดวันและเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มฯในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

● **เหตุผลความจำเป็นและประสิทธิผลของมาตรการจำกัดอายุผู้ซื้อ²⁷ (มาตรา 28 ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์)**

- (20) O'Malley and Wagenaar (1991) วิจัยพบว่า การเพิ่มอายุขั้นต่ำสามารถลดการบริโภคและลดอุบัติเหตุรถยนต์ในเยาวชนอเมริกัน และในทางกลับกันอุบัติเหตุรถยนต์จะเพิ่มขึ้นเมื่อเยาวชนอายุถึงอายุขั้นต่ำที่สามารถหาซื้อและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้
- (21) Klepp et al. (1996) วิจัยพบว่า เมื่อลงมือปฏิบัตินโยบายกำหนดอายุขั้นต่ำที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เป็น 21 ปีในสหรัฐอเมริกาเหมือนกันหมดแล้ว ความชุกของการดื่มแล้วขับลดลง

¹⁹Babor TF, Caetano R, Casswell S, et al. 2003.

²⁰Nordlund 1985; Smith, 1998; อ้างใน Babor et al. 2003.

²¹Chikritzhs and Stockwell, 2002; อ้างใน Babor et al. 2003.

²²Ragnarsdottir et al., 2002; อ้างใน Babor et al. 2003.

²³Olsson and Wkistrom, 1982; อ้างใน Babor et al. 2003.

²⁴Norstrom and Skog, 2001; อ้างใน Babor et al. 2003.

²⁵Baker et al., 2000; อ้างใน Babor et al. 2003.

²⁶WHO. 2004.

²⁷Babor TF, Caetano R, Casswell S, et al. 2003.

- (22) งานวิจัยประเมินผลหลายชิ้น²⁸ บ่งชี้ว่าการเพิ่มอายุขั้นต่ำที่ดื่มเครื่องดื่มฯ ได้จาก 18 ปี เป็น 21 ปี สามารถลดอุบัติเหตุรถคันเดียวในเวลากลางคืนลงได้ร้อยละ 11 - 16 ในทุกระดับความรุนแรงของอุบัติเหตุ
- (23) การเพิ่มอายุขั้นต่ำที่สามารถซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้สามารถลดการบาดเจ็บที่สัมพันธ์กับแอลกอฮอล์จนต้องเข้าโรงพยาบาล²⁹ และการตายจากการบาดเจ็บ³⁰ ได้
- (24) การทบทวนงานวิจัยในช่วง 1960 - 1999 เกี่ยวกับการกำหนดอายุขั้นต่ำที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างเข้มขันถึง 132 งานวิจัยของ Wagenaar and Toomey (2000)³¹ พบว่าโปรแกรมต่างๆ ที่มีอยู่อย่างหลากหลายในการมุ่งเป้าลดการดื่มในเยาวชนทั้งในระดับมัธยม มหาวิทยาลัย และเยาวชนทั่วไปนั้น การเพิ่มอายุขั้นต่ำในการซื้อและดื่มเครื่องดื่มฯ เป็น 21 ปีนั้น มีประสิทธิผลสูงที่สุด
- (25) ในประเทศเดนมาร์ก มีการศึกษาประเมินผลการออกนโยบายกำหนดอายุขั้นต่ำในการซื้อเครื่องดื่มฯ จากร้านค้าที่อายุ 15 ปี พบว่าการดื่มเครื่องดื่มฯ ของเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี ลดลงถึงร้อยละ 36 และลดลงร้อยละ 17 ในเยาวชนอายุมากกว่า 15 ปี ซึ่งเชื่อว่าเกิดจากการที่พ่อแม่ใส่ใจดูแลลูกมากขึ้นหลังจากที่มีการออกกฎหมายนี้³²
- (26) Nancy E. Jones et al. (1996) วิจัยพบว่า การกำหนดอายุขั้นต่ำในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลให้ (1) ชะลอการเริ่มดื่มในกลุ่มอายุที่ต่ำกว่าอายุขั้นต่ำที่ถูกกฎหมาย (2) ป้องกันการตายจากการบาดเจ็บรูปแบบต่างๆ ที่เกิดจากการดื่มได้อย่างถูกกฎหมาย และ (3) ชะลอการเริ่มต้นดื่มอย่างหนัก และการบาดเจ็บที่ทำให้เกิดการตายจากการดื่มหนัก
- (27) ข้อมูลขององค์การอนามัยโลกพบว่ามีอย่างน้อย 76 ประเทศที่มีกฎหมายกำหนดอายุขั้นต่ำในการซื้อหรือดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มี 8 ประเทศที่กำหนดอายุที่ 21 ปี ได้แก่ ซิลิเบีย ลูซ อียิปต์ ยูเครน ชามัว ฮอนดูรัส หมู่เกาะโซโลมอน และบางรัฐของสหรัฐอเมริกา มี 5 ประเทศที่กำหนดอายุ 20 ปี ได้แก่ ไอซ์แลนด์ ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ สวีเดน โดยประเทศส่วนใหญ่กำหนดไว้ที่อายุ 18 ปี ในขณะที่ 15 ประเทศไม่ค่อยเข้มงวด ได้แก่ ฝรั่งเศส เบลเยียม อิตาลี แคมเบีย แทนซาเนีย กำหนดอายุขั้นต่ำเพียง 16 ปี³³
- (28) ข้อมูลเหล่านี้บ่งชี้ว่า การเพิ่มอายุขั้นต่ำที่สามารถซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ถูกกฎหมายสามารถช่วยลดปัญหาการบริโภคและผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มฯ ได้ ดังนั้น การกำหนดให้มีมาตรการจำกัดอายุขั้นต่ำที่สามารถซื้อเครื่องดื่มฯ ได้ถูกกฎหมายในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

²⁸Wagenaar 1981, 1986, Wagenaar and Maybee 1986, Saffer and Grossman 1987a,b ; อ้างใน Babor et al. 2003.

²⁹Amith, 1998 ; อ้างใน อ้างใน Babor et al. 2003.

³⁰Jones et al., 1992 ; อ้างใน อ้างใน Babor et al. 2003.

³¹อ้างใน อ้างใน Babor et al. 2003.

³²Moller, 2002 ; อ้างใน อ้างใน Babor et al. 2003.

³³น.พ.ยงยุทธ, 2547 ; น.พ.ยงยุทธ, ดร.พิมพ์พา, น.พ.บัณฑิต, 2547.

● **เหตุผลความจำเป็นและประสิทธิผลของมาตรการห้ามโฆษณาและการส่งเสริมการขาย³⁴ (มาตรา 29, 31 - 34 ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์)**

- (29) งานวิจัยผลกระทบของการโฆษณาขึ้นหนึ่งซึ่งเป็นการศึกษาระยะยาวในประเทศนิวซีแลนด์ พบว่าผู้ชายที่ระลึกความทรงจำถึงการโฆษณาสุราได้ขณะอายุ 13 ปี เมื่ออายุ 18 ปีจะดื่มสุรามากกว่ากลุ่มผู้ชายที่ระลึกความทรงจำเกี่ยวกับโฆษณาไม่ได้ และครึ่งหนึ่งของเยาวชนอายุ 10 - 13 ปีบอกว่าพวกเขารู้จักการดื่มสุราจากการดูโฆษณาสุรา และเชื่อมโยงว่าการโฆษณาทำให้เกิดความรู้สึกว่าการดื่มสุราทำให้ชีวิตสนุกและตื่นเต้นขึ้น³⁵ และงานวิจัยที่ตีพิมพ์เดือนมกราคม 2549 ของ Leslie B. Snyder และคณะศึกษาเพื่อทดสอบว่าค่าใช้จ่ายในการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และระดับการรับรู้การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อการดื่มของเยาวชนหรือไม่ โดยการสำรวจทางโทรศัพท์บุคคลอายุระหว่าง 15 - 26 ปี ต่อเนื่อง 4 ครั้ง ใน 23 เดือน ระหว่าง เมษายน 2542 - กุมภาพันธ์ 2544 ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า เยาวชนที่พบเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่า โดยเฉลี่ยจะดื่มมากกว่า โดยที่ทุก 1 โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่พบเห็นเพิ่มขึ้นต่อเดือนจะส่งผลให้เพิ่มปริมาณการดื่มขึ้นร้อยละ 1 และเยาวชนที่อยู่ในพื้นที่ที่มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่า จะดื่มมากกว่า โดยที่งบโฆษณาที่เพิ่มขึ้นทุก 1 ดอลลาร์สหรัฐ จะส่งผลให้เพิ่มปริมาณการดื่มร้อยละ 3
- (30) มีการศึกษาจำนวนหนึ่งที่ยพยายามศึกษาผลกระทบของการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การศึกษาเหล่านี้ซับซ้อน และแท้จริงแล้วมักดำเนินการศึกษาไม่สมบูรณ์ เพราะไม่สามารถดึงความร่วมมือของสื่อได้ หรือแม้กระทั่งถูกเมินเฉยโดยอ้างว่าต้องไปทำการโฆษณาให้สินค้าอื่น และเป็นการยากที่จะควบคุมการโฆษณาอย่างสมบูรณ์แบบจากต่างประเทศ ผลการศึกษาในลักษณะนี้จึงยังไม่เป็นข้อสรุป แต่อย่างไรก็ตาม ในปี 1991 มีรายงานการศึกษาชิ้นใหญ่ชิ้นหนึ่งเกี่ยวกับการควบคุมโฆษณาในหลายประเทศในกลุ่ม OECD ในช่วงทศวรรษที่ 1970 ของ Saffer พบว่า กลุ่มประเทศที่มีการห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีการบริโภคปริมาณน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีการห้ามหรือจำกัดการโฆษณา ถึงร้อยละ 16 และที่สำคัญคืออัตราการตายจากอุบัติเหตุจราจรในกลุ่มประเทศที่มีการห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำกว่าถึง ร้อยละ 23 เมื่อเทียบกับประเทศที่ไม่มีการห้ามหรือจำกัดการโฆษณา³⁶
- (31) การโฆษณามีผลต่อความอยากลองของเยาวชน จากการวิจัยของศูนย์วิจัยปัญหาสุราร่วมกับศูนย์วิจัยเอแบค มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่าเยาวชน 9 - 25 ปี ที่จำโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างน้อย 1 อย่าง มีความอยากลอง 29% คิดเป็น 4 เท่าของเยาวชนวัยเดียวกันที่จำโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ได้ ซึ่งมีความอยากลอง 7%
- (32) รายงานการศึกษาของ Saffer H. and Dave D. ในปี 1997 ระบุว่า การห้ามการโฆษณาโดยสิ้นเชิง จะส่งผลให้การบริโภคต่อสัปดาห์ของเยาวชนลดลงจากร้อยละ 25 เหลือร้อยละ 21 และการดื่มแบบเม้าหัวราน้ำ (Binge Drinking) ลดลงจากร้อยละ 12 เหลือร้อยละ 7³⁷

³⁴Babor TF, Caetano R, Casswell S, et al. 2003.

³⁵อ้างแล้วใน Group Against Liquor Advertising.

³⁶Alcohol Healthwatch. 2003.

³⁷น.พ.ยงยุทธ ขวธรรม และ คณะ, 2547.

- (33) มูลค่าโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทยในช่วงปี 2542 - 2545 เฉลี่ยสูงกว่าสองพันสามร้อยล้านบาทต่อปี โดยในปี 2542 มีมูลค่า 1891.7 ล้านบาท ปี 2543 มีมูลค่า 2751.6 ล้านบาท ปี 2544 มีมูลค่า 2191.6 ล้านบาท ปี 2545 มีมูลค่า 2360.4 ล้านบาท และเมื่อวิเคราะห์งบประมาณการโฆษณาแยกตามประเภทสุรา พบว่าเบียร์มีการใช้งบประมาณสูงที่สุด รองลงมาคือวิสกี้และบรันดี³⁸ เฉพาะเบียร์ มีค่าโฆษณาระหว่าง 1339.0 - 1849.9 ล้านบาทต่อปี ในช่วงปี 2543 - 2545 การทุ่มโฆษณาเบียร์ดังกล่าวสอดคล้องกับยอดขายและการดื่มเบียร์ที่เพิ่มมากขึ้นของคนไทยอย่างต่อเนื่อง (เฉพาะอัตราการบริโภคเบียร์ต่อหัวต่อปีเพิ่มขึ้นในปี 2546 เทียบกับปี 2532 มากกว่า 8 เท่าตัว จากอัตราเฉลี่ย 4.4 ลิตรต่อคนในปี 2532 เพิ่มเป็น 39.4 ลิตรต่อคน ในปี 2546)³⁹
- (34) ประเทศไทยมีมาตรการห้ามโฆษณาบุหรี่อย่างเข้มงวดและได้ผลในการลดอัตราสูบบุหรี่ของเยาวชน ดังนี้ ประเทศไทยกำหนดให้มีมาตรการห้ามโฆษณาบุหรี่ ขึ้นภาษี และห้ามสูบในที่สาธารณะ ส่งผลให้อัตราการสูบบุหรี่ของชายหญิงอายุมากกว่า 15 ปีลดลงจาก 31% ในปี 2529 เป็น 19% ในปี 2549 และลดอัตราการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นชายอายุ 15 - 19 ปี จาก 24% ในปี 2529 เป็น 10% ในปี 2547 และลดอัตราการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นหญิงอายุ 15 - 19 ปี จาก 0.8% ในปี 2529 เป็น 0.2% ในปี 2547
- (35) รายงาน Global Status Report : Alcohol Policy ปี 2004 ขององค์การอนามัยโลก ระบุชื่อประเทศที่มีการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยสิ้นเชิง ดังนี้ Algeria, Egypt, Eritrea, Jordan, Islamic Republic of Iran, Equatorial Guinea, Some parts of India and Nigeria, Iceland และ Norway⁴⁰
- (36) ข้อมูลเหล่านี้บ่งชี้ว่าการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อการดื่ม และผลกระทบจากการดื่มฯ และมาตรการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มฯ ได้ผลในการลดการบริโภคและผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มฯ ดังนั้น การกำหนดให้มีมาตรการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มฯ โดยสิ้นเชิงในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง
- (37) จากข้อมูลองค์การอนามัยโลกที่สำรวจประเทศต่างๆ ทั่วโลกประมาณ 118 ประเทศ ในปี พ.ศ. 2545⁴¹ สรุปตัวอย่างประเทศต่างๆ ที่มีมาตรการควบคุมปัญหาสุราได้ดังตารางที่ 16

³⁸น.พ.ยงยุทธ ขจรธรรม และคณะ, 2547.

³⁹น.พ.บัณฑิต ศรีไพศาล, 2548 (ข).

⁴⁰น.พ.บัณฑิต ศรีไพศาล, 2548 (ข).

⁴¹WHO 2004.

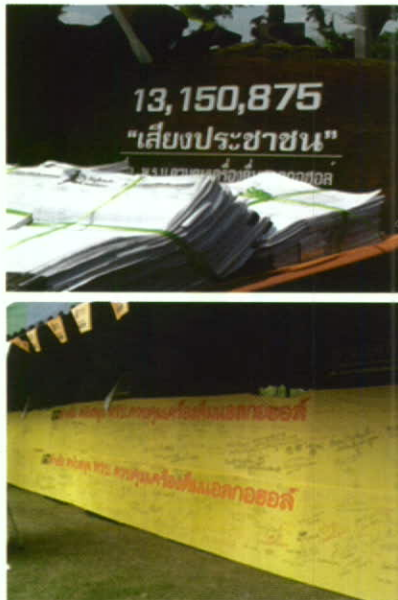

ตารางที่ 16 : ตารางแสดงข้อมูลตัวอย่างประเทศต่างๆ ที่มีมาตรการควบคุมปัญหาสุรา

มาตรการ	จำนวน/ร้อยละของประเทศต่างๆ ที่มีมาตรการ	ตัวอย่างของประเทศ ที่มีมาตรการ
- จำกัดสถานที่จำหน่าย หรือดื่ม	- พบว่าร้อยละ 60.9 ของประเทศทั่วโลก มีการจำกัดสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	- นอร์เวย์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เป็นต้น
	- ประเทศส่วนใหญ่ทั่วโลกมีมาตรการห้ามดื่มเครื่องดื่มในสถานที่หลายๆ แห่ง โดยที่ ร้อยละ 72.2 ห้ามดื่มในสถานศึกษา ร้อยละ 57.8 ห้ามดื่มในสถานบริการ สาธารณสุข ร้อยละ 64.2 ห้ามดื่มใน สถานที่ราชการ ร้อยละ 52.7 ห้ามดื่ม ในสำนักงาน ร้อยละ 54.6 ห้ามดื่มใน ยานพาหนะขนส่งมวลชน ร้อยละ 52.6 ห้ามดื่มในสถานที่ชมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 38.0 ห้ามดื่มในถนนหรือสวน สาธารณะ ร้อยละ 37.7 ห้ามดื่มใน กิจกรรมบันเทิง เช่นการจัดคอนเสิร์ต	
- จำกัดเวลาจำหน่าย	- ร้อยละ 27.5 ของประเทศต่างๆ ทั่วโลกมีการจำกัดวันจำหน่าย และร้อยละ 47.3 ของประเทศต่างๆ ทั่วโลกมีการจำกัด เวลาจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	- สหรัฐอเมริกา อังกฤษ นอร์เวย์ ฟินแลนด์ สวีเดนออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินโดนีเซีย เป็นต้น
- จำกัดอายุซื้อ/ดื่ม	- ข้อมูลขององค์การอนามัยโลกพบว่ามีอย่างน้อย 76 ประเทศที่มีกฎหมาย กำหนดอายุขั้นต่ำในการซื้อหรือดื่ม เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	
	- มี 8 ประเทศที่กำหนดอายุที่ 21 ปี	- ชิลี เบลารุส อียิปต์ ยูเครน ซามัว ฮอนดูรัส หมู่เกาะโซโลมอน และบางรัฐของสหรัฐอเมริกา
	- มี 5 ประเทศที่กำหนดอายุ 20 ปี	- ไอซ์แลนด์ ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ สวีเดน
- จำกัดการโฆษณา	- มีตัวอย่าง 10 ประเทศห้ามโฆษณา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยสิ้นเชิง	- Algeria, Egypt, Eritrea, Jordan, Islamic Republic of Iran, Equatorial Guinea, Some parts of India and Nigeria และ Norway
	- มี 33 ประเทศห้ามโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์โดยสิ้นเชิง 24 ชั่วโมง	- Gambia, Denmark, Indonesia, Armenia, Canada

เหตุผลสนับสนุนพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ในด้านของ ความชอบธรรมในการออกพระราชบัญญัติ เนื่องจากมีผู้เห็นด้วยและสนับสนุน พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นจำนวนมากจากหลายภาคส่วน

- (1) พลังประชาชนลงชื่อสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ฉบับ (ห้ามโฆษณาโดยสิ้นเชิง) กว่าสิบล้านล้านเสียง (13,150,875 เสียง)

ดูตัวอย่างรายชื่อได้จากภาคผนวกที่ 6

- (2) ตัวแทนนักวิชาการจากการประชุมวิชาการสุราระดับชาติครั้งที่ 2 ร่วมสนับสนุน 500 เสียง
- (3) ตัวแทนอาจารย์ นักวิชาการจากมหาวิทยาลัย สถาบัน ต่างๆ 28 สถาบัน 166 เสียง
ดูตัวอย่างรายชื่อได้จากภาคผนวกที่ 7
- (4) เครื่องข่ายต่างๆ รวมทั้งองค์กรภาคประชาชนกว่า 300 องค์กรจากทุกภาคส่วนทั่วประเทศ ร่วมกัน สนับสนุนพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่น เครื่องข่ายองค์กรงดเหล้า มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) คณะกรรมการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แห่งชาติ (คบอช.) มูลนิธิเพื่อนหญิง วิทยาลัยรัฐทันแอลกอฮอล์ มูลนิธิหมอนามัย คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มูลนิธิเด็ก มูลนิธิสื่อเพื่อเยาวชน เครื่องข่ายรณรงค์ป้องกันภัยแอลกอฮอล์ มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ศูนย์อบรมเด็กและเยาวชน(ชาย) มูลนิธิเพื่อนเยาวชนเพื่อการพัฒนา บ้านกาญจนาภิเษก เครื่องข่ายเยาวชนสร้างสรรค์รัฐทันแอลกอฮอล์ มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว ศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรีและเด็ก มูลนิธิเพื่อนหญิง เครื่องข่ายพลังใสวัยสร้างสรรค์ เครื่องข่ายเยาวชน ไม่นะ เหล้าบุญรี เครื่องข่ายละครรณรงค์งดเหล้า กลุ่มถักทอฝัน เครื่องข่ายเกษตรชุมชน กทม. กลุ่ม ละครหุ่นสายเสมา เครื่องข่ายเยาวชนสายพันธ์ใหม่ไร้แอลกอฮอล์ กลุ่มพลังใจพลังแจ้ว กทม. เครื่องข่ายศูนย์เด็กเล็ก กรุงเทพฯ เครื่องข่ายสภักดิ์นักดื่มหน้าใหม่ ๔ ภาค เครื่องข่ายห้วกะทิสรรค์ กลุ่มละคร DDD เป็นต้น

- (5) จากการสำรวจของศูนย์วิจัยเอแบค มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เรื่องผลกระทบของโฆษณาที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ : กรณีศึกษาประชาชนอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 3,339 ตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 22 - 23 มิถุนายน 2550 พบว่า ร้อยละ 62 เห็นด้วยกับการห้ามโฆษณาเครื่องขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ตามสื่อต่างๆ ส่วนการห้ามร้านค้าที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย/โรงเรียน จำหน่ายเครื่องขี่มอเตอร์ไซด์มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 85

คำถามคาใจ?

ที่ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ พ.ศ... ต้องตอบ

• ทำไมต้องควบคุมโฆษณาโดยสิ้นเชิง

- สุราไม่ใช่สินค้าธรรมดาก่อให้เกิดผลกระทบมากมาย ต้องมีมาตรการควบคุมพิเศษ
- การโฆษณามีผลต่อเยาวชน ทั้งการเพิ่มความอยากลอง การเพิ่มการบริโภค และผลกระทบจากการบริโภค
- การห้ามโฆษณาได้ผลในการลดการบริโภคและผลกระทบจากการบริโภค และยืนยันการมีผล โดยธุรกิจออกมาต่อต้านมาตรการนี้อย่างมาก
- มาตรการห้ามโฆษณาโดยสิ้นเชิงของบรูไนในประเทศไทยได้ผลเป็นที่ประจักษ์ชัด
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข คณะรัฐมนตรี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และประชาชนจำนวนมาก สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ ซึ่งยืนยันหลักการห้ามโฆษณาโดยสิ้นเชิงฉบับนี้

• **การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยสิ้นเชิงนี้ จะทำให้คนดื่มมากขึ้น เพราะธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หันไปทำสงครามราคาโดยใช้เงินที่ประหยัดได้จากการโฆษณาไปลดราคาใช้หรือไม่?**

- การลดราคาไม่สามารถกระทำได้อย่างเห็นผล เนื่องจาก
  - o รัฐสามารถขึ้นภาษีสรรพสามิต เพื่ออุดหนุนเงินที่ธุรกิจจะประหยัดได้จากการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยสิ้นเชิงออกไปได้ ซึ่งบโฆษณ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตกปีละประมาณ 2,600 ล้านบาท
  - o แม้ว่าธุรกิจสุราจะสามารถให้ชั่งประมาณ 2,600 ล้านบาทต่อปีนี้ไปลดราคาซึ่งมีมูลค่าตลาดรวมประมาณ 200,000 ล้านบาท ก็จะสามารถลดได้เพียงประมาณ ร้อยละ 1.3 หมายถึง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ราคา 100 บาท ลดได้เพียง 1.3 บาท หรือ เบียร์สิงห์ 50 บาท ลดได้ 0.65 บาทต่อขวด เบียร์ช้าง 33 บาท ลดได้ 0.4 บาทต่อขวด ซึ่งนับว่าลดราคาได้น้อยมาก
- การแก้ปัญหการบริโภคสุราที่มากเกินไปต้องดำเนินการทั้งลดการมอมเมา ด้วยการห้ามโฆษณาแบบเข้มข้น (ดังใน พ.ร.บ. ขวางเดิม) ลดการเข้าถึง ด้วยการจำกัดสถานที่จำหน่ายและดื่ม เวลาจำหน่าย และอายุผู้ซื้อ (ดังใน พ.ร.บ. ขวางเดิม) และทำให้สุราราคาแพง (ขึ้นภาษีโดยอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. สุรา 2493 ที่ต้องดำเนินการโดยกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง) เพื่อต่อสู้กับกลยุทธ์การตลาดของธุรกิจสุราที่พยายามมอมเมามาก (โดยการโฆษณา) ขยายมาก (โดยการกระจายสินค้าทั่วถึง ทำให้ผู้บริโภคหาซื้อง่าย) และราคาถูก (โดยการหาช่องทางเสียภาษีให้ต่ำที่สุด) จึงไม่จำเป็นต้องถกเถียงว่าจะห้ามโฆษณาหรือไม่ คือต้องทำแน่นอนและต้องทำควบคู่กับมาตรการอื่น

• **การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยสิ้นเชิง แต่มีขกเว้นการโฆษณาในการถ่ายทอดสดจากต่างประเทศ และสิ่งพิมพ์ที่ถือเข้ามาเองจากต่างประเทศ จะทำให้เกิดการเสียเงินโฆษณาไปต่างประเทศหรือไม่?**

- การที่ธุรกิจโฆษณาของไทยจะต้องไปโฆษณาจากต่างประเทศ เป็นสิ่งที่ทำได้ทุกบริษัททุกผลิตภัณฑ์ แต่จะมีต้นทุนที่สูงขึ้น การโฆษณาจะทำได้น้อยลง อย่างเช่นการโฆษณาบนหน้าอกเสื้อของทีมเอฟเวอตันของเบียร์ช้าง ก็สามารถทำให้ประชาชนไทยเห็นตราสัญลักษณ์บนอกเสื้อได้ไม่มากนัก เพราะการถ่ายทอดไม่ได้มีเอฟเวอตันเพียงทีมเดียว ธุรกิจเบียร์ช้างต้องมาทำโฆษณาในเมืองไทยให้คนไทยรู้ว่าตนเองเป็น Sponsor ทีมระดับโลกอีกทอดหนึ่ง การโฆษณาที่มีผลที่แท้จริงคือการโฆษณาในเมืองไทยมากกว่า และการที่ต้นทุนการโฆษณาจากต่างประเทศแพงจะทำให้มีการโฆษณาที่น้อย หรืออาจจะเลิกไปในที่สุด หากมองในแง่ประชาชนไทยแล้ว เป็นวิธีที่คุ้มค่า ประชาชนจะเห็นโฆษณาน้อยลงมาก ธุรกิจไม่คุ้ม
- พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ได้งดเว้นการถ่ายทอดสดและสิ่งพิมพ์ที่นำเข้ามาเองจากต่างประเทศเพื่อเชื้อต่อธุรกิจของใคร แต่ที่ตัดงดเว้นเพราะเหตุผลเชิงเทคนิค หากไม่ยกเว้นการถ่ายทอดสดเหตุการณ์สดครั้งแรก ทางเทคนิค จะไม่สามารถทำเบลอตรงยี่ห้อได้ทันที จะทำให้ผู้ชมไม่สามารถชมการถ่ายทอดสดครั้งแรกได้ เช่น ฟุตบอลโลก จะกระทบกับประชาชนวงกว้าง จึงกำหนดให้ยกเว้นเฉพาะการถ่ายทอดสดเหตุการณ์สดครั้งแรก และหลังจากนั้นหากมีการนำกลับมาฉายซ้ำต้องทำเบลอซึ่งทางเทคนิคจะสามารถทำได้ทันที ส่วนการยกเว้นสื่อสิ่งพิมพ์จากต่างประเทศ เช่น ประชาชนอาจถือหนังสือ TIMES จากต่างประเทศเข้ามา ซึ่งมีโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ จะไม่ได้ไม่ยุ่งยากในการปฏิบัติของประชาชนจนเกินไป

• **พ.ร.บ.ฉบับร่างเดิมๆที่ห้ามโฆษณาเครื่องตีแมลงกอลโดยสิ้นเชิงนี้ มีขบวนการโฆษณาในการถ่ายทอดสดจากต่างประเทศ เป็นการเอื้อให้ธุรกิจสุราต่างประเทศโฆษณาได้ ทำให้ได้เปรียบธุรกิจสุราในประเทศหรือไม่?**

- จากบทเรียนการห้ามโฆษณาบุหรี่โดยสิ้นเชิงในประเทศไทย ได้ผลเป็นอย่างดี ธุรกิจบุหรี่ต่างประเทศไม่สามารถทำการตลาดในประเทศไทยได้คล่องแคล่วเท่าประเทศอื่น

• **พ.ร.บ.ฉบับนี้ จะทำให้เกิดการโฆษณาทางอินเทอร์เน็ตหรือขายตรงมากขึ้นหรือไม่?**

- ธุรกิจสุราและธุรกิจโฆษณาหาช่องทางโฆษณาที่ได้ผลในราคาถูกอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้ว ปัจจุบันธุรกิจเหล่านี้ก็เริ่มทำการตลาดผ่านระบบอินเทอร์เน็ตแล้ว แต่พ.ร.บ.ฉบับนี้ได้รวมการห้ามโฆษณาทางอินเทอร์เน็ตและการขายตรงไว้แล้วจึงไม่สามารถทำได้

• **พ.ร.บ.ฉบับนี้ทำให้เกิดผลกระทบต่อเงินสนับสนุนวงการกีฬาหรือไม่?**

- วงการกีฬาได้รับเงินสนับสนุนเพื่อการพัฒนาที่เปิดเผยได้ไม่มาก ข้อมูลจาก รศ.ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ประสานมิตรทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อการวางแผนพัฒนาวงการกีฬา เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาต่างๆ 10 สมาคม พบว่า
  - o สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในช่วงปีงบประมาณ 2547 - 2549 ได้รับเงินสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) 66.9 ล้านบาท (42.6%) จาก FIFA 40 ล้านบาท (25.5%) จากเอกชนที่ไม่ใช่สุรา 20 ล้านบาท (12.7%) และ **เอกชนที่เป็นธุรกิจสุรา 30 ล้านบาท (19.1%)**
  - o สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในช่วงปีงบประมาณ 2547 - 2549 ได้รับเงินสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) 29.9 ล้านบาท (41.0%) จากรัฐวิสาหกิจ 3 ล้านบาท (4.1%) จากเอกชนที่ไม่ใช่สุรา 25 ล้านบาท (34.7%) และ **เอกชนที่เป็นธุรกิจสุรา 15 ล้านบาท (20.6%)**
- เงินสนับสนุนที่เปิดเผยได้นี้ไม่มาก (เพียงหลักสิบล้านบาท, ประมาณ 20% เท่านั้น) รัฐสามารถสนับสนุนทดแทนได้ และปัจจุบันนี้กำลังมีการยกร่าง พ.ร.บ.กองทุนพัฒนาสังคม (คล้าย พ.ร.บ.กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ) นำเงินภาษีบาปจากบุหรี่เหล่านี้มาพัฒนาสังคมซึ่งรวมถึงการกีฬาด้วย ก็จะสามารถทดแทนเงินเหล่านี้ได้
- หากธุรกิจสุราสนับสนุนวงการกีฬาจริงๆ มากกว่านี้แต่ไม่เปิดเผย แสดงว่าส่วนที่ไม่เปิดเผยไม่ได้ลงสู่การพัฒนาที่แท้จริง
- เงินสนับสนุนวงการกีฬาจากธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยทั่วไปแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน มีเพียงส่วนที่ 3 เท่านั้นที่เกิดประโยชน์จริงๆ ต่อการพัฒนาวงการกีฬา
  1. สนับสนุนสนามกีฬาต่างๆ แลกกับการตีป้ายโฆษณาสินค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรง
  2. สนับสนุนบุคคลในวงการกีฬา ได้แก่ ผู้บริหาร และนักกีฬา
  3. สนับสนุนการจัดกิจกรรมพัฒนาการกีฬาจริงๆ ซึ่งส่วนนี้เท่านั้นที่เป็นเม็ดเงินจริงๆ ในการพัฒนากีฬา
- เงินสนับสนุนวงการกีฬาจากธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยทั่วไปจะสนับสนุนกีฬาที่ตั้ง และมีการโฆษณาได้เท่านั้น ดังนั้น วงการกีฬาจึงได้ประโยชน์ที่แท้จริงจากธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยมาก ไม่ควรที่สังคมจะติดยึดว่าวงการกีฬาขาดการสนับสนุนจากธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ได้

- การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยสิ้นเชิงนี้ จะเป็นการปิดกั้นสินค้าใหม่หรือไม่**

  - สินค้าทุกชนิดต้องอาศัยการโฆษณาเพื่ออำนวยความสะดวกการรับรู้ของประชาชนทั้งสิ้น ดังนั้น การห้ามโฆษณานอกจากจะทำให้ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ไม่สามารถทำการตลาดได้สะดวกแล้ว ผลิตภัณฑ์เดิมๆ ก็มีความลำบากในการรักษาการตลาดเช่นเดียวกัน จึงมิใช่การเลือกปฏิบัติเพื่อการปิดกั้นผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ
- พ.ร.บ.ฉบับนี้มีการกีดกันทางการค้าหรือไม่**

  - กฎหมายที่ประเทศไทยจะออกมาใช้บังคับกับทุกบริษัทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ได้เลือกปฏิบัติกับธุรกิจต่างชาติแตกต่างจากธุรกิจไทย และมีหลายประเทศในโลกที่มีการจำกัดการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับต่างๆ อยู่แล้ว และในปัจจุบันประเทศไทยก็ห้ามการโฆษณาบุหรี่อย่างสิ้นเชิง ก็ไม่มีปัญหาการค้าระหว่างประเทศแต่อย่างใด
- พ.ร.บ.ฉบับนี้ไม่เป็นธรรม เอื้อประโยชน์ต่อเหล้าขาวใช้หรือไม่?**

  - พ.ร.บ.ฉบับนี้เป็นธรรม มีผลต่อทุกบริษัทเท่าเทียมกัน แม้แต่บริษัทไทยเบฟ ซึ่งเป็นเจ้าของทั้งผลิตภัณฑ์เบียร์ช้าง เหล้าขาว และ เหล้าสีไทย (แม่โขง แสงโสม มังกรทอง เป็นต้น) ก็ได้รับผลกระทบในผลิตภัณฑ์ทุกตัวที่พึ่งพิงการโฆษณา แต่เหล้าขาวที่อาศัยกลยุทธ์ราคาถูก ไม่ได้ถูกกระทบจากการห้ามโฆษณานั้นเป็นกลยุทธ์ของธุรกิจไทยเบฟต่างหากที่มีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายที่เรียกว่า Port Folio ดังนั้น พ.ร.บ.ฉบับนี้ไม่ได้เอื้อธุรกิจเหล้าขาว แต่เหล้าขาวต้องใช้มาตรการทางภาษี โดยกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง
- เหล้าขาวจะถูกควบคุมตาม พ.ร.บ.นี้หรือไม่**

  - ประเด็นเหล้าขาวดูเหมือนจะไม่ถูกควบคุมด้วยกฎหมายนี้ เพราะเหล้าขาวไม่ได้โฆษณาก็ขายดิบขายดี เพราะเหล้าขาววาง Position เป็นเหล้าราคาถูก ขายด้วยกลยุทธ์ราคาต่ำ ไม่ต้องอาศัยการโฆษณา
  - เหล้าขาวจะถูกจำกัดการเข้าถึงและหาซื้อ (ด้วยการจำกัดสถานที่จำหน่ายและดื่ม, จำกัดเวลาจำหน่าย และจำกัดอายุขั้นต่ำที่ซื้อได้ถูกกฎหมาย) เช่นเดียวกับสุราอื่นทั่วไป, เหล้าขาวจะถูกห้ามโฆษณาเช่นเดียวกัน (แต่ภาคปฏิบัติไม่มีผล เพราะเหล้าขาวไม่ได้โฆษณาอยู่แล้ว)
  - เหล้าขาวจะต้องถูกดำเนินการโดยมาตรการทางภาษี เพราะเหล้าขาวเสียภาษีต่ำสุดเพียง 110 บาทต่อลิตร แอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ขณะที่เหล้าประเภทอื่นเสียภาษี 400 บาทต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ต่ำกว่าเกือบ 4 เท่า เรียกได้ว่ามาได้ในราคาถูกกว่าสุราประเภทอื่นถึงเกือบ 4 เท่า จึงเป็นที่นิยมของผู้มีรายได้น้อย หรือผู้ที่ติดแล้วต้องดื่มเป็นจำนวนมากเป็นประจำ, รัฐ (โดยกรมสรรพสามิต) ต้องขึ้นอัตราภาษีสำหรับเหล้าขาว ให้เป็น 400 บาทต่อลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์เช่นเดียวกับสุราประเภทอื่น
  - ดังนั้นรัฐต้องมีหลายมาตรการควบคู่กันไป มาตรการห้ามโฆษณา (ใน พ.ร.บ.ฉบับนี้) ใช้ควบคุมผลิตภัณฑ์สุราที่ใช้กลยุทธ์สร้างภาพลักษณ์ให้หรูหราด้วยการโฆษณา, มาตรการขึ้นภาษี (โดยกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลังกำหนดขึ้นอัตราภาษีภายใต้ พ.ร.บ.สุรา 2493) ใช้ควบคุมผลิตภัณฑ์สุราที่ใช้กลยุทธ์ราคาต่ำ, มาตรการจำกัดการเข้าถึงและหาซื้อ/ดื่ม (ใน พ.ร.บ.ฉบับนี้) ใช้ควบคุมผลิตภัณฑ์สุราที่ใช้กลยุทธ์กระจายสินค้าให้ทั่วถึงถึงลูกค้า
  - ส่วนมาตรการที่ต้องทำควบคู่กันไป ได้แก่ มาตรการจำกัดใบอนุญาตจำหน่าย (โดยกรมสรรพสามิต), มาตรการจับปรับคนเมาแล้วขับ, มาตรการให้การบำบัดรักษาผู้ที่มีปัญหาการดื่มสุราแต่แรกเริ่ม, มาตรการทางสังคมในชุมชน, มาตรการรณรงค์และให้การศึกษ เป็นต้น ก็ต้องดำเนินการควบคู่กันไปโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

• ประชาชนจะได้ผลกระทบอย่างไร

- ไม่เห็นโฆษณาเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์, การสนใจซื้อหรือดื่มน้ำหรือทอดลองดื่มน้ำครั้งแรกจะเป็นไปโดยธรรมชาติ ไม่ได้ถูกกระตุ้นเกินความจำเป็นโดยการโฆษณา
- มีความสะดวกในการซื้อและดื่มน้ำลดลง โดยหาซื้อในบางพื้นที่ไม่ได้ อาจไม่สามารถจัดงานเลี้ยงรื่นเริงที่มีการดื่มน้ำในสถานที่สาธารณะบางแห่งไม่ได้, แต่โดยรวมการซื้อในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตและดื่มน้ำในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตและสถานที่ส่วนบุคคลยังเป็นสิ่งที่ทำได้เช่นเดิม
- ประชาชนจะซื้อและดื่มน้ำเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์โดยเป็นไปโดยธรรมชาติ ไม่ถูกข่มขู่โดยการโฆษณาไม่ซื้อดื่มน้ำมากเกินไปเพราะสะดวกซื้อเกินไป
- ลูกหลานไทย จะปลอดภัยมากขึ้นและได้รับผลกระทบด้านลบจากเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ลดลง

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ในสภานิติบัญญัติ

1. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ฉบับนี้หลังจากผ่านคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้วส่งร่างนี้เข้าสู่สภานิติบัญญัติในวันที่ 28 - 29 มีนาคม 2550 โดยที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเห็นด้วย 98 เสียง ไม่เห็นด้วย 34 เสียง งดออกเสียง 5 เสียง (ดูรายชื่อได้จากภาคผนวกที่ 8) และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ 31 คน เพื่อพิจารณา
2. การประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... มีการประชุมทุกวันศุกร์ของสัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 22 ครั้ง นานกว่า 6 เดือน ตั้งแต่ 2 เมษายน 2550 ถึง 12 ตุลาคม 2550 ในระหว่างการพิจารณามาตรา 31 - 34 ได้ตั้งคณะอนุกรรมการ พิจารณารวม 5 ครั้ง แล้วนำเสนอกลับเข้าสู่การพิจารณาในคณะกรรมการวิสามัญอีกครั้ง ขณะนี้ (12 พฤศจิกายน 2550) กรรมการวิสามัญได้พิจารณาพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... เสร็จสิ้นแล้วและกำลังดำเนินการเพื่อนำเสนอเพื่อการพิจารณาในสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวาระ 2 และวาระ 3 ต่อไป

ข้อสังเกตการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ของคณะกรรมการวิสามัญ

1. คณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ประกอบด้วยตัวแทนของสื่อ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ บริษัทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น โรงแรม การท่องเที่ยว ทำให้เกิด conflict of interest (ผลประโยชน์ทับซ้อน) ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้
2. มีการอ้างตลอดการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ฉบับนี้ว่าหากห้ามเข้มเกินไป พระราชบัญญัติจะถูกคว่ำ (ไม่ผ่าน) ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
3. มีความพยายามทำให้กลไกการออกกฎระเบียบและมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อควบคุมปัญหาสุราในอนาคตกระทำได้อย่างยากมากขึ้นอย่างมาก ด้วยการปรับเปลี่ยนกลไกการกำหนดมาตรการต่างๆ ในอนาคต จากกลไกระดับกระทรวง คือ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานไปเป็นกลไกระดับชาติ คือ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ทำให้การพิจารณามาตรการ

รายละเอียดปลีกย่อยใดๆ แม้เล็กน้อยเพิ่มเติมในอนาคต ต้องรอให้คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แห่งชาติซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานพิจารณาทั้งสิ้น

4. การพิจารณาโดยรวมมุ่งลดทอนความเข้มข้นของมาตรการที่มีประสิทธิภาพลงให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะ มาตรการห้ามโฆษณาเห็นได้ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 : วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อสรุปมาตรา 31 - 34 ของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ฉบับร่างเดิม กับฉบับอนุกรรมการและฉบับกรรมาธิการ

มาตรา	ร่าง พ.ร.บ.ควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ฉบับร่างเดิม	ร่างอนุกรรมการ	ร่างกรรมาธิการ	การแปรญัตติ
มาตรา 31	<ul style="list-style-type: none"> - ห้ามโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดย สิ้นเชิงทุกสื่อ 24 ชั่วโมง - ยกเว้นการถ่ายทอดสด รายการสดทางโทรทัศน์ วิทยุจากต่างประเทศ และสิ่งพิมพ์ต่างประเทศ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ เพื่อจำหน่ายในประเทศไทยเป็นการเฉพาะ 	<ul style="list-style-type: none"> - สื่อโทรทัศน์ (ม.31/1) ให้โฆษณา ภาพผลิตภัณฑ์แอลกอฮอล์ได้ เวลาเดิม 22.00 - 05.00 น. โดยเฉพาะ เวลา 22.00 - 24.00 น. ห้าม ไม่ให้เห็นภาพผลิตภัณฑ์ - สื่อสิ่งพิมพ์ (ม.31/2) ห้าม โฆษณาในสื่อเด็กและเยาวชน และสื่อการสอนหรือสื่อ สถานศึกษา (ยกเว้นให้โฆษณา ในสื่อการสอนเกี่ยวกับเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในหลักสูตรที่ได้รับ อนุญาตได้) - สื่อป้ายโฆษณา (ม.31/3) ให้ โฆษณาได้ โดยห้ามโฆษณา ภาพผลิตภัณฑ์และจำกัด ขนาดป้าย - สื่ออื่น (ม.31) ห้ามโดยสิ้นเชิง ยกเว้นการโฆษณาในมหรสพ การแสดง การละเล่น การ ประกวด การแข่งขัน การให้ บริการ การใช้บุคคล ให้กระทำ ได้ในสถานบริการตาม กฎหมายสถานบริการ - การสนับสนุน (ม.31/4) ห้าม สนับสนุนการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับการศึกษาการแพทย์ และสาธารณสุข กิจกรรม เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน และ กิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาสมัคร เล่น เว้นแต่เป็นกิจกรรมการ เรียนการสอนที่เกี่ยวข้อง เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ตาม หลักสูตรของสถานศึกษาที่ได้รับ อนุญาตจากกระทรวง ศึกษาธิการ 	<ul style="list-style-type: none"> - สื่อโทรทัศน์ (ม.31/1) ให้ โฆษณาภาพผลิตภัณฑ์/ชื่อ หรือเครื่องหมายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ได้ระหว่าง เวลา 24.00 - 05.00 น. - สื่อสิ่งพิมพ์ (ม.31/2) ห้าม โฆษณาในสื่อเด็กและ เยาวชน และสื่อการสอนหรือ สื่อสถานศึกษา (ยกเว้นให้ โฆษณาในสื่อการสอน เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในหลักสูตรที่ได้ รับอนุญาตได้) - สื่อป้ายโฆษณา (ม.31/3) ห้ามโฆษณาโดยสิ้นเชิง - สื่ออื่น (ม.31) ห้ามโดยสิ้นเชิง ยกเว้นการโฆษณาใน มหรสพ การแสดง การละเล่น การประกวด การแข่งขัน การให้บริการ การใช้บุคคล ให้กระทำได้ในสถานบริการ ตามกฎหมาย - การสนับสนุน (ม.31/4) ห้าม สนับสนุนการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับ การศึกษาการ แพทย์ และสาธารณสุข กิจกรรมเกี่ยวกับเด็ก และเยาวชน และกิจกรรม เกี่ยวกับกีฬาสมัครเล่น 	<ul style="list-style-type: none"> - ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อหรือ เครื่องหมายของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจ ให้ผู้อื่นดื่มโดยตรง หรือโดยอ้อม - การโฆษณาหรือ ประชาสัมพันธ์ใดๆ โดย ผู้ผลิตเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทุกประเภท ให้กระทำได้เฉพาะการ ให้ข้อมูลข่าวสาร และ ความรู้เชิงสร้างสรรค์ สังคม โดยไม่มีการ ปรากฏภาพของสินค้า หรือบรรจุภัณฑ์ของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นั้น เว้นแต่เป็น การปรากฏของภาพ สัญลักษณ์ของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของ บริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ให้เป็นไปตาม กฎกระทรวง

มาตรา	ร่าง พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ฉบับเดิม	ร่างอนุกรมการ	ร่างกรมการ	การแปรรูป
การแปลความหมาย มาตรา 31	- เท่ากับการห้ามโฆษณา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสิ้นเชิงทุกสื่อ 24 ชั่วโมง (แต่มีข้อยกเว้น สื่อที่ไม่สามารถสื่อที่ไม่สามารถควบคุมได้ด้วยเหตุผลทางเทคนิค)	- เท่ากับลดหย่อนให้โฆษณาได้ในสื่อที่สำคัญทั้งสามสื่อ คือ โทรทัศน์, สิ่งพิมพ์ และป้ายโฆษณา	- เท่ากับลดหย่อนให้โฆษณาได้ในสื่อที่สำคัญสองสื่อ คือ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ โดยที่ กำหนดให้ควบคุมมากกว่า ข้อเสนอของอนุกรมการฯ เป็นเวลาสองชั่วโมง ระหว่าง 22.00-24.00 น.	- เท่ากับให้โฆษณาชื่อ และเครื่องหมายของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้อย่างเสรีทุกสื่อ 24 ชั่วโมง เพียงห้าม การทำให้เห็นภาพ ผลิตภัณฑ์ และการ โฆษณาเชิญชวนให้ ดื่ม (ซึ่งปัจจุบันก็มีการ ห้ามโฆษณาเชิญชวน ให้ดื่มอยู่แล้ว)
มาตรา 32 และ 33	- ห้ามใช้ตราผลิตภัณฑ์ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โฆษณาแฝงกับ สินค้าประเภทอื่น	- ยืนตามร่างเดิม	- ยืนตามร่างเดิม	- ตัดมาตรา 32 และ 33 ออกทั้งสองมาตรา
การแปลความหมาย มาตรา 32 และ 33	- ห้ามไม่ให้โฆษณา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดย แอบแฝงผ่านการโฆษณา สินค้าอื่นที่ใช้เครื่องหมาย หรือชื่อเหมือนกับ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	- เหมือนร่างเดิม	- เหมือนร่างเดิม	- ให้มีการใช้ตรา ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์โฆษณา แฝงกับสินค้าประเภทอื่น
มาตรา 34	- ห้ามโฆษณาชื่อ หรือ เครื่องหมายของบริษัท ผู้ผลิต นำเข้า หรือ จำหน่ายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในทุกลูก 24 ชั่วโมง	- ห้ามโฆษณาชื่อ หรือ เครื่องหมายของบริษัทผู้ผลิต, นำเข้า หรือจำหน่ายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เฉพาะที่คล้ายกับ ชื่อหรือเครื่องหมายของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	- ห้ามโฆษณาชื่อ หรือ เครื่องหมายของบริษัทผู้ผลิต, นำเข้า หรือจำหน่ายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในเงื่อนไขเดียวกับ การห้ามโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	- ขอดัดออกทั้งมาตรา
การแปลความหมาย มาตรา 34	- ห้ามการโฆษณาบริษัท เช่นเดียวกับห้าม โฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	- สามารถโฆษณาชื่อ หรือ เครื่องหมายของบริษัทผู้ผลิต, นำเข้า หรือจำหน่าย ที่ไม่คล้ายกับชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ได้ทุกสื่อตลอด 24 ชั่วโมง	- ห้ามโฆษณาชื่อ หรือ เครื่องหมายบริษัทเหมือน การห้ามโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทุกประการ	- ให้โฆษณาชื่อหรือ เครื่องหมายของ บริษัทได้เสรี ทุกสื่อ 24 ชั่วโมง

สรุป : สรุปได้ว่า จากขบวนการยกร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ... ได้ผ่านกระบวนการพิจารณาอย่างรอบคอบหลายขั้นตอนอย่างโปร่งใส มีเหตุผลและหลักฐานทางวิชาการรองรับที่หนักแน่น อีกทั้งมีพลังประชาชน และเครือข่ายต่างๆ จำนวนมากสนับสนุนอย่างเข้มแข็ง โดยภาพรวมแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ (ร่างเดิม) น่าจะผ่านการพิจารณาและออกเป็นกฎหมายที่ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด หากสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาบนประโยชน์ของเยาวชนและสังคมมากกว่าของธุรกิจ

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

ร่าง พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่...)

พ.ศ...

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จรรยาทางบก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....

.....
.....

พ - 5

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยจรรยาทางบก
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจรรยาทางบก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้ไขคำว่า "รถยนต์" "รถจักรยานยนต์" และ "เครื่องยนต์"
ในพระราชบัญญัติจรรยาทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า "รถยนต์"
"รถจักรยานยนต์" และ "เครื่องยนต์" ทุกแห่ง

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ วรรคสอง มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๗ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๙ หรือมาตรา ๑๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ถ้าผู้ซึ่งชั่งจรรยาบรรณย่นคราะห์ทำความผิดตามมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง"

ผ - ๖

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕๗/๑ ผู้ซึ่งผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานจรรยาบรรณสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการที่ไม่มีการตรวจสอบผู้ซึ่งตามมาตรา ๔๓ ทวิ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตรวจการที่ไม่มีการทดสอบผู้ซึ่งตามมาตรา ๔๓ ทริ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ผู้ซึ่งผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท อีกหนึ่งในสาม และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตวิชาชีพของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตวิชาชีพ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตวิชาชีพของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตวิชาชีพ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตวิชาชีพของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าสองปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตวิชาชีพ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตวิชาชีพ"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ
จรรยาทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจรรยาทางบก (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ (๑) (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน
หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๐ ตรี แห่งพระราชบัญญัติ
จรรยาทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖๐ ตรี ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่
ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ
ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท
และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส
ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท
และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าสองปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย
ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท
และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๒ ในกรณีที่ผู้ขับขี่ต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
หรือกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับรถนั้น ๆ นอกจากจะได้รับโทษสำหรับการกระทำดังกล่าวแล้ว ถ้าศาลเห็นว่า
หากให้ผู้ขับขี่ขับรถต่อไปอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ให้ศาลมีอำนาจ
สั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของผู้ขับขี่ได้

ในกรณีที่ศาลเห็นว่า พฤติกรรมของผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งยังอยู่ในวิสัย
ที่จะแก้ไขฟื้นฟูได้ ศาลอาจมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้ขับขี่และผู้ขับขี่ทำงานบริการสังคม
หรือทำงานสาธารณประโยชน์ภายใต้เงื่อนไขและระยะเวลาที่ศาลกำหนด โดยให้อยู่ในความดูแล
ของพนักงานคุมประพฤติ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การซึ่งมีวัตถุประสงค์
เพื่อการบริการสังคมการกุศลสาธารณะ หรือสาธารณประโยชน์ที่ยินยอมรับผิดชอบได้ด้วยก็ได้
และถ้าความปรากฏในภายหลังว่าผู้กระทำความผิดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้
ให้ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของผู้ขับขี่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ รถที่ใช้บรรทุกคน สัตว์ หรือสิ่งของ จะใช้บรรทุกในลักษณะใด โดยรถยนต์หรือประเภทใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒๒ ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์และคนโดยสารรถจักรยานยนต์ต้องสวมหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อป้องกันอันตรายในขณะที่ขับขี่และโดยสารรถจักรยานยนต์

ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ตามวรรคหนึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์ในขณะที่คนโดยสารรถจักรยานยนต์มิได้สวมหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อป้องกันอันตราย

ลักษณะและวิธีการใช้หมวกเพื่อป้องกันอันตรายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช หรือผู้นับถือลัทธิศาสนาอื่นที่ใช้ผ้าหรือสิ่งอื่นปกศีรษะตามประเพณีนิยมนั้น หรือบุคคลใดที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๔๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"สำหรับความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๗/๑ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๐ ทวิ และมาตรา ๑๖๐ ตริ ห้ามมิให้ว่ากล่าวตักเตือนหรือทำการเปรียบเทียบ"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

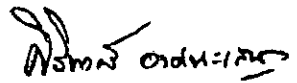
"มาตรา ๑๔๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความผิดที่กำหนดโทษไว้ในมาตรา ๑๕๗/๑ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๐ ทวิ และมาตรา ๑๖๐ ตริ ให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจทำการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจเปรียบเทียบหรือว่ากล่าวตักเตือนได้"

ผู้ใดซบเซ่รูดในระหว่างที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตซบเซ่ตามคำสั่งของศาล ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท"

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(นางสาวศิริพงษ์ อาชนะเสน)

ผู้อำนวยการสำนักงานการประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ภาคผนวก 2

กฎกระทรวง กำหนดชนิดของสุรา

และอัตราภาษีสุรา

(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550

กฎกระทรวง

กำหนดชนิดของสุราและอัตราภาษีสุรา (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

พ - 13

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในช่องรายการและช่องอัตราภาษีในรายการ ๒.๑ และ ๒.๒ ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสุราและอัตราภาษีสุรา พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

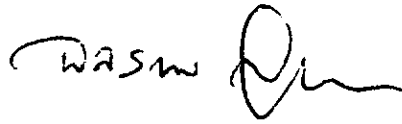
รายการ	อัตราภาษี		
	ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
		หน่วย	หน่วยละ-บาท
“๒.๑ ชนิดสุราขาว ๒.๒ ชนิดสุราผสม	๕๐ ๕๐	ลิตร แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ลิตร แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์	๑๑๐ ๒๔๐”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในช่องรายการและช่องอัตราภาษีในรายการ ๒.๔ (๑) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสุราและอัตราภาษีสุรา พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสุราและอัตราภาษีสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

รายการ	อัตราภาษี		
	ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
		หน่วย	หน่วยละ-บาท
“๒.๔ ชนิดสุราพิเศษ (๑) ประเภทเบิร์นตี	๔๕	ลิตร แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์	๔๐๐”

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายฉลองภพ สุสังกรกาญจน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ผ - 14

ภาคผนวก 3

ร่าง พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่...)

พ.ศ...

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ดังต่อไปนี้

- (1) เพิ่มคำนิยาม “ราคาขาย ณ โรงงานสุรา” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4)
- (2) แก้ไขเพิ่มเติมหลักการในการประกาศมูลค่าของสุรา เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีสุรา ทั้งกรณีสุราที่ทำในราชอาณาจักร สุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และสุราที่ทำในเขตปลอดอากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 จัตวา)
- (3) ปรับปรุงบัญชีอัตราภาษีสุราและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสุรา

พ.ศ. 2493

ผ - 17

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการประกาศมูลค่าของสุราเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีสุรา สำหรับสุราที่ทำในราชอาณาจักร สุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และสุราที่ทำในเขตปลอดอากรและนำไปใช้เพื่อการบริโภคหรือใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการส่งออก ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ประกอบกับอัตราภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ได้ใช้มาเป็นเวลานานแล้วไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดอัตราให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(2) ในกรณีสุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ถือราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสุราบวกด้วย
อากรขาเข้า ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และภาษีและค่าธรรมเนียม
อื่นตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดในหมวด 4
ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร

ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตาม (2) ได้แก่ ราคาสุราที่บวกด้วยค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึง
ด่านศุลกากรในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่อธิบดีกรมศุลกากรประกาศให้ราคาในท้องตลาด
สำหรับสุราประเภทใดประเภทหนึ่งที่ต้องเสียอากรตามราคาเป็นรายเฉลี่ยตามกฎหมายว่าด้วยพิกัด
อัตราศุลกากร หรือกรณีเจ้าพนักงานศุลกากรประเมินราคาเพื่อเสียอากรขาเข้าใหม่ ตามกฎหมาย
ว่าด้วยศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสุราในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

ในกรณีที่ผู้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
การลงทุน หรือตามกฎหมายอื่น ให้นำอากรขาเข้าซึ่งได้รับยกเว้นหรือลดอัตราดังกล่าวมารวมในการ
คำนวณมูลค่าตาม (2) ด้วย

ผ - 19

(3) ในกรณีนำสุราที่ทำในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อการบริโภค หรือใช้เพื่อประโยชน์
อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการส่งออก ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงงานสุรา

เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าราคาตาม (1) (2)
และ (3) ไม่เป็นไปตามกลไกตลาดหรือไม่สามารถหาราคาที่แท้จริงได้ ซึ่งได้มีการตรวจสอบ
เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง
อธิบดีกรมสรรพสามิต อธิบดีกรมสรรพากร และอธิบดีกรมศุลกากร หรือผู้แทนแล้ว อธิบดีจึง
มีอำนาจประกาศมูลค่าของสุราดังกล่าวเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีสุรา โดยคำนวณจาก
มูลค่าต้นทุนหรือหักทอนจากราคาขายส่งช่วงสุดท้าย หรือหักทอนจากราคาขายปลีกในตลาดปกติ
ของสุรานั้นได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีสุราและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสุรา
พ.ศ. 2493 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2534 และให้ใช้บัญชีอัตรา
ภาษีสุราและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราภาษีสุราและค่าธรรมเนียม
 ทั่วยพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่..)

พ.ศ. ....

หมายเลข	รายการ	อัตรา
1	ภาษีสุราสำหรับสุราที่ทำในราชอาณาจักรและสุราที่ นำเข้ามาในราชอาณาจักร (ก) สุราแช่ (ข) สุรากลั่น	ตามมูลค่าร้อยละ 90 หรือตามปริมาณ 1,000 บาท ต่อลิตรแห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ตามมูลค่าร้อยละ 90 หรือตามปริมาณ 1,000 บาท ต่อลิตรแห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์
2	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำสุรา โรงหนึ่ง ปีละ	15,000 บาท
3	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ใน บ้านเรือน ปีละ	100 บาท
4	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับทำน้ำส้ม โรงหนึ่ง ปีละ	15,000 บาท
5	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้นำสุราเข้ามาใน ราชอาณาจักร ฉบับละ	1,500 บาท
6	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 1 ปีละ	15,000 บาท
7	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 2 ปีละ	10,000 บาท
8	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 3 ปีละ	3,000 บาท
9	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 4 ปีละ	400 บาท
10	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 5 ฉบับละ	500 บาท
11	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 6 ฉบับละ	150 บาท

หมายเลข	รายการ	อัตรา
12	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 7 ปีละ	500 บาท
13	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เก็บ หรือรักษาสุราไว้ ณ ที่อื่นตามมาตรา 21 ปีละ	1,500 บาท
14	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำเชื้อสุราเพื่อขาย ปีละ	3,000 บาท
15	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ขายเชื้อสุรา ปีละ	400 บาท
16	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำเชื้อสุราสำหรับใช้ ในบ้านเรือน ปีละ	100 บาท
17	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำเชื้อสุราสำหรับใช้ ในโรงงานสุรา ปีละ	1,000 บาท
18	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้สุรา ปีละ	500 บาท
19	ค่าธรรมเนียมการโอนหรือรับโอนใบอนุญาต หรือ เปลี่ยนแปลงสถานที่ ฉบับละ	1 ใน 4 ของอัตราค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตนั้นๆ แต่ไม่ต่ำกว่าฉบับละ 10 บาท
20	ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด ฉบับละ	150 บาท
21	ค่าธรรมเนียมสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ควบคุม หรือไปควบคุมตามมาตรา 7 มาตรา 8 หรือมาตรา 22	
	(ก) กลางวันวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ คนละ / วันละ	150 บาท
	(ข) ระหว่าง เวลา 16.30 น. ถึง 24.00 น. คนละ / วันละ	150 บาท
	(ค) ระหว่าง เวลา 24.00 น. ถึง 08.30 น. ของวันรุ่งขึ้น คนละ / วันละ	150 บาท

ภาคผนวก 4

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว(สนช)(กมธ๒)๐๐๑๐/

วันที่

ตุลาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี และนายดวง อันทะไชย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญฯ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการวิสามัญฯ คณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายกงกฤษ หิรัญกิจ	๒. นายคำณูณ สิทธิสมาน
๓. พลตรี จำลอง ศรีเมือง	๔. นายชนินท์ โทษวานิช
๕. นายชาญชัย สุนทรวิภูล	๖. นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์
๗. นายไชย ไชยวรรณ	๘. นายณรงค์ โชควัฒนา
๙. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	๑๐. นายดวง อันทะไชย
๑๑. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๑๒. นางบัญญัติ ทศนียะเวช
๑๓. นายบัณฑิต ศรีไพศาล	๑๔. นายประกิต วาทีสาธกกิจ
๑๕. นายประพันธ์ คุณมี	๑๖. นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัค
๑๗. นายประเวศ อรรถศุกผล	๑๘. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
๑๙. นายมงคล ณ สงขลา	๒๐. นางมานี ไชยธีรานุวัณศิริ
๒๑. นายวัลลภ ตังคณานุกัย	๒๒. นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย
๒๓. นายสมบัติ เมทะนี	๒๔. นายสมภพ เจริญกุล
๒๕. นายสำราญ รอดเพชร	๒๖. นายสุทธิธรรม จิราธิวัฒน์
๒๗. นางสุรางค์ เปรมปรีดี	๒๘. พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ
๒๙. นายแสวง บุญเฉลิมวิภาส	๓๐. นายอัมมาร์ สยามวาลา
๓๑. นายอำพล จินดาวัฒนะ	

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) มงคล ฅ สงขลา

(นายมงคล ฅ สงขลา)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ....

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ผ - ๒๖

สำเนาถูกต้อง

(นายสามารถ คหินทพงษ์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการทหาร

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๑๗๘-๕

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๕๑๗๘

สุชาติ พิมพ์

อสิณา รัชนิกร และสุชาติ ทาน

ภาคผนวก 5

ร่าง พระราชบัญญัติ

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

***มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องตีมแอลกอฮอล์” หมายความว่า สุธาตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น

“ผู้ตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์” หมายความว่า บุคคลที่ตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จนก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ จนถึงขนาดมีความบกพร่องในหน้าที่การทำงาน การเรียน หรือการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นใกล้ชิดหรือบุคคลรอบข้าง โดยการตีมนั้นมีลักษณะที่ต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้น และเมื่อหยุดตีมจะมีอาการแสดงของการขาดเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในร่างกาย

“ชาย” หมายความว่า รวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

***“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสาร การตลาด

***“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า บริการหรือภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ และการตลาดแบบตรง

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจ ความหมายได้

พ - 30

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระจาดหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏ ข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้าและหมายความรวมถึงเอกสาร หรือ คู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ บรรจุสินค้านั้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

“คณะกรรมการควบคุม” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรค

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก ผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ แพทย์ จิตวิทยา กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ การศึกษา การศาสนา หรือนิเทศศาสตร์ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน

* (๕) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนไม่เกินแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก บุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการสนับสนุนและรณรงค์ให้มีการลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน และเป็นผู้แทนองค์กรเอกชนที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนจำนวนสองคน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการตามมาตรา ๕ (๔) และ (๕) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสองปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ หรือเคยต้องคำพิพากษาแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร ท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษา พรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือมีส่วนได้เสียในกิจการ เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๗) ไม่เป็นผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๗ กรรมการตามมาตรา ๕ (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ สามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินสองวาระไม่ได้

ผ - 32

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้ง กรรมการขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้ง ใหม่เข้ารับหน้าที่

***มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๕ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

* (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๕ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้มี การแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปได้

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕ (๔) และ (๕) ในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา ๕ (๔) และ (๕) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะ เป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

***มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน และมาตรการตาม (๑) ต่อคณะกรรมการควบคุมและรัฐมนตรี

(๓) ติดตามประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการควบคุม

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน โดยอนุโลม

หมวด ๒

คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

***มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อัยการสูงสุด ผู้

บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมการศาสนา อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อธิบดีกรมสรรพสามิต อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้จัดการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ แพทย์ จิตวิทยา กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ การศึกษา การศาสนา หรือวิทยาศาสตร์ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน

*(๕) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการสนับสนุนและรณรงค์ให้มีการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

พ - ๓๔

ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๔ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมโดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจตามมาตรา ๘(๓) ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรี

***มาตรา ๑๕ คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

*(๑) เสนอนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วิธีหรือลักษณะการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต้องห้าม สถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๕) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ประกาศและระเบียบ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

* (๖) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบ จากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์

* (๗) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล หรือประกอบการพิจารณาที่เกี่ยวกับการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมติคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือ คณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน โดยอนุโลม

พ - ๓๕

***มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ และผู้อำนวยการ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๔ คน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ แพทย์ จิตวิทยา และกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการควบคุม เครื่องตี้มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร จะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักอนามัยไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

***มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับ มอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่ หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการ เขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดที่ผู้ว่าราชการ จังหวัดแต่งตั้งจังหวัดละไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ คน

ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ แพทย์ จิตวิทยา และกฎหมายด้านละหนึ่งคน

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์จังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทนและการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ (๓) ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการประชุมและการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานของคณะกรรมการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์จังหวัดโดยอนุโลม

ผ - ๓๖

***มาตรา ๒๑ คณะกรรมการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัดแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

* (๑) เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ในการควบคุม เครื่องต็มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องต็มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการควบคุม

* (๒) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน เกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องต็มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องต็มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องต็มแอลกอฮอล์

(๓) กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงเครื่องต็มแอลกอฮอล์

(๔) กำหนดแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการในการลด และเลิกการบริโภคเครื่องต็มแอลกอฮอล์

(๕) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการ ลด และเลิกการบริโภคเครื่องต็มแอลกอฮอล์ แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการควบคุม

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

***มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

***มาตรา ๒๓ ให้จัดตั้ง “สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” ขึ้นในกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน

***มาตรา ๒๔ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

* (๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะกรรมการควบคุม

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และทำการศึกษาวิจัยปัญหาต่างๆเกี่ยวกับเครื่องตี้ม

แอลกอฮอล์

* (๓) ประสานงานและร่วมมือกับคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

* (๔) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

* (๕) รวบรวมผลการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้งแผนงานและมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานให้คณะกรรมการและคณะกรรมการควบคุมทราบ

* (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

หมวด ๔

การควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๕ ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีบรรจุภัณฑ์สำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

***มาตรา ๒๖ ห้ามขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร

(๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

(๕) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๖) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณต่อเนื่องติดกับสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

*(๗) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

พ - ๓๘

***มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์นอกวัน หรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

*บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่การขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

***มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์แก่บุคคลซึ่งตนรู้หรือเป็นผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือบุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้

***มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ

(๒) การเร่ขาย

*(๓) โดยลดราคา แจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่น แล้วแต่กรณี

(๔) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำเข้าหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

*(๕) แจกจ่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์

(๖) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

***มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือ การจัดเลี้ยงตามประเพณี

(๔) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล

*(๕) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณต่อเนื่องติดกับสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๖) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

ผ - ๓๑

***มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๑) ในสิ่งพิมพ์ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ป้ายโฆษณา หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาได้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

*(๒) ในโรงมหรสพ หรือในการแสดง การละเล่น การประกวด การแข่งขัน การให้บริการ การใช้บุคคล หรือการประกอบกิจกรรมอื่นใด ทั้งนี้เพื่อวัตถุประสงค์ ให้สาธารณชนเข้าใจว่าเป็นชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่ปรากฏในการถ่ายทอดสด รายการสดจากต่างประเทศทางวิทยุโทรทัศน์ หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสิ่งพิมพ์ซึ่งจัดพิมพ์นอกราชอาณาจักรโดยมิได้มีวัตถุประสงค์ให้นำเข้ามาขายในราชอาณาจักรโดยเฉพาะ

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องหมายของสินค้านั้น

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับการโฆษณาสินค้าโดยนำชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาตัดหรือต่อเติมข้อความเป็นเครื่องหมายของสินค้านั้น โดยประการที่จะทำให้เกิดการเข้าใจว่าเป็นการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ๆ

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา หรือนำเครื่องหมายของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ไปแสดงบนผลิตภัณฑ์อื่นใดที่ไม่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์หรือผลิตภัณฑ์ที่มีได้เกี่ยวข้องกับ เครื่องตีมแอลกอฮอล์

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาชื่อ หรือเครื่องหมายของบริษัทห้างร้านผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ในลักษณะที่อาจทำให้แพร่หลายซึ่งชื่อหรือเครื่องหมาย ของบริษัทห้างร้านผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตีมแอลกอฮอล์

หมวด ๕

การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีมแอลกอฮอล์

ผ - 40

มาตรา ๓๕ ผู้ติดเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือญาติ คณะบุคคล หรือองค์กร ทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีม แอลกอฮอล์ อาจขอรับการสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพ จากสำนักงานได้ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด

หมวด ๖

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ สถานที่ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ สถานที่เก็บเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ในเวลาทำการ ของสถานที่นั้น รวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัดเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยการหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อ ประกอบการพิจารณา

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้อง แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตีมแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือ มาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

พี - 41

มาตรา ๔๒ ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ หรือ มาตรา ๒๙(๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๗ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม มาตรา ๓๖(๑)หรือ(๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่ยอมมาให้ถ้อยคำหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควรต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๖(๓) หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใดมาเพื่อประกอบ การพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อถูกเรียกให้ส่งตามมาตรา ๓๖(๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๘ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการควบคุม มีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจมอบหมายให้ คณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะ กำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ หรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่ เห็นสมควรก็ได้

ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายัง คณะกรรมการควบคุมหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้ มีอำนาจเปรียบเทียบ ตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

เหตุผล

โดยที่เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ครอบครัว อุบัติเหตุ และอาชญากรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ สมควรกำหนด มาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพ ผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วย สร้างเสริมสุขภาพของประชาชนโดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจน ช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

ผ - 43

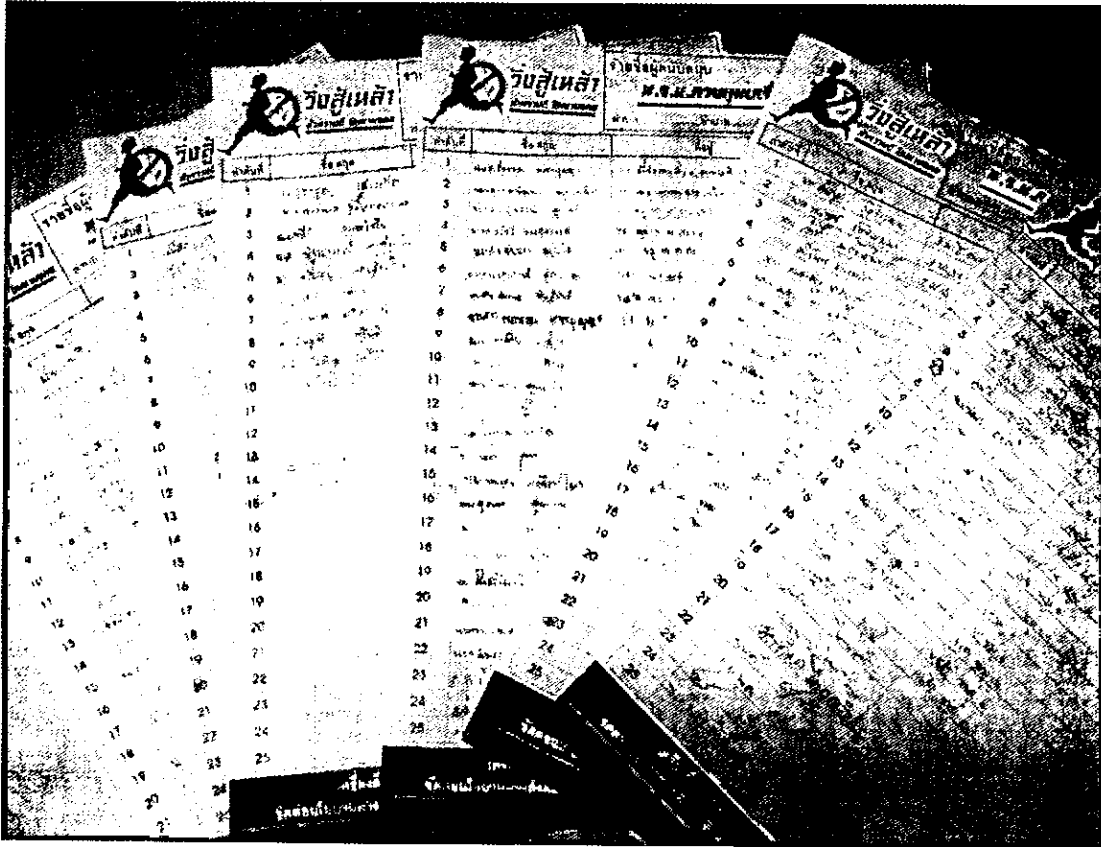
: สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ
: กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
: โทร 02-590-3032-3035 โทรสาร 02-951-1493

ภาคผนวก 6

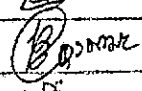
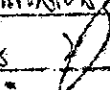
13 ด้านเสียง พลังประชาชนลงชื่อสนับสนุน

ร่างพระราชบัญญัติ

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

พ - 47

 วิ่งสู่เหล็ก หักความดี ไม่พาดคด		รายชื่อผู้สนับสนุน พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....	
ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	ลายมือชื่อ
1	นายสุวิวัฒน์ นพคุณ	1/1 ถ.กัณฑ์รังสิต อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	
2	นายวิชาญ ตาดี	12 หมู่ 10 ต.สามโคก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	วิชาญ ตาดี
3	นายวิชาญ ตาดี	31 หมู่ 10 ต.สามโคก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	วิชาญ ตาดี
4	นายวิชาญ ตาดี	28 หมู่ 15 ต.สามโคก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	วิชาญ
5	นายวิชาญ ตาดี	31/1 หมู่ 15 ต.สามโคก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	วิชาญ
6	นายวิชาญ ตาดี	11/1 ม. 1 ต.สามโคก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	
7	นายวิชาญ ตาดี	215/1 ม. 1 ต.สามโคก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	
8	นายวิชาญ ตาดี	1/1 ม. 2 ต.สามโคก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	
9	นายวิชาญ ตาดี	1/5 ม. 12 ต.สามโคก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	วิชาญ ตาดี
10	นายวิชาญ ตาดี	69/1 ต.สามโคก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	
11	นายวิชาญ ตาดี	17/1 ม. 9 ต.สามโคก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	วิชาญ

ภาคผนวก 7

166 นักวิชาการ จาก 28 สถาบันทั่วประเทศ

สนับสนุนการห้ามโฆษณา

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์

ตลอด 24 ชั่วโมง

แถลงการณ์

166 นักวิชาการ จาก 28 สถาบันทั่วประเทศ

สนับสนุนการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ตลอด 24 ชั่วโมง

ด้วยปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งส่งผลให้เกิดผลกระทบมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่เยาวชน ทั้งการทะเลาะวิวาทและการก่ออาชญากรรมต่างๆ เช่น การที่เยาวชนในสถานพินิจกว่าครึ่งกระทำความผิดภายใน 5 ชั่วโมงหลังจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การติดแอดส์ของผู้ป่วยในวัดพระบาทน้ำพุเกิดจากการเมาและขาดสติ จึงมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยถึงร้อยละ 80 และพบว่าในปัจจุบันการติดเชื้อมีแนวโน้มเป็นเด็กและเยาวชนมากขึ้น เช่นเดียวกับสถิติของการเกิดอุบัติเหตุจากการเมาที่เพิ่มขึ้นของเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี

การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์เป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งในการมอมเมาเยาวชนทั้งประเทศไทยและทั่วโลก ธุรกิจสุรากลั่นลงทุนโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่งถึง 1,712 ล้านบาท หรือ คิดเป็นร้อยละ 70 ของงบลงทุนโฆษณาของธุรกิจสุรากลั่นบริษัทตลอดทั้งปี ขณะที่อันดับสอง คือ สื่อสิ่งพิมพ์ 296 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.8 (หนังสือพิมพ์ งบประมาณ 235 ล้านบาท, แมกกาซีน 61 ล้านบาท), อันดับสาม คือ สื่อโรงภาพยนตร์ 222 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.4

เด็กและเยาวชนอายุ 9 - 25 ปีที่สามารถระบุชื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างน้อยหนึ่งชนิด กว่าร้อยละ 80 ระบุว่ารับรู้จากการโฆษณาในรูปแบบต่างๆ โดยที่อันดับหนึ่ง ร้อยละ 87 ของเด็กและเยาวชนเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มทางโทรทัศน์ โดยเห็นเฉลี่ย 4.34 ครั้งต่อวัน อันดับสอง ได้แก่ ป้ายกลางแจ้ง ร้อยละ 33 โดยเห็นเฉลี่ย 3.72 ครั้งต่อวัน อันดับสาม ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ ร้อยละ 22 โดยเห็นเฉลี่ย 3.14 ครั้งต่อวัน

จากการติดตามเฝ้าระวังพฤติกรรม การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ของธุรกิจสุรากลั่นพบว่า ธุรกิจสุรากลั่นจะใช้การโฆษณาตรงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อมอมนักดื่มหน้าใหม่ และใช้การโฆษณาแฝงสำหรับกระตุ้นเตือนนักดื่มหน้าเก่า จะแฝงการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบต่างๆ ตลอดทั้งวัน มีการโฆษณาฝ่าฝืนกฎระเบียบ และ เมื่อมีการห้ามโฆษณา ก็จะแอบแฝงโฆษณาทางอ้อมมากขึ้น

ประเทศต่างๆทั่วโลกจะห้ามการโฆษณาทางโทรทัศน์มากกว่าสื่ออื่นๆ เพราะสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ได้ผลมากที่สุดที่ธุรกิจสุรากลั่นใช้ในการมอมเมาเยาวชน โดยที่ 33 ประเทศทั่วโลกมีการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์โดยสิ้นเชิง ขณะที่ 30 ประเทศทั่วโลกห้ามโฆษณาทางวิทยุโดยสิ้นเชิง 30 ประเทศทั่วโลกห้ามโฆษณาทางสื่อสิ่งพิมพ์โดยสิ้นเชิง และ 18 ประเทศทั่วโลกห้ามโฆษณาทางป้ายกลางแจ้งโดยสิ้นเชิง

นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ สื่อสารมวลชน และสังคมศาสตร์ ดังรายชื่อข้างท้ายนี้ ขอสนับสนุนให้กรมการ และ สภานิติบัญญัติแห่งชาติใช้ความกล้าหาญทางจริยธรรม คำนึงถึงประโยชน์ของการปกป้องเยาวชน มากกว่าการปกป้องประโยชน์ของฝ่ายธุรกิจ พิจารณาห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์โดยสิ้นเชิง จะเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนอย่างยิ่ง และประเทศชาติจะได้จารึกชื่อของท่านไว้เป็นประวัติศาสตร์ต่อไป

**รายชื่อนักวิชาการสื่อสารมวลชน และอื่นๆ จำนวน 166 ท่าน จาก 28 สถาบันทั่วประเทศ
สนับสนุนมาตรการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตลอด 24 ชั่วโมง**

นักวิชาการสื่อสารมวลชน

1. มหาวิทยาลัยเกริก

1.	อาจารย์	ชัยนันท์ นันทพันธ์	อาจารย์	คณะนิเทศศาสตร์
----	---------	--------------------	---------	----------------

2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.	ดร.	ศรัณย์ธร ศศิธรนากรแก้ว	หัวหน้าสาขาวิชา สื่อสารมวลชน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
----	-----	------------------------	---------------------------------	------------------------

3. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ผ - 52

3.	นางสาว	ชนตตี ทินนาม	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
----	--------	--------------	--------------	---

4. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.	รศ.ดร.	กรรณิการ์ อัสวดรเดชา	อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์	คณะนิเทศศาสตร์
5.	รศ.ดร.	ปาริชาติ สถาปิตานนท์	อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์	คณะนิเทศศาสตร์
6.	ผศ. ดร.	พิรงรอง รามสูต รมะ นันท์	อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์	คณะนิเทศศาสตร์
7.	อาจารย์	มานพ แยมอุทัย	อาจารย์ประจำ ภาควิชาวารสารสนเทศ	คณะนิเทศศาสตร์
8.	อาจารย์	สุทธิลักษณ์ หวังสันติ ธรรม	รองคณบดีฝ่ายกิจการ นักศึกษา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9.	รศ.	อวยพร พานิช	อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์	คณะนิเทศศาสตร์
10.	รศ.	อุบลวรรณ เปรมศรีรัตน์	อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์	คณะนิเทศศาสตร์

5. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

11.	ผศ.	ลัดดาวัลย์ อินทจักร	อาจารย์	คณะกรรมการสื่อสารมวลชน
-----	-----	---------------------	---------	------------------------

6. มหาวิทยาลัยทักษิณ

12.	อาจารย์	ธนพร เจริญรัญญสกุล	อาจารย์	คณะนิเทศศาสตร์
-----	---------	--------------------	---------	----------------

7. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

13.	ดร.	นันทยา ดวงกุ่มเมศ	ผู้อำนวยการหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารการตลาด)	หลักสูตรนิเทศศาสตรมหา บัณฑิต
14.	ดร.	สิรินทร พิบูลภาณุวัฒน์	อาจารย์	หลักสูตรนิเทศศาสตร์ มหาบัณฑิต

8. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

15.	รศ.ดร.	กิติมา สุรสนธิ	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและ วางแผน	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
16.	อาจารย์	แก้วกาญจน์ จูเจริญ	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
17.	อาจารย์ ดร.	จิระพี ทรัพย์แสนดี	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
18.	ผศ.ดร.	เจตน์ศักดิ์ แสงสิงแก้ว	หัวหน้ากลุ่มวิชาบริหารการ สื่อสาร	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
19.	ดร.	ศิรณา เมธิกุล	อาจารย์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
20.	ผศ.ดร.	ธัญญา เจริญธา	อาจารย์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
21.	ดร.	ชาติรี ใต้ฟ้าพูล	อาจารย์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
22.	ดร.	พจนา รูปแก้ว	อาจารย์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
23.	รศ.ดร.	มาลี บุญศิริพันธ์	คณบดี	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
24.	ผศ.ดร.	รุจน์ โกมลบุตร	หัวหน้ากลุ่มวิชา หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
25.	ผศ.ดร.	วนิดา ตันนากัย	อาจารย์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
26.	รศ.ดร. ดร.	สมสุข หินวิมาน	อาจารย์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
27.	ผศ.ดร.	สากล ไพเราะ	รองคณบดีฝ่ายการนักศึกษา และศิษย์เก่าสัมพันธ์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน

28.	รศ.ดร. ดร.	สุรัตน์ เมธิกุล	อาจารย์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
29.	รศ.ดร.	อรนุช เลิศจรวยักษ์	อาจารย์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
30.	อาจารย์	อัจฉรา ปิ่นขรานวงศ์	อาจารย์	คณะวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน

9. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

31.	อาจารย์	ณัฐินี เคารพธรรม	หัวหน้าภาควิชาการโฆษณา	คณะนิเทศศาสตร์
32.	อาจารย์	ฐิตินันท์ บุญภาพ	หัวหน้าภาควิชา วิทยุกระจายเสียงและ โทรทัศน์	คณะนิเทศศาสตร์
33.	อาจารย์	นิรัชชา จิวานันท์วัฒน์	เลขานุการคณะนิเทศศาสตร์	คณะนิเทศศาสตร์
34.	อาจารย์	บุญอยู่ ขอพรประเสริฐ	อาจารย์	คณะนิเทศศาสตร์
35.	ผศ.	ปาจริย์ อ่อนสอาด	อาจารย์	คณะนิเทศศาสตร์
36.	อาจารย์	มาโนช ชุ่มเมืองปัก	อาจารย์	คณะนิเทศศาสตร์
37.	อาจารย์	ศรีลัดดา อุทัยรัตน์	อาจารย์	คณะนิเทศศาสตร์
38.	ผศ.ดร.	อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว	ผู้อำนวยการโครงการศูนย์ บัณฑิต	สาขานิเทศศาสตร์
39.	รศ.ดร.	อุษา บั๊กกินส์	ผู้อำนวยการโครงการ บัณฑิตศึกษา	สาขานิเทศศาสตร์

พ - 54

10. มหาวิทยาลัยบูรพา

40.	ดร.	ชมพูนุช ปัญญาไพโรจน์	อาจารย์	ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์
41.	นางสาว	ชวณวล คณานุกูล	อาจารย์	ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์
42.	นางสาว	จิตาภา สุขพล้ำ	อาจารย์	ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์

43.	อาจารย์	ทรงยศ บัวเผื่อน	อาจารย์	ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์
44.	ผศ.	รัชณี วงศ์สุมิตร	อาจารย์	ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์
45.	อาจารย์	วรรณรม พงษ์สีชมพู	อาจารย์	ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์
46.	อาจารย์	สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์	อาจารย์	ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์
47.	อาจารย์	สุธิดา ชีโนคม	อาจารย์	ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์

พ - 55

11. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

48.	ผศ.	จรรยา ปิ่นท่วงกูร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณะนิเทศศาสตร์
49.	อาจารย์	รัชดา ภัคดียิ่ง	คณบดีคณะนิเทศศาสตร์	คณะนิเทศศาสตร์
50.	อาจารย์	สุรียัน แสงแก้ว	รองคณบดีฝ่ายวิจัย	คณะนิเทศศาสตร์

12. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

51.	นาง	พวงชมพู ไชยอาลา แสง รุ่งเรืองโรจน์	อาจารย์	คณะวิทยาการสารสนเทศ
-----	-----	---------------------------------------	---------	---------------------

13. มหาวิทยาลัยมหิดล

52.	รศ.ดร.	ประสิทธิ์ ลีระพันธ์	อาจารย์	คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
-----	--------	---------------------	---------	--

14. มหาวิทยาลัยรังสิต

53.	ดร.	กฤตพัธ พรเอี่ยม	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
54.	ผศ.ดร.	กฤษณ์ ทองเลิศ	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	คณะนิเทศศาสตร์
55.	อาจารย์	ไกรสร วงศ์อนันต์ศักดิ์	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
56.	อาจารย์	คมสร สนองคุณ	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์

ผ - 56

57.	คร.	จิระศักดิ์ สารรัตน์	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
58.	อาจารย์	ฉลองรัตน์ เอมมาลัย ชลมารค	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
59.	ผศ.	ฐิติ วิทยสรณะ	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
60.	คร.	ดวงทิพย์ เจริญรุกข์	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
61.	อาจารย์	ธนกฤต เฉิดจินดา	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
62.	อาจารย์	ธีราภรณ์ กลั่นสุคนธ์	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
63.	อาจารย์	นรากร อมรฉัตร	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
64.	อาจารย์	นวนิต ประถมบุรณ	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
65.	อาจารย์	นิพนธ์ เจริญพจน์	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
66.	อาจารย์	บุปผา บุญสมสุข	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
67.	อาจารย์	พรทิพย์ ประเสริฐยิ่งสุข	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
68.	อาจารย์	พรนภา แก้วลาย	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
69.	อาจารย์	พรหมพงษ์ แก้วดวงเด่น	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
70.	อาจารย์	พิชัย ภู่อัมพันธ์	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
71.	อาจารย์	รพีวรรณ กลยณี	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
72.	คร.	ลักขณา คล้ายแก้ว	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
73.	อาจารย์	วาจวิมล เศษเกตุ	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
74.	อาจารย์	วิสิทธิ์ อนันต์ศิริประภา	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
75.	อาจารย์	วีรวัฒน์ อำพันสุข	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
76.	คร.	ศรีรัช ลาภใหญ่	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
77.	อาจารย์	ศศโสฬส จิตวานิชกุล	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
78.	อาจารย์	มิฐุ ประมวญ	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
79.	อาจารย์	สรพงษ์ ศรีพุ่ม	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
80.	อาจารย์	ลำราญ แสงเคื่อนฉาย	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
81.	อาจารย์	อนุชา เสรีสุชาติ	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
82.	อาจารย์	อนุสรณ์ ศรีแก้ว	คณบดีคณะนิเทศศาสตร์	คณะนิเทศศาสตร์
83.	คร.	อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์
84.	อาจารย์	ไอรภาพต ศรีสุชาติ	อาจารย์ประจำ	คณะนิเทศศาสตร์

15. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

85.	อาจารย์	ชมพูนุช สวนกระต่าย	อาจารย์	โปรแกรมนิเทศศาสตร์
-----	---------	--------------------	---------	--------------------

16. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี

86.	ผศ.	ขนิษฐา สมร่วง	อาจารย์	อาจารย์ประจำสาขานิเทศศาสตร์
87.	ผศ.	พรรณนิภา เดชพล	อาจารย์	อาจารย์ประจำสาขานิเทศศาสตร์
88.	ผศ.	ฉัญฐษา หน่อทอง	อาจารย์	อาจารย์ประจำสาขานิเทศศาสตร์
89.	ผศ.	บุญญฤดา มากบุญ	อาจารย์	อาจารย์ประจำสาขานิเทศศาสตร์
90.	ผศ.	รัชชนก สวนสีดา	อาจารย์	อาจารย์ประจำสาขานิเทศศาสตร์

17. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ผ - 57

91.	ผศ.ดร.	เกศินี จุฑาวิจิตร	รองอธิการบดี และอาจารย์ประจำโปรแกรมนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ	คณะวิทยาการจัดการ
92.	อาจารย์	ฉันทชา ศิริรัตนกร	อาจารย์ประจำโปรแกรมนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ	คณะวิทยาการจัดการ

18. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

93.	ดร.	นิษฐา หรุ่นเกษม	อาจารย์ประจำ	โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ
94.	น.ส.	อรอนงค์ โหมิตพิพัฒน์	อาจารย์ประจำ	โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ

19. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

95.	ผศ.	โสภภาพร กล้าสกุล	อาจารย์	อาจารย์ประจำสาขานิเทศศาสตร์
96.	ผศ.	อรุณรัตน์ ชินวรรณ	อาจารย์	อาจารย์ประจำสาขานิเทศศาสตร์

20. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

97.	ผศ.	สุรจิต วิทวารรัตน์	อาจารย์	โปรแกรมวิชานิติศาสตร์
-----	-----	--------------------	---------	-----------------------

21. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

98.	ผศ.	ประกายดาว สาริกบุตร	ประธานโปรแกรม	วิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
-----	-----	---------------------	---------------	---

22. มหาวิทยาลัยสยาม

99.	รศ. ดร.	ธนวดี บุญลือ	รองอธิการบดี	มหาวิทยาลัยสยาม
100.	ดร.	มาลินี สมภพเจริญ	อาจารย์	คณะนิติศาสตร์
101.	อาจารย์	วิเชษฐ์ แสงดวงดี	อาจารย์	คณะนิติศาสตร์
102.	อาจารย์	วิโรจน์ ศรีหิรัญ	อาจารย์	คณะนิติศาสตร์

พ - ๕๘

23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

103.	ผศ.ดร.	กาสัญ วรพิทยุต	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ โฆษณา	คณะนิติศาสตร์
104.	อาจารย์	จิราพร ยังสุข	อาจารย์ประจำสาขาวิชา วิทยุกระจายเสียงและวิทยุ โทรทัศน์	คณะนิติศาสตร์
105.	อาจารย์	สุนทรอุไร ยุทธิวัฒน์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ ประชาสัมพันธ์	คณะนิติศาสตร์
106.	อาจารย์	คณีย์ หวังบุญชัย	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ โฆษณา	คณะนิติศาสตร์
107.	อาจารย์	นริศ พิเชษฐพันธ์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ โฆษณา	คณะนิติศาสตร์
108.	อาจารย์	ประภาส นวลเนตร	อาจารย์ประจำสาขาวิชา วิทยุกระจายเสียงและวิทยุ โทรทัศน์	คณะนิติศาสตร์
109.	ผศ.	พิชัย นิรมานสกุล	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ ประชาสัมพันธ์	คณะนิติศาสตร์
110.	อาจารย์	ภาณุพงษ์ ชัยจินดา	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ โฆษณา	คณะนิติศาสตร์

111.	อาจารย์	มานา คุณธารารภรณ์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ โฆษณา	คณะนิเทศศาสตร์
112.	ผศ.ดร.	รุ่งรัตน์ ชัยสำเร็จ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ ประชาสัมพันธ์	คณะนิเทศศาสตร์
113.	อาจารย์	ศุกลมาน เอี่ยมโอภาส คิษฐ์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ ประชาสัมพันธ์	คณะนิเทศศาสตร์
114.	อาจารย์	สมเกียรติ เหลืองศักดิ์ชัย	อาจารย์ประจำสาขาวิชา วิทยุกระจายเสียงและวิทยุ โทรทัศน์	คณะนิเทศศาสตร์
115.	อาจารย์	อนัญญา กรรณสุด	อาจารย์ประจำและหัวหน้า สาขาวิชาการ โฆษณา	คณะนิเทศศาสตร์
116.	อาจารย์	อัญชลี พิเชษฐพันธ์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ โฆษณา	คณะนิเทศศาสตร์

ผ - 59

24. นักวิชาการอิสระด้านการสื่อสาร

117.	นางสาว	เจริญเนตร แสงดวงแข	นักวิจัยอิสระด้านการสื่อสาร	
118.	นาย	মন ขอเจริญ	นักวิจัยอิสระด้านการสื่อสาร	
119.	นางสาว	รัตติกาล เจนจัด	นักวิจัยอิสระด้านการสื่อสาร	

นักวิชาการสายอื่นๆ

25. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำแพงแสน

120.	อาจารย์	เกษมสันต์ สกุลรัตน์	อาจารย์	คณะเกษตร
121.	อาจารย์	คณิงรัตน์ กำมณี	อาจารย์	คณะเกษตร
122.	อาจารย์	จิรัฐินาถ ถังเงิน	อาจารย์	คณะเกษตร
123.	ดร.	ชวลิต ธงประยูร	อาจารย์	คณะเกษตร
124.	ผศ.	ชัชชัย แก้วสนธิ	อาจารย์	คณะเกษตร
125.	อาจารย์	เชิดพงศ์ ชีระจิตต์	อาจารย์	คณะเกษตร
126.	ดร.	ทิพวัลย์ สีจันทร์	อาจารย์	คณะเกษตร
127.	อาจารย์	นริศรา อินทะสิริ	อาจารย์	คณะเกษตร
128.	ผศ.ดร.	ประภาพร ตั้งกิจ โชติ	อาจารย์	คณะเกษตร
129.	อาจารย์	พันธ์จิตต์ พรประทาน สมบัติ	อาจารย์	คณะเกษตร

130.	ผศ.ดร.	พิศสุวรรณ เขียมสมบัติ	อาจารย์	คณะเกษตร
131.	อาจารย์	รพี ดอกไม้เทศ	อาจารย์	คณะเกษตร
132.	ผศ.ดร.	รัชณี ฮงประยูร	อาจารย์	คณะเกษตร
133.	ผศ.ดร.	วิชัย โฆสิตร์ตัน	อาจารย์	คณะเกษตร
134.	อาจารย์	ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์	อาจารย์	คณะเกษตร
135.	รศ.ดร.	ศุภพร ไทยภักดี	อาจารย์	คณะเกษตร
136.	รศ.ดร.	สาวิตรี รังสิภัทร์	อาจารย์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน
137.	ผศ.	อุไรวรรณ นิลเพชร	อาจารย์	คณะเกษตร
138.	รศ.ดร.	เอมอร อังสุรัตน์	อาจารย์	คณะเกษตร

ผ - 60

26. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

139.	นพ.	ชานินทร์ ฉัตรภักบาล	อาจารย์	คณะแพทยศาสตร์
140.	รศ. ดร.	พัชรารวรรณ ศรีศิลป์ นันท์	อาจารย์	คณะทันตแพทยศาสตร์
141.	ผศ.ดร.	เพ็ญประภา ศิวโรจน์	อาจารย์	คณะแพทยศาสตร์
142.	ผศ.	สรिता ชีระวัฒน์สกุล	อาจารย์	คณะแพทยศาสตร์
143.	ดร.	อภิรักษ์ อรามรัตน์	อาจารย์	คณะแพทยศาสตร์

27. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

144.	อาจารย์	ทรงศิริ พันธุเสรี	อาจารย์	คณะสถาปัตยกรรม
------	---------	-------------------	---------	----------------

28. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

145.	อาจารย์	พิมพ์ทอง สังสุทธิพงศ์	อาจารย์ประจำ	คณะครุศาสตร์
146.	ผศ.	เพิ่มศักดิ์ สุริยะจันทร์	คณบดี	คณะครุศาสตร์

29. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

147.	รศ.ดร.	สมาน งามสนิท	คณบดีหลักสูตรปริญญาโท และเอก สาขารัฐประศาสน ศาสตร์	สาขารัฐประศาสนศาสตร์
------	--------	--------------	--	----------------------

30. มหาวิทยาลัยศิลปากร

148.	ดร.	ชลลดา ทองทวี	อาจารย์	ภาควิชานาฏยสังคีต (ศิลปะการละคร)คณะ อักษรศาสตร์
149.	ผศ.ดร.	จุฬิพร วิรุณหะ	ผศ.ดร.	ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
150.	น.ส.	นาดยา อยู่คง	อาจารย์	ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
151.	น.ส.	บุญชริกา คงเพชร	อาจารย์	ภาควิชานาฏยสังคีต (ศิลปะการละคร)คณะ อักษรศาสตร์
152.	นาย	พิชญ์ แดงพันธุ์	อาจารย์	หมวดวิชาทัศนศิลป์ คณะอักษรศาสตร์
153.	น.ส.	ภัทรรา ไช้บุรินทร์	รองคณบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา	คณะอักษรศาสตร์ (ศิลปะ การละคร)
154.	รศ.	ยงยุทธ ชูแว่น	รศ.ดร.	ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
155.	น.ส.	รุ่งทิวา ขลิบเงิน	อาจารย์	หัวหน้าภาควิชา บรรณารักษศาสตร์คณะ อักษรศาสตร์
156.	ดร.	วรางคณา นิพัทธ์สุขกิจ	อาจารย์	ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
157.	น.ส.	สุคนธ์จิต วงษ์เผือก	อาจารย์	ภาควิชานาฏยสังคีต (ศิลปะการละคร) คณะ อักษรศาสตร์
158.	ดร.	สุธีรา อภิญญาเวศพร	อาจารย์	ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
159.	น.ส.	สุภาภรณ์ อัสวไชยชาญ	อาจารย์	ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์

พ - ๒1

160.	รศ.	อนันต์ชัย เลาหะพันธุ์	อาจารย์	ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
------	-----	-----------------------	---------	--

31. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

161.	ผศ.ดร.	ฉัญฐิษา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	อาจารย์	คณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์และสวัสดิการ สังคม
162.	อาจารย์	ไตรพัฒน์ วงศ์ประเสริฐ สุข	อาจารย์	คณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์และสวัสดิการ สังคม
163.	อาจารย์	นวลไข วัฒนกุล	อาจารย์	คณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์และสวัสดิการ สังคม
164.	อาจารย์	นุชนาฏ ยูอินเงาะ	อาจารย์	คณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์และสวัสดิการ สังคม
165.	อาจารย์	สุพจน์ ธรรมมา	อาจารย์	คณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์และสวัสดิการ สังคม
166.	ผศ.ดร.	โสภา อ่อนโอภาส	คณบดี	คณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์และสวัสดิการ สังคม

พ - 62

ภาคผนวก 8

รายชื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ลงคะแนนวาระที่ 1
เพื่อรับหลักการ

ร่าง พระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ...

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
วันที่ 28 มีนาคม 2550

ผลการลงคะแนน วาระที่ 1 เพื่อรับหลักการ
ร่าง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.....

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

วันพุธที่ 28 มีนาคม 2550

รายชื่อ สมาชิกสภานิติบัญญัติที่ลงคะแนน "ไม่เห็นด้วย" จำนวน 34 คน ได้แก่

ลำดับ	ชื่อ-สกุล
1	นายกนกฤช หิรัญกิจ
2	นาย กระจ่าง จารุพฤษ์พันธ์
3	นาง จุรี วิจิตรวาทการ
4	นาย ชรินทร์ โทณวนิก
5	พลตำรวจโท ชัยยันต์ มะกล้าทอง
6	นาย ไชย ไชยวรรณ
7	นาย ทรงพล ทิมาศาสตร์
8	นาย ทวี สุรฤทธิกุล
9	พลเรือเอก นคร อรัณยะนาค
10	นาย บดินทร์ อิศวามิชัย
11	พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์
12	นาย ประเจิด สุขแก้ว
13	นาย ประสาร มาลีนนท์
14	พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง
15	พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์
16	นายพรเพชร วิชิตชลชัย
17	พลอากาศเอก ไพศาล สัตบุตร์
18	นายภิรมย์ สิมะเสถียร
19	นายภูมิศักดิ์ หงส์หยก
20	พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์สุลี้
21	นายวีรัชย์ ชวพงศ์
22	นายวินัย สมะอุ๋น
23	นายคิระพร ทรทรานนท์
24	นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
25	พลเอก สมชาย อุบลเดชประชารัตน์
26	พลเอก สมทัต อัดตะนันนท์
27	นายสมภพ เจริญกุล
28	นายสุจิต บุญบงการ
29	คุณหญิงสุชาดา กิระนันท์
30	พลเอก สุเทพ สีวะระ
31	พลเอกสุนทร ชัยขวัญ

รายชื่อ สมาชิกสภานิติบัญญัติที่ลงคะแนน "ไม่เห็นด้วย" จำนวน 34 คน ได้แก่

ลำดับ	ชื่อ-สกุล
32	นางสุนันทา สมบุญธรรม
33	นายสุพัทธ์ พุฒกา
34	พล.ต.อ. อิสระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

รายชื่อ สมาชิกสภานิติบัญญัติที่ลงคะแนน "งดออกเสียง" จำนวน 5 คน ได้แก่

ลำดับ	ชื่อ-สกุล
1	นาย จักรมณฑ์ ผาสุกวนิช
2	นาย เชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์
3	นาย ประภัทร์ ศรีลัมพ์
4	นายวิทย์ รายนานนท์
5	นายอภิชาติ จิระพันธ์

ผ - 66

รายชื่อ สมาชิกสภานิติบัญญัติที่ลงคะแนน "เห็นด้วย" จำนวน 98 คน ได้แก่

ลำดับ	ชื่อ-สกุล
1	นาย กระหิမ် สานต์ตระกูล
2	คุณหญิง กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
3	นาย กำร อุดมฤทธิ์รุ่ง
4	นาย กิตติ ลิ้มชัยกิจ
5	นาย กิรติ บุญเจือ
6	นาย ไกรสร พรสุธี
7	นาย คำบุญ สิริสมาน
8	นาย โคทม อารียา
9	พลตรี จำลอง ศรีเมือง
10	ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศรีธรานนท์
11	ร้อยตำรวจโท ฉัตรชัย บุญยะอนันต์
12	นาย ชบ ยอดแก้ว
13	นาย ชลิต แก้วจินดา
14	นาง ชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์
15	นาย ชัชวาล อภิบาลศรี
16	นาย ชาญชัย สุนทรมัญญ์
17	นายชาติศิริ โสภณพนิช
18	พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง
19	นาย ณรงค์ โชควัฒนา
20	พลอากาศเอก ณรงค์ศักดิ์ สังกพงศ์
21	นาย ดำรงค์ สุมาลยศักดิ์
22	นาย คิลก มหาดำรงกุล

รายชื่อ สมาชิกสภานิติบัญญัติที่ลงคะแนน "เห็นด้วย" จำนวน 98 คน ได้แก่

ลำดับ	ชื่อ-สกุล
23	นาย ดวง อันทะไผ่
24	นาง เดือนใจ ดีเทศน์
25	นาย แถมสิน รัตนพันธุ์
26	นาย ทศพร ศิริสัมพันธ์
27	พลอากาศเอก ชเรศ ปุณศรี
28	พลเอก ธวัช จารุกัลย์
29	พลเรือเอก นพพร อาชวาคม
30	คุณหญิง นันทกา สุประภาตะนันท์
31	นาง บัญญัติ ทศนียะเวช
32	พลโท บรรเทิง พูนจำ
33	พลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์
34	นาย บุญสม ศิริบำรุงสุข
35	พลตำรวจเอก ปทีป ตันประเสริฐ
36	นาง ประทุมพร วัชรเสถียร
37	นาย ประพันธ์ คุณมี
38	พลตรี ประพาศ ศกุนตนาถ
39	นาย ประมนต์ สุธีวงศ์
40	นาย ประยงค์ ธรรมรงค์
41	นาย ประสาท สืบคำ
42	นาย ปราชญ์ นุณยวงศ์วิโรจน์
43	นาย ปรีชา วัชรภักย์
44	พลเอก ปรีชา เปรมทสวัสดิ์
45	พลเอก ปรีชา โรจนเสน
46	พลเอก ปรีชา สามีกดดี
47	พลอากาศโทปัญญา ศรีสุวรรณ
48	นายพงศ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์
49	นายพรช ยูดิธรรมดำรง
50	นายพรชัย มาตังคสมบัติ
51	คุณพรทิพย์ จาละ
52	นายพรสิทธิ์ ศรีอรทัยกุล
53	พลเรือโท พระจุมณ์ ตามประทีป
54	นายพิชัย วาสนาส่ง
55	นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ
56	พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์
57	นายภราเดช พยัฆวิเชียร
58	นายภัทรະ คำพิทักษ์

รายชื่อ สมาชิกสภานิติบัญญัติที่ลงคะแนน "เห็นด้วย" จำนวน 98 คน ได้แก่

ลำดับ	ชื่อ-สกุล
59	นายมนัส โกศล
60	นางมาณี ไชยธีรานุวัณศิริ
61	นางมุกดา อินตะสาร
62	นายโยธิน อนุาลวิล
63	พลโท วรเดช ภูมิจิตร
64	นายวรเดช อมรรพพิพัฒน์
65	นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ
66	นายวัลลพ ตังคณานุรักษ์
67	พลอากาศโท วัลลพ มีสมทรัพย์
68	พลเรือเอก วิชัย ยูวานุกร
69	นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธ์
70	พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์
71	นายเว คือ ราแม่ มั่งมั่งจิ
72	นายสมบัติ ธำรงธัญวงศ์
73	นายสมพล พันธุ์มณี
74	นายสมหมาย ปาโรจน์ศักดิ์
75	นายสำราญ รอดเพชร
76	พลเรือเอก สุชาติ ญาโมทัย
77	นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
78	นายสุนนต์ สกลไชย
79	นายสุเมธ ตันธูนิตย์
80	นายสุรชัย ภูประเสริฐ
81	นายสุริชัย หวันแก้ว
82	นายสุวรรณ หันไชยงวา
83	นายสุวัฒน์ อ้นใจกล้า
84	นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์
85	นายโสภณ สุภาพงษ์
86	พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์
87	นายอนุสรณ์ แสงนันทวง
88	นางสาวอรจิต สังคโลนิช
89	นายหะยีอับลอรอซัด อาลี
90	นายอัมมาร์ สยามวาลา
91	นายอัศวิน คงศิริ
92	นายอัศวิน ชินกำธรวงศ์
93	พลเอก อาหาร โลหิตกุล
94	พลเอก อากร กุลพงษ์

รายชื่อ สมาชิกสถานิติบัญญัติที่ลงคะแนน "เห็นด้วย" จำนวน 98 คน ได้แก่

ลำดับ	ชื่อ-สกุล
95	นายอำพล จินดาวัฒนะ
96	นายอิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา
97	นายอิสมาแอล อาลี
98	นางอุมา สุคนทรมาน

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา 75/1 ถนนพหลโยธิน 6
แขวงจตุจักร กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ (02) 354 4600 โทรสาร (02) 354 4600

Center for Alcohol Studies 75/1 Rama 6 Road,
Payathai Ratchatewi, Bangkok, Thailand 10400
tel: (662) 354 4600 fax: (662) 354 4600

w w w . c a s . o r . t h

